

אסירים בפקק. תחקיר שעזה, עיר לא נורמלית אל תרדי מהארץ, בתי ברוחות במרתף. דבורה ברטונוב על עידוא בן־גוריון שיוסי בנאי. שטח פרטי ביסוד המעלה. סיפור אהבה וכל מיני קדחת מיפרומאל – חלוץ צביעת האלומיניום בארץ

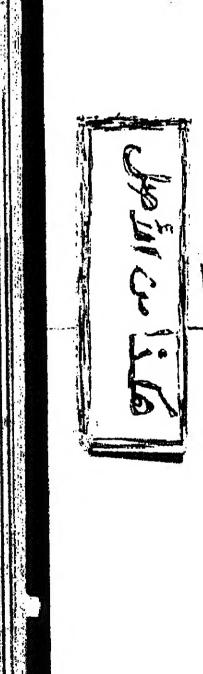
המפעל השקיע במערך צביעה מודרני ויקר, כאשר הצפוי היחיד לפרופילי אלומיניום שחיה ידוע בארץ היה האילגון. מיפרומאל החדיר את צביעת הפרופילים לאט ובבטחה. המפעל בעל ותק, נסיון ואמינות רבה,

מעמיד לרשות לקוחותיו מגוון רחב של פרופילים בעלי איכות מעולה, ברק מיוחד ועמידות בתנאי אקלים קשים וקצוניים. הצביעה בצבע אקרילי, מבוצעת סימן הזהוי של פרופילי מיפרומאל – 2 פסים בקו אוטומטי בשיטה אלקטרוסטטית וקליה בתנור. הצבע עומד בדרישות התקן האמריקאי ה-AAMA 603.7 ולמפעל תעודת הסמכה של מכון התקנים חישראלי.

יו גאים לתוריע ללקוחורינון על מעוד מוס חדש שחופם בשן הצבע

מרזי מורית שומינה אותך לעשות שינוי מהפכני בנופך ובחייך. לראשונה ביטראל עומד לרשותך מרכז מהגדולים בעולם המבטיח לך חיטוב הנוף, הפחתה במטקל, חצרת ההיקפים, המסת השומנים, איזון השרירים ומיפוח העור -בהתאמה אישית ובפיקוח רפואי. 400 נלר של אוירה רוגערו, מיכשור משוכלל

וצותי מומחים. הפיתרון המוטלם המבטיח לך הצלחה עם תוצאות - כבר מהביקור תראשון)

הרזית מהפכנית -עם תוצאות מדהימות

זכר בארץ ובארדה במשך 10 שנות הסעלתה. ההתאמה המיוחדת לעתוץ, הפיקות הרפואי חצמדו, תוכנית תחונין, הפיקות הרפואי חצמדו, תוכנית התזונח המשלבת כמוטות ומשקח שונייצר רצות היעוץ - טבטיתים לך את המצלחה: כבל 10 ימים יפתית עסך 10-13 לך, בקלי קלות.

איבחון סוגיו חושומים שין ששינה איבחון סוגי חשומנים, מערכת משירים מנוחשבת להחזרת מתכשינים וניקת השומנים החוצה, סידרת תכשירי האומנים החוצה, שירת מומחים צמוד.

שילוב מדוייק של מערכת מיכשור שילוב מדוייק של מערכת מיכשור מחתשבת וסידות התכשירים העסטא מביא לך תכנית ייחודית להזה ועצירת חקמטים עם השלמת מינרלים ומטמינים לעור הפנים וחגוף.

לעצור את הזמן!

בוא לראות איך תֵירָאָה. צלצל לקבלת חומר חסבר, לתאום פגישה ולביקור חינם.

הופשית בלובי, שיווף סולרי. לוקרים פרטיים, מקלחות, מגבות ומייבשי שיער.

מרכז מורית

• לגברים ונשים •

בימים נפרדים

בכל טיפול

• לירושלים וחזרה •

על חשבון מרזי מורית

יטוב והתעמלות -ללא מאמץ

ללא עייפות, ללא מאמץ הלב, אחח נח. השרירים עובדים וההיקפים יוררים! שיטת 8 מכשירי החיטוב הבלעדיים של טרכו מריי מורית, המותאמים לתכונותיך ולמידות החיקסים והשוטנים שלך - מומלצת כיום על ידי בכירי הרופאים בעולם.

המסת השומנים והצלוליט בשיטה ממוחשבת חבנית המסת השומנים שלך משלבו

מכנית חהרזיה של מרזי מורית הפכח לשם

צעיר עד גיל 26, אתה יכול להרוויוו יותון

14 מיותדות בעו"ש 10) פים בושבון הע"ש ההל מהשקל הראשון

להיומית בתשבון הער"ט החכ מהשקר זה אשון היא היהול על כל הל השבון וכן היא שונים היא שונים היא שונים היא שונים היא שונים היא הוא המוכח במיחור היא המשנו ומני חברי "מועדון הפסים"

まローフン1つコ アルユ

Vegetable soup

מעצבות: יעל תורן

This Magazine is a Supplemento Magriv International Edition

עריכה: דגיאלה בוקשטין עורך גרפי: יורם נאמן

שרי אנסקי גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

קונאים יקנים,

מית ותיק אמר לי פעם שסקופ לא משיגים. על סקופ – דורכים. של מסובר הפתורגם שאנו מביאים חשבוע על מצבה העכשווי של תאוטונומית תיהודית בחבל כירובידג'ן שבברית־חמועצות - "איזו שרינת יהודים' נחמדה" (עמ' 12) – אולי איננו סקום במובן המקובל של המלה, אבל יש בו יותר מסתם חשיפה מרתקת ונדירה של תופעה ושנחת, בעיניים לא-שגרתיות. גם עצם פרסומו, והיכן שנתפרסם נמקור, כמו גם תנסיבות שנרמו לפרסום – יש ברום משמעות מעניינת לנשעצמה. כפי שניתן להיווכח, תכתב וחצלם תם ערבים מכוויית. אות של כתביהעת "אליערבי" היוצא לאור מטעם משרד החסברה **סל הוסיכות. בטאון ממשלתי עם תמונות צבע, לא באיכות משגעת.**

מח לעתון כווייתי בשלחי 1987 ולאוטונומים היהודית תנשכחת שמסדה לפני 60 שנה – כמוצר לוואי של המחמכה האדומה – מעבר להרי חושך, בדרום־מזרח סיביר, קרוב יותר ליפאן מאשר למוסקווהו -קשח לחניח שמכל כלי התקשורת הערביים, דווקא חבטאון הרשמי הגוויתי גילה לפתע ענין, וביוזמתו, בפינה הנידחת הואת של בעיית - תחודים בגרית חמועצות. מישהו הזמין וכיוון אותו לשם, שלא לדבר על טידורי המובלת ותארות שהם בלאו הכי בידיים ממשלתיות.

איות ענין יש למוסקווה בניעור האבק שביסה על חבל הארץ תשכח חוח, ועוד לעיני חעולם הערביו התשובה מסחתרת בחלקה בין שורות הכתבה. בריח"מ חיפשה אלטרנטיווה לציונות לפני 48', ומטפחת אותה עד היום. את התמונה היפה מקלקלת שאלתם של העחוואים הערבים, שאיננת זוכת למענה משכנע: באיזו זכות מתקיים שם שלטון יחודי, אפילו אוטונומי, כשחיהודים מחווים מיעוט מבוטל, מחות מ־14 אחוז מאוכלוסיית בירוביג׳ן. לא כרור אם מטרידת אותם נחקשר זה בעיית הריבונות על אוטונומיה באיזור אחר, קרוב יותר ליבם, חומצאת כרוע דק על הנייד. תדרך שבת נפלח תכתבת לידינו היא סיפור בפני עצמו. שלום

חתפלר; שיש בליבו חיבה יתרה לעתונות היתודית בחפוצות, קיבל את היומון "כוכב בירובידג"ן, בטאון יהודי החבל המתמרקם ביידיש ושוץ בו בעולם, ומצא שם כתבח קצרה על ביקור העתונאים מכוויית. מא ביקש מכתבנו לעניינים ערביים, שפי גבאי, לנסוח להשיג את הבטאון הבווייתי, כדי לקרוא את דיווחם. לא משימת קלה. בביקורו האחרון בקחיר חפך שפי את תנויות העתונים במשך יום תמים עד שמקל בכתביחעת עם הכתבה על בירובידג'ן בשער. הוא תרגם אותה מלואה. תבאוו רק חלק מחתמונות, מקוצר היריעה. שלום תרם קטע . מצרי עשו, מזווית אישית, על מפרשה העצובה ששמה בירובידג'ן. בקדהכל, הוא אומר, הדיווח הערבי די משקף את המציאות.

לי בשניו ג'ק מוסל. כתבה (מש' 16-17. צילום: ראובן קסטרו.

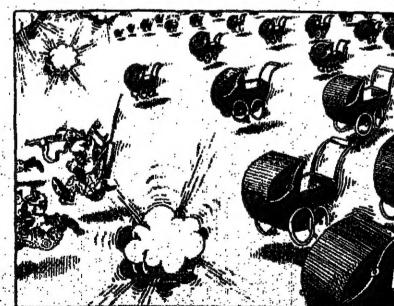
רוחות במרתר מאת שרית פוקס	30 -	אטירים בפקק מאת יצחק בן־הורין
שטח פרטי, יוסי בנאי מאת נורית ברצקי	32	עיר לא וורמלית מאת עמוואל רוזן
שיפודים מאת מאיר עוויאל	36	11 איזו "מדינת יתודים" נתמרה שרות "מערוב"
סיפור אהכה וכל מיני קדחת מאת מנחם תלמי	40	לדור וכאב ראש מאת תלמה אדמון
לאכול בחוץ מאו"ל	45	מאר יהונתן גמן מאת יהונתן גמן
	11	The same shows the 1

מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גברואל שטרטו

"הצילוו מם תוקפים אוחנו בכוחותיהם

s sıngala

עשרות אלפי אנשים עצבנים מפסידים כל יום עשרות אלפי שעות עבודה בעשרות אלפי התכוניות שתקועות בעשרות הפקקים שסותתים את גוש דן, תיפרץ חיפה, הכניסות לירושלים. הם היו "תחים" לראות גם את השרים קורפו ולוי (משרד התחבורה ומע"צ) מתייבשים שם לצידם, בלי נהג, מזגן ופלא־פון. אבל מאחודי הווילונות של הוולוו הממוזגות לא רואים פקקים. מאז 82' מבטיח משרד התחבורה רכבת פרוורים, ובמע"צ ארברים על הרחבת התשתית. פה ושם ארחיבים בעצלתיים. הרכבת חנוע (אם בכלל) דק בעוד 4'5 שנים. ועד אז? יהיה דק יותר גרוע. תחקיר שני בסדרה.

ולאת יצחק בן־חורין צילוולים: שתואל רחמני

"לא מזמן נתקעתי 45 רקות בככיש גהה והתפללתי שהנהגים האורים לא יידעו שאני מנהל מע"צ", הא

אחרי הבתירות של 1981 הודיע ראש הממשלה הגבחר מנחם בגין לאשתו של חיים קורפו, איש חירות, שהיא עומרת להיות אשת שר. מאז נהפך קורש למיניסטר מבטיחים לנו ממשרדו רכבת פרוורים, כד שתכנים סדר בכלאגן המטרופוליטני הקולוסאלי ותאפשר לנו להגיע לתל-אכיב כנוחות ובמהירות וכך גם לצאת ממנה. במשרד התחבורה התחילו לשול כנושא כשנת 82', אבל אנחנו ארטרטו ב־88' ורכנה פרוורים – אומרים כל המומחים – תהיה ואם בכללו לכל המוקרם בעור ארבע ער וומש שנים.

לך תסמוך על הבטתות. שמישונו יתפטרו מו פתאום. "כוה אנחנו, כיפו"ז ישאל ברצינות דוכר של התחבורה יחיאל אמיתי. וכשהעלתי את החצעה כומו באוזני השר קורפו עצמו הוא אפילו לא שמע אותה אולי הוא גם לא שמע על הפקקים האינסופיים:

בוקר שיגרתי של עכבר מטרופוליטני לחוץ נפתח בדיווח אווירי המועבר ברדיו (וגם זו לשונה) ומודיע לנו שצומת מורשה סתום, כאילו שלא ידענו (49,480 כלי רכב ביום נעים עתה בכביש רעננה מורשה, לעומת 36,400 לפני ארבע שנים), וצומת גלילות פקוק, או מה עוד חדש ובין צומה הרצליה לצומת גלילות נוסעות ביום 70,400 מבוניות, לעופה 54,300 כשנת 1983), ובככיש רעננח הרצליה בדוך לכביש החוף הנצור יש תאונת דרכים קלה הגורפה לפקק כבר. חוכמה גרולה. אתמול היתה זו משאית שמטענה נשמך על הכביש. מה שיכול לנסות לעשה הנהג התקוע והפקוק שבכל ואת חייב, משום מה, להגיע לתליאביב, זה להסובן בנסיעה בדוך עשי שפעם אולי תהיח כביש בינעירוני שיחבר את כביש השרון מדרום לצומת רעננה עם כביש החוף ליד

אולם כדי שהתוכנית לסלילת הכביש הות תאושר, יש לעכור את מחסום החקלאים שהם בעלני האדמות לאורך התוואי המוצע, והם לבשה ידא להניש התנגדויות אל תוך המאח ה־21. בינתים אמשי רק להתחשר לאורך התוואי הנ"ל בחולות חקי"ו לשקיע כו בשלוליות החורף, ובעונות הבעבר להפחם כשבירת הקסיצים. כמצב הנוכחי זה עריה על סגיעה במערכת העצבים. שביל העםר מקצר את חרוך עד-לפקק וערול בתוך רמורהשרון

שלה, לעיר שהיא בעצם שכונה השינה העולה של הליאביב, מהחוללת כוום אחת השעותית התחבורתיות הגדולות. בפרינה. מאוי פתחו פני Complement (

and the second s

הצהריים, בדרך הביתה. את הרשימה הזו כתכתי בפקק תנועה קלאוסטרופובי, לכור בין אינספור פגושים וכניל סרצופים עצבניים הלוחצים על רוושת הרלק כאילו היתה הרק אקרה. כל אחר והפקק הפרטי שלו. אצלי הוא בדרך כלל בין צומת מורשה לצומת הכפר הירוק. אצל מישחו אחר זה בכניסה הררומית־המזרחית לתליאביב, במפרץ חיפה או בשערי ירושלים. ישבתי כפקק וכתבתי נון שין בית ריש. נישיבר.

כין השאר רשמתי לעצמי שמע"צ, המופקרת על מערכת הכבישים הכינעירוניים, סללה בשנים האחרונות את כביש הבקעה ער בית־שאן ורשת חשובת ביותר במרינה, שנעות כו "רק" 80 אלף מכוניות ביום. בשנתיים האחרונות אמנם החלו סוף סוף כמע"צ לפעול עם הפנים לנוש רן, אולי בהשראת המנכ"ל החרש, תא"ל (מיל.) יהורה כהן, אכל עריין אין ככך די.

ל בוקר אני מתחיל כמו עכבר כרך מצוי בניסיונות להיחלץ מהמלכורת. לפעמים מתחשק לי להומין למבוך שלי באיזה בוקר של יום ראשון – לא שאיני מוכן להתפשר גם על כוקר של יום רביעי - את שר התחכורה חיים קורפו המופקר על אי הקמת רכבת פרוורים, ואת שר השיכון רור לוי האתראי על מע"צ ועל התרשלות בפיתוח רשת הכבישים כגוש רן.

יש לנו, הנהגים התקועים, שאיפה: לראות את אדון לוי ומר סורפו מחסתלים לכר על ההגה, כלי גהנ, מזגן ופלא־פון, באיזו סוכארו משומשת מורל תחילת ה־80, בלי וולוו באוסק. שיריחו גם הם את הכליטוב המגיע מהמפלטים של מאות מכוניות. של כבישים בגליל, אבל הזניחה את כביש גהה, העמוס שיקללו גם הם את כל העולם על השעה וחצי שנשרפת עם ספירבאנרים וקלאצ'ים וליטרים של דלק. שיגיעו גם הם הרוגים למקום העכורה, משוועים למנוחה ורגיעה לקראת הפקק הכלתי־נמנע של אתר

ר התחבורה חיום קורפו, שבעירצון מעצמו, ממשיך ל"ככב" ומ בכתבה תשניה בסדרמ "האזרה מדמוק". המחקיר על פקקי התוועה בנוש דן (שמתפתחים בקצב מדאיג בכניסות לירושלים ובתוכת) מפנת אצבע מאשימת, כמו בפרשת הטטטים שמודסמת בשבוע שעבר, לעבר שר התתכורה כמי שנושא באחריות המיניסטריאלית לאחד המיטודים המעיקים על חיי חיומיום שלנו. האטירים מאונט בפקקים מקכלים זאת כנזירה משמיים, מיואשים מקמימסד שלא מחאמץ לעשות משחן משמעותי לשיפור חמצב. לאחריות המיניסטריאלית הזאת (מושג שמומן אבד עליו חכלה בממשלה ישראל) שותף נם שר השיכון דוד לוי שמע"צ ומצאת בתחום קמכותו, במימשלים אכפתיים יותר נאבקים תשרים האחראיים לחשנה אמצעים למימוש הפתרונות המתבקשים להקלת תעומס (כבישים מחירים, כבישי אגרה, מחלמים, גשרים עיליים). אצלנו יש מציאות מיוחדת. תפתרונות חלקיים, לא כוללים. דוגמאו פתחו. את צומת מורשה חמורהב, עם החיבור לכבוש חוצה שומרון, ולא הביאו בחשבון שהקטע משם לצומה

יכול לחיות שמר קורפו מקווח שחציבור ירופש ביוזמתו ובליתיברירת פתרונות תלופיים. יחלוט, למשל, להפסיק לרכוש רכב חדש או יתחיל לנטוע ברכבת, בחרנו ברכבת, וכמעש מדי יום אנחנו מתמדדים עם אחורים כלתי מוסברים, עם צפיפות בלתי וטבלת בשעות חעומס ועודף של קרונות בשעות רוועה, ועם חוטר חאום בין שרות האוטובוסים למועדי התגעה של הרכבה.

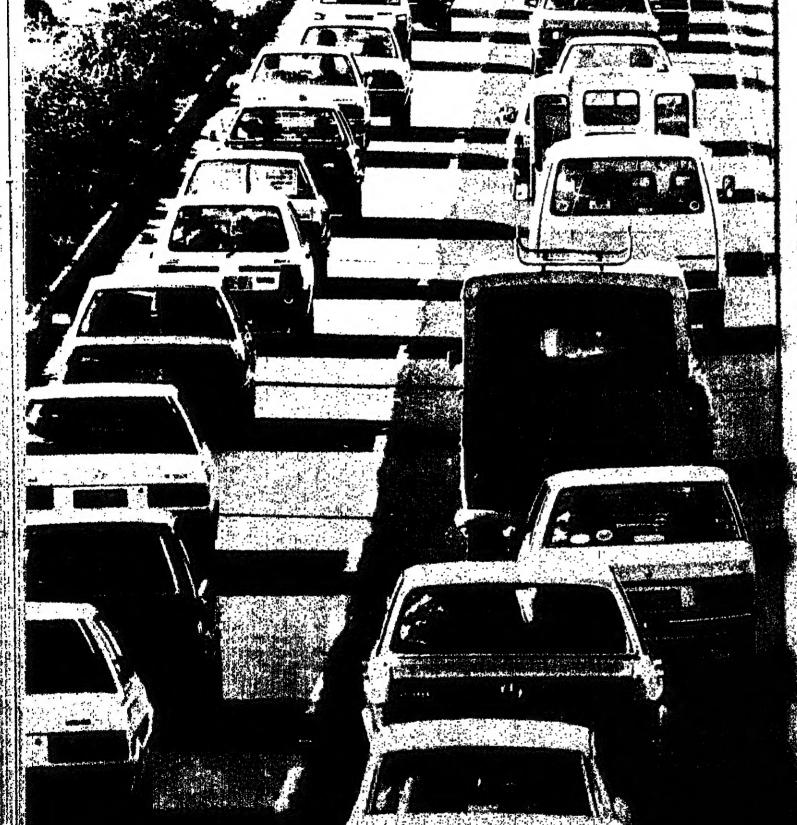
רויים קורמן ועמיתו דוד לוי אינם עושים משפיק בדי לחקל על האורה. ומר קורמו דווקא בורצה מאד מתפקידו. עובדה שדחה לפני מספר הודשים אחדים את הרוצעה להיות שר המשפטים. הרובר הזותיק של משרד התחבורת יחיאל אמיתי אפילו לא מתבייש לחסביר ליצחק בן חורין – שיכאן זה לא יפן", שם מתמצור שר התקורה בשל אשונות, אגלנו גם מהדלים העורים לא פויזים לאיש, אם קורם היוברו מהמשים חקדימים - נש לנו בבית די והוחד, כחול לבן. לא צוין לחיחוק לכח עד ום

רואלוף (מילי) דוד מיטון אמר רושבוע שקוא מ שרות, ממני שאינה מכן לשאת באחריות למתדלים, אם לא נותנים לו את האמצעים לחקום, אחרי 11 חודשי מסקר קרבי שנשא באחריות למעלות בקו הראשון של מלחמות ישואל! בתומטרותו לימד מימון הית המשלת ביאך צריך לנושג וארבדל בין מימון לקורט ולני הוא בתמשת מחותת של השליוות הציבורית. מימון פעל להי ארמות, שבעיני השרים האלת אלי נראות בות ודוך קישוטיות ולכן נחשוך לאבד את עאבינו בתוך למבחני נונינת, ואודרי קבלת חרשיון המיוול נוצד את שארות שליומני מצבינו בחור למבחני נוינות, ושורי קבלת חרשיון המיוחל ואבר את שארית שלווחנו בותובי חחנועה תשמוקים, רק השרים האחראים שאו דבנקים לנסאותיום, ושחים ובותים מקצמם.

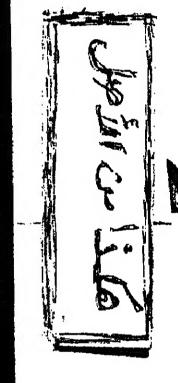
Midedin 6

ועקב ארן

7 Hiagain

יש חשיכות לדברי ההסכר והשיכנוע של אנס

"אנחנו צריכים להתפלל ששרי הממשלה, ופעל

כולם שר האוצר, ימצאו עצמם לכורים מרי נוער

בפקקים של שעה־שעתיים. רק כך הם יבינו או

חשיכות הנושא. הם פשוט לא מבינים עד כמה הכעיה

וחצי־שעתיים, ככוקר ואחר הצהריים, הפקקים יתחילו

להתארך יותר ויותר ויימשכו כל שעות היום. כנו

היום אנשים מקרימים או מאחרים לעכורה כרי להתחמק מהפקק של הבוקר. מי שרוצה לדעת לציה מצב נגיע - שיקח את האוטובום לקחיר, ויתרשם

השר קורפו דווקא לקח מטום. להלסינקי, אותו

מעניינות בעיות התחבורה של פינלנר. יתכן כחלט

שביקורו האתרון כצפון הרתוק היה מוצלח, אבל קשה

לומר שזו הצלחה מהסוג שיעזור בהסברת נושא נוש ון

הסתום לעמיתיו השרים, ובקבלת התקציב החיוני

במפלגתו ובממשלה, אבל בכל הקשור לבעיות

התחבורה של ישראל – זהו כוח שאינו מועיל. מעד

שייך כיום למשרדו של השר לוי. אילו וויתר עליו

לטובת משרד התחבורה, היה מאבד מאחו כוח פוליסי.

אבל מסייע לאיתוד הטיפול בתשתית התחבורה הז

לוי הוא לא ילד בפוליטיקה, לאחר נצחון הליכה

בבחירות של 77' הוא העביר את מע"ב ממשוו העבודה למשרד השיכון. לוותר על מעיצו הנחקש

למה לא מאחרים את רשיפול בבבישים?

דוברת משרד השיכון העדיפה כנראה שהשר לי

השר חיים קורפו הסכים לאשר בראיון זה אין

מדו פדר העדיפויות לפיו פועל מעיצ בהקבה

לכביש הבקעה, למשל, יש עריפות

"הכביש חזח כאמת חיה צריך להיפתה

(וונשר בעמור (ו)

"אני לא יכול להניר לד".

"יש לו פונקציה בטוצנית פוליטית"

לשר דור לוי השפעה גדולה יותר וכוח רב יותר

עוזי לנראו: "המערכת כבר תקועה. כמקום שנה

דן הולצמן, מנכ"ל נתיבי איילוו

מהפסקים שם".

לפתרון הבעיות.

ח"כ עוזי לנדאו

מוכשרים שעבדו איתי בשיתוף פעולה, אכל הם לא הבינו כראוי את תשיבות מערכת התחבורה לתיפקור נכון של המשק. משרד האוצר הרי התנגר בחמת זעם גם לפרוייקט איילון. אבל בתחילת שנות ה־70 השקיעו בפיתוח כבישים פי שניים מאשר כיום,

"בעיריית בני־ברק טועים שבניית מחלך חפריע אח מנוחת השבת. הצעתי להם הצעה ולטורפת: להקים

לנדאו: "באופן עקרוני השר אהראי, אכל בפועל

ומרובר בתקופה בה היו בארץ הרבה פחות מכוניות". אבל גם את הסכומים שהאוצר נתן גורמי

התחבורה לא השקיעו בצורה נבונח?

רמכה שתמנע חילול שבח..."

"כמשך שנים מע"צ השקיע רק כתחום הבינעירוני, לא כפיתות הפרברי. פעם נסיעה מהרצליה לתל־אביב היתה בינעירונית. היום רעננה והרצליה הן שכונות צפוניות של תליאביב, אכל מעיצ – כדי להמגע מהסתככות כנושא הקרקעות - הסתפק בפיתוח כבישים בינעירוניים. מע"צ הדיר רגליו מהכבישים בהם מתמקרות היום בעיות התחבורה". מי לדעתך אחראי לעניין, חשר לוי או מנכייל

"הדרג המקצועי במשרד התחבורה כלל אינו מופתע מהמצב. כבר ב־62' השתמשנו במושג

'קהיריוציה' לתיאור מה שקורה כמערכת התחבורה ינתיים המצרים הקימו התחלה נאה בהחלם שול רכבת תחתית. "אצלנו ככלל לא עשו מאז שום דבר

רציני. בחמש השנים האחרונות שום אספרינים כבר לא עוזרים, ואפילו לא הצעד הרציני בכיוון הרצוי של קידום פרוייקט 'נתיבי איילון'. היינו צריכים להתחיל בפיתוח רכבתי מסורר כבר כשנות ה־70. היום, גם אם נתחיל להשקיע ברכנת פרוורים מיר, אם העבורות יתקרמו במהירות והכל יילך כמו שעון - גם או, לדעתי, זה יקה לפחות המש שנים".

לתנועה את הקטע המערבי של כביש חוצה שומרון עד צומת מורשה, נסתם צומת הכפר הירוק לחלוטין. מי מתושכי רמת־השרון שיוצא מביתו כשש וחצי בכוקר ימצא עצמו בשיירה סבירה. אשתקר זה היה טוב לשעה שכע נבוקר. נכון לעכשיו, אם התעצלת, חביבי, ויצאת מהכית כשבע ורבע, למשל, אתה יוצא מהחנייה... ונתקע. רק 400 מטרים מצומת הכפר הירוק, אכל את

מצב מערכת העצבים שלנו בכוקר צריך למדור כומו,

לא כקילומטרים. במקרה הזה, 400 מטרים שווים וחילה בחצי־קלאץ' במשך חצי שעה ער שעה.

פריצת מיתחם מורשה – הכפריהירוס

הקאונטרי־טלאב היא משאת נפשו של כל נהג ישראלי

המניע לתל-אביב מצפון. אתה יכול להעביר את זמנך

בקריאת עיתון בוקר מתחילתו עד סופו, כולל

המודעות, להאזין לשתי תוכניות רדיו שלמות או, אם

אתה גברת, לטפל בנחת באיפור, בציפורניים, כמה לא.

ח"כ עוזי לנדאו, ד"ר לניתוח מערכות תחבורה ומנכ"ל משרד התחבורה בשנים 1981-1984, תושב

יש גם מי שמספיק לכתוב כתבה.

ח"כ לנדאו: "אין ספק שהממשלה ככללותה, וכאופן ספציפי – משרר האוצר. באוצר יושבים אנשים

> ח"כ עוזי לנדאו: "אנחנו צריכים להתפלל ששרי האתשלה, ותעל כולם שר האוצר. 'תצאו עצמם לכורים תרי בוקר בפקקים של שעה־שעחיים. רק כך הם יבינו את חשיבות הנושאי

מפה חמונימת את חחצעוז לפרישת רכבת הפרוורים. מחרצליה בצפון עוי חולון ורמלה בדרום.

עיר לא נורמלית

פחד תווח ברצועת עזה, נובתבר 1987. התכנה התשוחף לאדונים ולתשרתים; לזורקי האבנים וליורים באוויד; לתאמינים ברח משה ובנביא מוחמד; לילדים הבלונדיים עם הכיפות ולילדים היחפים זבי החומם; לצורקים תמיד ולטועים תמיד; לטובים, לדעים ולונכוערים. אחרי "התקרית הונצערת" בדיר־אל־בלח, ולפני התקריות הונצערות שבדרך.

מאת עמנואל רוזן צילומים: נאור רהב

חרי הכל נשאר הפחד. תכונה אנושית. מכנה משותף לאדונים ולמשרתים, ליזרים כאתיר ולזורקי האבנים, לעובדי האלוהים ולמאמינים כמוחמר, לילרים הבלונדיים עם הכיפות ונעלי הריבוס ולילרים היחסים זכי החוטם, לצודקים תמיר ולטועים תמיר, לטובים ולרעים ולמכוערים. פחר. פחר שות נרצועת עזה, נובמבר 1987, אחרי "התקרית המצערת" של דיר אל בלח רצוע נורא מצטערים, אבל...") ולפני ידוי האכנים והתקריות המצערות ומעשי

> מנד, ודחים אומר ואליד, תפסו אותו בשכיל העפר שמוליך מכית־הספר הביתה וסאלו אותו מה הוא עושה שם, הילר לא ענה ושוטר אחר שלח בעיטה אדירה לישבע. סימן כחול נותר באגן התוחנון. הוא נשבע לאכא שבחיים לא זרק אכן על לחדים למוצח לא רצה ללכת לבית הספר. נכרכר בן 14, אכל פוחר מהאנשים עם המשטח הירוקות. ואליד היכה אותן חמש פעמים על הראש והילד בכה ומיהר

> מול שהילר לא ראה מה ערח כבית לפני שבוע", אומר ואליר ומחייך במבוכה, לואום נכנסו פנימה שני אנשים. התחילו להפש משהו. לא יודע מה. לא מצאו שהם יני נהלם כלי לבקש סליחה. אני מבין שצריך לתפש ושצריך בטחון, אכל למה כחם למה לא לאט לאט, לרפוק כדלת, לבקש 'סליחה גבירתי'. ואולי היא בכלל ליומת אשתי פוחרת, כאמת. שני נכרים כאלה גבוהים נכנסים לה פתאום הביתה.

פחר, רפיקות לב מואצות, עירנות וכוננות. מהכים לאבן, לרימון, לסכין, לכוד ז מ"מ, למכת האגרוף מהשוטר של מג"ב, לאלה שוצורת בין הצלעות. יורים

ורצה השפלים שבדרר.

אוחמד אל רדואן: "כל עוד שיהיו כאן כדורי דובים

. יהיו גם אבנים ואכילו בלוקים".

הפתר של ואליר. בשבוע שעבר חזר לו הילר מנופח מביתיהספר. שני שוטרי להספים לשיעור חראשון.

אילו לא וזייכו, היא אמרה לי, אני מבין שצריך בטחון, אבל למה ככהזה

ופוד של יוסי פישהיימר, מושב גני טל, גוש קטיר, רצועת עות נעצר ל־48 שח לאחר מות הנשרה כת ה-16 מדיר של בלת, שותרר בשתתברר שלא ירה שני מאלמים ברביש היו הסומים – צר אחר במחמום אבנים והשני בקונצרטינות. ועדע ליר הכחסום ופתאום זה התחיל לרדת עלינו כמן נשם מסר של בלוסים

אכנים, ממש ניהנום. היו שם עסרות תלמידות. ראיתי את התלמידים רוהצים אותן מהחצר הוצצה, כדי שיצטרפו לחגינה. הם ירסו על כנח להרוג. אין לי ספק.

עלנו שווה כמו מטאטא, אז שיחנו לנו מטאטא".

"זינכתי מהרכב והסתתרתי מאהורי פלע. ראיתי את החבר'ה יורים באוויר. היריות לא הזיוו להם. דם המשיכו לורוק אכנים ולהניף לנו את דגלי אשף מול הפרצוף. בהודמנות אני אשאל את אלוף הפישד יצחק מרדכי אם זה לא נקרא אצלו סכנת חיים ממשית. 25 דקות הסתתרתי שם מאחורי המלע, מחכה לכוחות הבטוחו שיבואו. לפה זה צריך לקתח כליכך הרבה זמן? לפנייכן עםר שם ג'ים עם שומר. צעפתי לעכרו: תראה מה שורה כאן, תעשה משוע, אבל הוא משך בכתפיו והמשיך לנסוע בארישות. אחריבר הגיע עוד ג'ים עם קצין מילואימנים של צה"ל. שאלתי אותו מה הם מתכוונים לעשות, אכל הוא לא ענה לי. אני לא נאשים אותו. כשאנתנו מבקשים מהם עודה, הם אומרים לנה וובר'ה, עובו אותנו מצרות. חנו לנו לנמור את ה־35 יום ולחוור הביתה בשלום".

הפותר של דני צידקוני, 17 שנה סופר "דבר" בארוור. כבר הפטיק לספור את כמות האכנים שספג, אכל שריין פחדר. בכיבר פלשתין בעזה אנחנו הרכב היפוראלי היחיר, מבשים של ספרנות מחלה בשינות מכל הכיוונים. הצלם עוצר או הרכב כדי . לחמום זווית טוכה. צידיקוני מבקש ממנו למהר. אם נשמוד שם יותר מדי זמן, נחמוף. אני מחלים להחברה, מכה כנג הרכב וצועק: אבנים. צידקוני לא אווב את הוצמור שלי, ורא מחווד, "חפסיק עם וה", תוא מבקש, "אני עוד אסבל התקידלנ".

כל ותמן מחייד, ואליד, מדבר מהר, מבופף בידיים לכל תצדרים ומחייך. "למני בצועת הפוער. חלק בלתי נקרד ממדינת ישראל. 650 אלף ערבים, 2,100 שמעי הוא מספר, הייתי אני בעבורה, חילרים בבית ספר והאשם לכך בבית. יהודים. בעוד 10 שנים יהיו שם מיליון שרכים, ויוסרים 10 אלף עליםי התחוית זכי מרחיקון לכת. רמוערפיה - מילה גרולה. מישהו אוכר שכי לרימונים ולמכות – בשספרים האלה, ברמוניםיה הזאת, טפונה הסכנה פנדולם. שחרים עכשיו, נפוע עוד יותר אפרבר.

"ישמה עוהי הוא ה"כסית" של הרצועה. מעון השמאלנים. בשעות הערב מתכנסים שם מפרים, משוררים עיווואים ורושאים. בעות רופא הוא מהברין. הרווק מפיני השבוכ ומאווני המיחשל, הנו מדברים שם חופשי ואפשי. העמוס כינוים הדונתן נפנים של עות דינלם, כמו במעוד השנאל האינטלפטאלי באל אביב -

9 BIDEOID

מועצה איזורות חוף עוה

ראש המועצה האיזורית ראובן

יש לאסור עליה

ערבית וחזרת *בליטים ערביים,* ולעודד -- חלילה – לא לכפות הגידה בכוון

רוונבלם:

החוצה.

הוא בקכוק הבירה. יש גם המעשנים מיקטרת. טבק תוצרת ְוּצִיק. כשהם תוורים הביתה, מתנרנרים קצת, מתכים להם כחוץ מבקשי נמשם.

החומיניסטים של החיובאללה. עוה, כמו כל העולם, חוזרת בתשובה. השמאלנים לוגמים מהבירה ויורעים שאולי זה הבקבוק האתרון לפני שאללה ישים קץ לאלכוהול ולפריצות. הם קוראים מה כותבים החיובאללאים בכרוזים. הבעל־בית של "קפה עזה" מוזכר בכרוזים האלה לא פעם.

מוחמר אלידרואן, לשעבר יושכיראש מועצת המנהלים של העתון "אליפאג'ר, לא יגיד מלה רעה על הפנאטים מכית. להיפך, "אני מעריף שהרתיים ישחו לי את הבירה ולא שאתם, שלמונות הכיבוש, תיקחו לי את החיים", הוא אומר וזוכה לאחרת

יותר מ־15 איש משלנו נהרגו או נפגעו קשה בחורש האחרון ככבישים", הוא קובע בפנים חמורות ומתוחות, "מה אתה רוצה מזורקי האכניסזו מה אתה מצפה מהמון שלא יזרקו אבנים! זה מה שאתה רוצה? אתה אומר שאבנים מסוכנות. נכון. אבל כדורים של רובה מסוכנים יותר, וכל עוד שיהיו כאן כרורי רובים – יהיו גם

יריו של רדואן, איש חולה, רוערות. אולי מכעס. "כאן בעוה, חיי־ארם לא שווים גרוש. לא החיים של היהורים ולא של הערבים. אכל כאשר מישהו שלכם מת כל המרינה מרברת ובוכה עליו, וכאשר אני מת – לא אכפת לכם. אתם, איכפת לכם רק מהכבוד שלכם. או אם אתם לא מכברים אותי, תנו לי לפחות לכבר את עצמי. ותעשו שהבן שלי יחוור חי מהבית־סמר".

אל השולחן גיגש סמי, בן למשפחה העשירה של דיר־אלינלה. כן, הוא מכיר את הנערה שנהרגה שם. הוא מספר שכל אחיה ואחיותיה חרשים־אילמים ושהיא היתה היחידה ששמעה ודיברה. נחמת המשפחת המוכה. סמי, לפני 10 שנים, היה נציג הפח"ח בכנופיית באררימיינהוף, אביו, לעומת ואת, מנכברי האיזור, היה ידידו האישי של משה ריין, בימים שישראל היחה ממלכה וריין מלך. על ערש מותו, כמו שאומרים, ביקש האכ הגוסס מריין בקשה אחרונה: שינתן לו לראות את בנו הסורר ושירשו לכן לחזור לביתו. דיין הסכים, נתנאי שסמי ירחיק ידיו מכל שמץ של פעילות או הודהות עם הטרור. העיסקה בוצעה.

עו"ד זוהיד

אל"דאיים: "תר רוזנבלט רוצה

שיהיה פה כתו

בסווטו. מיליון

אנשים חסרי

וכויות ושוניון

באופן רשתי

חת־אנשים".

סמי, גבר נאה, 10 שנים אחרי, משחק ששיבש בקפה של השמאלנים. הוא לא מוכן לקתת אותנו לבית-הספר בדיר־אל־כלח, שם נהרגה הנערה. "האח הנחל" גמצא כתוכנו, אתה מביוז", הוא אומר ומכיט בנו בתוכחה. מישהו מהצד מסביר לי שאם יראו את סמי בחברתי ליד בית־הספר, זה יהיה יומו האחרון. איש לא יאמין שהוא סתם הכיא עתוגאי לבית־הספר. "אתה, עם משקפי השמש שלך", אומרים לי, "נראה כמו שב'כניק וסמי לא יכול להרשות לעצמו להראות בחברתו של שב'כניק כמוך ליד המקום שהוא עכשיו הכי רגיש ברצועה". "וחוץ מוה", אומר סמי, "אתה ישראלי. מה יש לך לחפש שנוז אתה הרי לא

יכול ולא רוצה לעוור לנו".

ברצועת עזה, מקרינים השבוע את "אפוקליפסה עכשיו". לא לדאוג, זה רק סרט בקולנוע. ראובן רוונבלט, 52, שישה ילרים, שישה נכרים, יו"ר המועצה האיזורית, יודע כריוק איך תראה רצועת עזה כעור 10 שנים, עם יהודי אחר על כל 50 ערבים: "בדיוק כמו שמרינת ישראל נראית היום כתוך ים של 21 מרינות ערביות", הוא אומר בנימה מורגשת של בטחק עצמי, "שום אסון לא יקרה לנו".

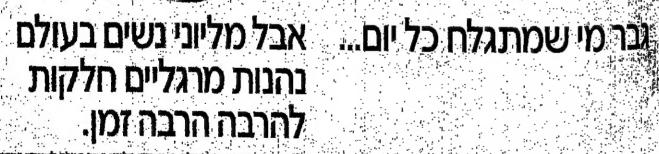
רוונבלט, חבר מרכז המפר"ל מטעם מצ"ר, עריין מתנגר לנסינה מסיני. תוך שתוא גילחם על זכותם של היהודים לחיות כשלום בעוה, שהיא לדבריו נחלח אכותינו, זוכר רוונבלט בכאב את מרחבי סיני ואת ישובי פיתתת רפיה, שמעולם לצ נימנה אמנם עם תושביהם, אך עמד כראש הנלחמים נגר פינויים.

פעם, אתרי הפינוי, חבטיח שיקפיר לבקר כבית־הכנסת של ימית אתת לשבוע. מ שנים אחרי, הוא עוד לא היה שם אפילו פעם אחת. לא, הוא לא שכח, אבל הא גם מורה שלא השקיע בכך מאמצים מספיקים. אני שואל אם עוד נשוב לשם, לסיני, ורוונבלט, כתשובה לשאלה, מפציק בהצהרה שמאיימת כסנסציה שלה על זו של חברו למפלגה יוסקה (20 אלף רולר) שפירא: "אם יתאפשר לי", הוא אומר ומגלגל עיניים הייכניות השמיימה, "אני מוכן ככר מחר לחזור לסיני ולחיות שם עם משפחתי תחת שלטון ורגל מצרי. רק שיתנו".

ער או, רוזנבלט מגבש את הפתרון הרצוי לעתיד הרצועה. גם כאן, אין מקים לספק: יש לסמח את השטח למרינת ישראל ולהעניק לתושביו הערביים כמעט את כל הזכויות, כלומר את כל הזכויות למעט זכות בחירה לכנסת וזכות התגרת (רומשך בעמוד (1)

alacajo io

עברון שנון מאו הופיעה הנאולה. מאו עמיו מליוני נשים בעולם לשיפוש במכשיר הרושמלי להסרת שיער בן השורש. היום זון מתות לשיטת ייסופט אנד אטרי על ששירורות אותן מהשוטות המיושטת או העבריות להסרת שיער התליים. יסופט אנד איוניי עושה זאת עבורך בקלות ומשאיר את רולייך חלקות - כשלושה שבועות ארוכים ויפים.

לחלם מהושים כאב השימוש ביטונט אנד איזיי בגעם פעביים הראשונות, אך כולן שנות לנלות כי בכל שימוש ניסף הכאב הוכר ומחת.

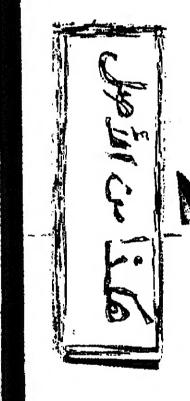
לשימוש נעים יותר ותוצאות מושלמות, את מוזמות . לקבל חדרכה מדיילות הלנה דובינשטיין

להשיג בדוכני חלנה רובינשטיין ובתמרוקיות.

סופט אנד אינוי

השיטה הקלה לרגליים חלקות להרבח הרבה זמן.

כיכוץ הנושרם קיבוץ הנושרם

היידיש היא שפה רשונית, קופונן הוא ראש הסוביים המוזוזי, עורשבטקי הוא ראש העיר, ושלום עליכם זה הרחוב הראשי. מי אמר שמקכחים את היהודים בברית המועצות? עובדה: כל זה קורה בבירובידגין. לא סיפור אגדה. האוטונומיה היהורית הטוביינוית שנוסדה לפני סם שנה, עדיין קיימח. צווח עהונאים ערביים מכוויח מגלה אותה אחרי הותנה רשונית לבוא ולהווכח מקרוב שיש חחליך למדינח ישראל הציונית. סיפורם מחורגם בונלואו". ונשהו בין הגיחוך לטרגדיה.

מאת סלימאן אל־שייחי צילומים: פאלב אל־חוסייני

(צאח כחב־העח הכוריתי "אל־ערבי") חרגום ועיבור: שפי גבאי

פוחת מספר היהודים כאן.

בשנות ה־30 וכנה כפר סביב תחנת הרכבת

טוח'ונקאיה, שניתן לו השם בירובירג'ן וצירוף שמם

ירובירג'אן הוא שמו של חבל ארץ קשישים, שזוכרים את ימיה הראשונים של מירובירג'ן. בכרית המועצות, בו מתגוררים יהודים רכים השקט". ההבים גם מאוטונומיה תעית. אינור זה שוכן המשורר הסובייטי (היהודי) הירוע אהרון ורגלים, מודילה עם נווירני בתירובירים שוכן המועדה המו במזרת הרחוק הסוכייטי, במרחק של 9,000 שבילה את נעוריו בעירובירג'ן, אומר לנו כי באותו איור חי פעם צייד ירוע של חיותיטרף ששמו טווון. לרבריו. הוא שהרבים את שמו לשות הצייד ששמו של 36 אלף ק"ם. אומר לנו ליאוניר שקולניק עיר בשם בירובידגץ. לפני כן היתה במקום רק תחנת לרכריו, הוא שהרכים את שמו לאותה תחנה רכבת קטנה ונידחה, על מסילת־חברול שכוחתיאל וארם המשורר ורגלים שוחה איתנו הטראנסיסיבירית! שהובילה לערים שכמורת סיביר, כמוסעוה לפני שיצאנו למטע הארוך לבירוניורגין. הוא בירובירגין ביראבירושאנער שטערן בהיים החסיבות מות בכול מיז ותאומינות השבני ביום 125 אלף אזרחים ובכללם 17 אלף יתרים ביום בכול מיז ותאומינות השבני. מכהן כיום כעורכו הראשי של הירוון האידי המולדה

שמה של התחנה חיה לפנים טהונקאיה. תושבים הסוכייטית' (סוויעטיש היימלאגרן

*) בסוגריים מרובעים הערות והארות של המלכ"ד.

Binealo 12

פאשת שנות ה־50' פורסם שגרים בחבל 38 אלף עיטור הכבור "ניכור ברית־המועצות", המכהן כיום בתתלהבות. הא מספר: "אארי המהפיכה זותרו החברה משלהם. המשטר הסובייםי תארש נענה יווים המעץ.

בחנידון כנסיון סוכייםי להקמת מולרת לאומית לוחים ממופר בחוברות שאמנם מרובר במינהל

של שני נהרות ממוכים, "פירו" ו"פידגין" - שלוחחי של הנהר אמור החופף את הגבול עם סין! ברכות הומ

התפתח המקום לבירתו של איזור חרש, רחביורים

העורך הראשי של העתון האירי המקומי "כוכב

העיריה, יהודי, נחום שרשבסקי, מאשר את המספר היה

ומודה כי היהודים כאיוור הפכו למיעום אף כי פרום.

באוטוגומיה יהודית ומספר מדוייק ומהימן של מסם היתרים, מלבר הפרסומים הרשמיים, מעולם לא עדלי

TURNEL ILE

הדינו לדעת מה דהף את המוכייטים לגבש רעיון בתעשיה ובתקלאות".

לא שאלנו את העורל אם הוא יהודי, אך הייצו הגורל פשלה יאבי לגשת על לא שאלנו את העורל אם הוא יהודי, אך הייצו הגורל משלה את המארכסיום לעסור מששט זה לאחר". •

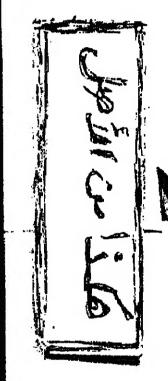
על כן השיכ לנו הגנרל דור דרגונסקי, בעל משוכנעים שכה הוא היבי על יהודי ברית־הפועצות היהודים או הלא יהודים לעסור מששט זה לאחר". •

בירופירג'ון "אחרי מהפיכת אוקטובר 1917 וכו כל בחיוב ואף הקים להם את ואיוור הזה, פירופירג'ן". הלאומים בברית המועצות בשוויון וכויות. אמרנו כי גם היהודים זכאים לחיות כאיוור משלהם, בכל משם אושרים. עם אך לא כיישות יהודית לאומית ועצמאית. שייבתר על ידם, בתקופה הצארית סכלו היהודים ישות התה להקים כעין מרינה של לאום אחר לעם ברוסיה, לאחר שאולצו להתנורך במרחני מחיה את המקום שרוצה לחיות כר. התר וביומה להקים בעין מרינה של לאום אחר לעם ברוסיה, לאחר שאולצו להתנורך במרחני מחיה אבל למרנו מתוך אוברות ההסכרה הסובייטיות ביות השובים להחות להפובליקות האסיאתיות של עמי מסווימים ללא אמשרות של יציאה מהם ו"תחום ביות השובים לאום את עמי מסווימים ללא אמשרות של יציאה מהם ו"תחום המושב"ן. בתקופה זו, גם נאסר על יהורים לעבור כי בירועידגץ היא הפונית הסוביאליסטי בער יפתרון

-ערבי". תרגום הכוחרת: "'אל'ערבי' משקוף על העולם. בירובידנין – מי זוכך את הפדיגה היהודית הסובייקיתו

הקיב הנגרל: "כל אורה סובייםי חופשי לבואר

diagain cr

חלק מהצילומים בכתבת העתון הכוויותי – ילדים משחקים במועדוו השחמע היהודי (למעלה), תמונה ממחות בתיאטרון היתודי, וחקלאים

שכברית-המועצות. אולם רק כמה משפחות הגיעו לאיזור החדש הזה בעיקר מארגנטינה, כריטניה, וברות ההטברה מספרות על רעיון בירובירג'ן: גרמניה. שרירי המשפחות האלה, והכוונה לכנים ישלטונות כרית־המועצות שכדקו כיסוריות ולנכדים, הם היהודים המושרשים כיותר כיום את האיזור הזה, הגיעו למסקנה כי הפרוייקט בפירופידג'ו". ליישוב היהורים עשוי להחזיר את חייו התרבותיים של מיעוט זה ועשוי להמוך אותו ברבות

ביקשו, על ידי מימושו של רעיון זה, להשיג חמיכת אחר כך, נמהלך נסיעתנו במכונית, הצביע התעמולה העויין למהפיכה הכולשוויקית, וגם להשיג שקולניק על הרחוב הראשי של העיר, הנושא את שמו תמיכה מוסרית וכספית מהארגונים היהוריים של הסופר היהודי שלום עליכם. נכנסנו לביקור הכינלאומיים, וכמיותר אלה שבארצות הברית. חשבנו בספריה, שאף היא נקראת על-שמו של אותו סופר. שהמולדת החדשה הזאת עשויה להתפתח כדי שתקלוט כמעם כל השלטים הנושאים את שמות הרחוכות מאות אלפי יהודים מרחבי העולם. ואכן, כשנותיה והמוסרות המרכזיים בעיר כתובים כשתי שפות: הראשונות של בירובירגץ, נפתחו שערי הכניסה של האידית והרוסית. על ראש ההר הגבוה התוחם אמ העיר מנגד הכחנו באנטנה ענקית. שאלנו מה זה,

כרית־המועצות בירוכירנ'ן לא נוהגים לרבר עברית, אפילו לא כשפה העכרית העתיקה, התניכית. שאלנו מרוע מספר המתפללים הוא מועטו המתפללים השיכו לנו שאין הם כופים על הצעירים לקיים את מצוות התפילות עם ואת הם סיפרו כי שפת היומיום בכית; אפילו בקיב הצעירה היא הייריש. שפה זו היא שפת דצובה גם בבתי הספי שמענו, להפתעתנו, כי גם כני לאומים אחרים כאיחו זה בוחרים דווקא ביידיש כשפת לימוד שניה בבית הספר,

שרשבסקי אמר בצער שמסכר היהודים פוחת תשנה לשנה והעורך שקולניק התערב והעיר: "אבל בכל זאת נשארה בירובירגיו תרינה עול יהודים".

(המשך מהעמוד הקודם)

והמהפיכה.

הגנרל דרגונסקי מנסה ללמדנו פרק בהיסטוריו

של יהודי ברית־המועצות: "היהורים שחיו בגבול רוסיה הצארית עם פולין או כאיזורים הפנימיים, סכלו מרדיפות קשות ומעשי טכח בעיקר מצד האוקראינים. לא מעט יהורים הצליחו להימלט לאיזורים מרוחקים

כמדינה ורכים אחרים הגיעו אחרי תלאות לארה'כ".

ברוסיה הצארית הם עסקו בתחומי מסחר וכספים, אך

המשטר המהפכני החדש החליט לנסות להעביר מספר

וכחקלאות, הרחק ממרכז המדינה. סטאלין עצמו אמר

בוועירה ה־10 של המפלגה הקומוניסטית המוכייטית,

כשנת 1920, כי המפלגה מאמינה כהנצחת האומות

וכהנצחת השפות הלאומיות. הוא דחה את מדיניות

הטמיעה הלאומית והגדיר אותה כאוייכת העם

בכרית דמועצות, כעיה היה וקיימת, עד שגובש רעיון

האוטונומיה. "לא היה כל רע בכך", הוא אומר, "משום

שהמהפיכה היתח זקוקה מאוד להרחבת שליטתה על

איזורים נידחים. מה עוד, שהארגונים שקמו בתוך

כרית־המועצות ליישובם של היהודים כאיזור משלהם,

הסתייעו גם כארגונים אמריקניים. בהתחלה ניסתה

ממשלת כרית־המועצות ליישב את היהודים

בדרום־אוקראינה ובחצי האי קרים, אך האמת היא

שהנסיון נכשל גוכה התנגרותם של האזרחים

המקומיים. אזרחים אלה טענו כי בקרב יהודים אלה

הרורות ללאום עם שורשים. השלטונות היו משוכנעים

שאם היהודים יהיו מסוגלים להקים כבירובירג'ן יישות

מיוחדת משלהם, מרכז לאומי, הרי זו תהיה מולדת

כלל־יהודית בעולם ולעצור בעת וכעונה אחת את מסע

עוד מסופר בתוברות: "שלטונות ברית־המועצות

הוחלט על בירופידג'ן המרוחקת".

חלופית לעם היהורי כולו".

דאש העיר

Biacalo 14

כך, לרכרי הגנרל, היתה כעיה יהורית

האיזור לרווחה בפני היהודים ולאוירווקא אלה

אחריכך הוא מסכיר כיצד גובש הרעיון של האוטונומיה היהורית כפירובירנ'ן. לדכריו, מיד לאחר מהפיכת 1917, התעוררה בעיה מיוחדת עם היהודים. לפתע נותרו מחוסרי־עכודה מתוקף החוקים התרשים. גדול ככל האפשר של יהודים לעבוד בתעשיה

פועלות תנועות־שחרור עולמיות כמו הציונות. רק אז

הגענו לפירובירג'ן ברכבת ביום ה־4 באוגוסט השנה, לאותה תחנה הנקראת טוח'ונקאיה שעריין עומרת על תילה. ליאוניד שקולניק, עורך העתון האידי, הוא שקיבל שם את פנינו. שקולניק גם ליווה אותגו לכל מקום ברחבי "המולדת היתודית" החלופית. אך קודם־כל הוא הביא אותנו לכית־העלמין הצבאי של העיר שבו 7,000 מצכות של חיילים יהורים שנפלו כשורות הצבא־הארום במלחמת העולם השניה.

ושקולניק ענה שזו תחנת-מימסר של הסלוויויה

תוא ענה: "יש הרכה תוכניות בייריש".

דבר יהודי בעיר, מיהר להוסיף: "כבירובירג"ן מופיעים

שני עתונים - 'כוכב בירובירג'ך כשפה הרוסית

שמופץ ב־30 אלף עותקים, והשני כאותו שם, א

כשמת היידיש, שמופץ כ־15 אלף עותקים. נעתו

האירי מועסקים 50 עתונאים ששולטים כשפה. העווו

שמופיע כרוסית מופץ רק כבירובירגץ. לעומת זה

העתון שמופיע בייריש מופץ ב־274 ערים כרחבי

ברית־המועצות וכן כ־16 מרינות כעולם וככללם

ארצות־הברית, גרמניה, בריטניה, צרפת, ארגנסינה

בבית־הכנסת המרכזי בעיר סיפרו לנו כי היהודים

מיחנו למקצוע, שקולניק, הביא אוהט

למוערון השחמט, שלרכריו הוא המפורסם

כיותר כעולם. המנחל במקום, ויאשיטלאנ

צ'יסאנקוב, אף הוא ירודי, מספר כ' נא

לפירופירג'ן לפני 50 שנה סלנינגראו.

לרבויה אף יהודי מהאיוור הוה לא היגר לאהיב א

שקולניק, שביסה לספק את סקרנותנו על כל

שאלנו: גם היא יהודית?

וישראל".

יהודיה בקולחוז "צוואת לנין".

לילוצל. הוא לא מכחיש כי אכן היה פעם גל הגירה וחל של יהודים מבירובידג'ן, אך הוא נקלט כמרכז נרת המועצות, לא מחוצה לה. על מועדון השחמט סלו ווא מספר: "וראי שמעתם שזהו מוערון מפורסם, פקום שכולנו ירועים כשחקני שחמט מעולים. אנו מחלים להדריך את כנינו עוד בגיל רך מאוד, ובתוך ופועתן הוה. כפי שאתם רואים יש לנו בחדרים אלה וו שלחנות משחק למבוגרים ועוד 30 לילדים".

נמוויאון המקומי כיקשה המנהלת, אירינה פעקיארוכה, להוסיף רברים על מצכם של היהודים לפני מתכיכת אוקטובר. משום מה היה נרמה לנו שגם מוריה היא סיפרה שהיהורים לא הורשו לעבור : מעשה ובחקלאות, אך לאחר שהועברו לבירובירג'ן מקס עבורם מפעל טקסטיל. היהודים גם יסדו קלתוים כאינור ועסקו בחקלאות שיתופית. "החיים היא קשים בימים הראשונים", היא אומרת. "אתם רואים ות היצרות הגדולים שמקיפים אותנוז עד היום ב מששמת בהם היות־טרף. הללו תקפו את המתיישבים האשונים. לא לשכוח כי האקלים באיזור זה הוא אדר מאד. אבל כפי שאתם רואים, הקמנו עיר וגם . צינור פורה לתפארת".

לאחר מכן ישכנו בלשכתו של ראש העיריה, לחם שרשבסקי. כתחילת השיתה הוא העלה זכרונות לל נשריו המשותפים עם ידירו שקולניק, המלווה שלנו. מאחזר יותר הוא עבר לספר על הישגי חבל הצרץ הוה שבו הוקמו, לרבריו, 50 מפעלי תעשיה, סעהל ניניהם תוא המפעל למכונות חקלאיות שבו קברם 3,000 פועלים ופועלות. גם ראש העיריה ציין פיירים והדוסית הן השפות השולטות באיזור, ועוד פפר על הנישואים המעורבים ובין יהודים ללקיתרים! לדבריו, 80 אתוז מהווגות הגישאים היום משערנים. בצער הוא הוסיף כי מספר היהורים פוחמ פשנה לשנה, בגלל סיבה זו.

שקלניק התערב בשיחה והעירו "אכל בכל זאת לקאה בירובידג'ן מרינה של יהורים". ציפה הם היהורים עכשיוז, שאלנו, הלא הם

פעלניק לא ענה. כל מוסרות החינוך והתרכות מופקרים בידי יחים, אמר ידיד נעוריו, ראש העיריה, ושאל אותנו בעיר. בעיר בעיר בעיר לפני הכיקור בחיאטרון נכנסו לקונסרבטוריו החרי בעיר. מדובר בכניין של חמש קומות ובו אולם

התעות ל־700 איש. מצאנו שם להקה טאטארית פנסקה בחזרות. המנהל, מיכה קיזאר, קורא לפוסינסוריון בשם 'בית המוסיקה', ואומר כי רוב תעים, מבוגרים וילדים, הם יהודים. בנין התיאטרון התרי שכן לא רחוק מהקונסרכטוריון.

כתיאטרון מצאנו את השחקנים טרודים אף הם נחניות על הצנת "הכוכבים הנודרים". שקולניק המיד כי המחזה מבוסס על קטעים ממכתביו של אום עליכם מנהל התיאטרון, ולאדימיר סמילנסקי, תטים העלילה של ההצגה הואת היא על הקשיים

אראבישע זשורנאליסטנ אינ ביראבירושאנ STEED STATE OF THE ביראבירושאנטר שבוערן SOIR LHEMBING INCHING ים פונ צוויי מענ השבנ די " LE CALLED U.O. TARTO. THE STREET OF A VICTOR

IL EVENT WHICH

THE STREET WAR AND A

THE STREET WAR A

THE STREET WAR AND A

THE STRE DALK K ON ANGRALITY. M. Mendo 2256 75.1. איז אויכ A CHARAGA BUT L. ISHL. WHILE CES COLUMN IS IN בר די אישיבר האיניער האיניער איני איניער אייער איניער איין איניער איין איניער איניער איניער אייער איניער אייער איניער אייער אייער איניער אייער אייער איניער אייער איניער איייער איייער איייער איייער איייער

סיפור רצוף של כשלונות

📥 פני כמה שנים פגשתי בניז'יורק צעיר שסיפר 🛮 מכן. פקידים סוכייטיים דמי'מעלה ביקרו מדי בגאווה כי הוא זוכר בעל־בה שיר יתודי. מה עניינו של השירו – בירובידגין. השיר וכתב בממשלת ברית המועצות לור כמוביץ בגירובידגין על ידי קרוב־משפחה שלו. במלוחיו של פומון זה ב־1936. זוער לחפגין כלפי חוץ את האופי היהודי

– נסתיימו ידיעותיו בייריש של הכחור. השיר סיפר על חבל ארץ מאושר שמשתרע בין את "העליוה", כמונו בארץ ישראל, אך גם לאחר הנחרות בירו ובידג'ן, על יערות העד שמספקים תקופות הואות היוו היהודים מיעוט והתרכוו עצים, על נחלים ואנמים שמעלים דנה, על שדות שמניבים חיטה, על היהודים העליוים שבונים את תארץ ואין שוף לשחוק־האושר שלחם.

לימים שלח לי הצעיר מאמריקה גם ספרון על ילדים. יהודיים בבירובידג׳ן שוכתב (ביידיש ובאנגלית) על ידי סופר שמאלני בשם שלמה הראשון בשנות השלושים נגד "שרוצקיססים" דויזימן ובו הנוסח המלא של השיר.

נוכרתי בכך כאשר חגיע לידי לא מכבר העתון "בירובידנינו שטרן" וכו הסיפור המוזר על כיסור שני העתונאים הערביים מכוויית ב"חבל האוטונומי היתודי". המארחים היהודיים סיפרו בנאווה על בירובידנין, והאורחים העוביים תחפעלו מן המקום שבו באה לידי בטוי, לראשונה כדבריחם, "הממלכתיות חיהודית". אכן, וועד חבל ארץ זה במורח הרחוק להיוה מעין "מדינה יתודית", תן כאלטרנטיוות לפתרון חציוני זהן כתגבורת לאוכלוטיה המקומית הדלה שאמורה חיתה לתונת מעין "חיל־בלימה" נגד היפאנים

"העליח הראשונה" לגירובידג'ן היתה בשנת 1928 (עד כמה שידוע "עלה" לשם גם יחודי אחד מארע־ישראל), אך התכרוה הרשמית על תאשונומיה היהודית גאה רק כשש שנים לאחד

ב"מדינה יהודית" הוא סיפור רצוף של כשלונות. ערמים בכים חברו יחד לכשלוו זה. האחרונים בהם היו שני ולי ה"טיהורש" הסטאליויטטיים, וחשני .- כשנים 1948-49 - נוד חיהודים כיהודים. ההתלהכות של חשומוניטטים היכוריים

מאו ביקר כנמכיץ ועד ימינו אלה – גירובידוץ

פעם באוור, אך ביקורו של השר היהורי היחיד

של חבל ארץ וה. גם שם בנירוגידגץ מנו היהודים

בברית־הפועצות דעכה אסיאט, הסיוע של תומכיהם תנאמנים בארצות חוץ קטן, "הירידה" מן הארץ המובטחת (ע"י לנין) וברה ופה שוותר מן "המדינה היהודית הסוכייטית" הם מעט בתירהשפר, הספריות, תיאטרון־זוטא ושלטי־רתובות ביידיש שעליהם סספר העתונאי הערבי מפירם של "היחודים מעעם" בנירונידגין ובמוסקווו. נותר גם אותו בומון משנות השלושים שמדי

רובם בערים.

פעם חוודים עליו בנירסאות אחרות. ועוד משדנו סמלי נשאר: קולחוו אחד זיתיר שנו תירודים עדיין מתווים כנראה רוב. שם הקולחוו הות: וולדהיים.

שלום דוונפלד

עליכם בסוף העלילה: "אני דומה לגיכורי המחזה שלי. ברחבי העולם. לובריו, מרוכר במכונות חושת מאור עקרתי לאמריקה ולא זכיתי לממש את שאיפותי. אולי היודעות להמוך אדמה טרסית לארמה חקלאית סובו. יבוא מישהו ויחויר אותי למולדתי ויקבוד אותי בקייב, ביקשנו משקולניק כאותה הודמנות לראות קולחון. העיר שאהכתי". לניור. זוהי חווה שיונופית ענקית, שנוסרה בידי יהורים

כאותם רגעים ששהינו בתיאטרון ואירי התגנכו לאוזנינו מנגינות ערבות. שקולנים העיר כי אלה בשנת 1929. אתר המייסרים, כורים ראם, סיפר כי מנגינות יהודיות מסורתיות של להקת נגנים יהודים מספר החברים בקולחוו מגיע עתה ל-850 אך רק

המסיימת חזרות כאולם סמוך. למחרת ביקרנו במפעלי התעשיה הענקיים, שחלקם בניהול יהורים. אפילו המפעל הנדול לייצור העשרים כפני אלה הנוטשים את מולרתם, ועל מכונות חקלאיות, שמו של המנהל: שמעון בלק הוא הלומחיהם לשוב אליה בכל עת", לדבריו, אומר שלום סיפר לנו על המוניטין שיצאו למוצרי המסעל הזה

כשליש מהם יהודים. "אנחנו מוכרים לפדינה 1,000 טון חלב לשנה, 2,000 מת ירקות רי1,500 מוו תפוחייארמה", אוטר בורים ראק. 'בקולחנו יש בתייספר, אפילו תיבון ובית-ספר לפוסיקה, שלושה

והוא הסיע אותנו לתווה הנושאת את הסם "בוראת

15 **3136**310

(המשר בעמוד או)

כדוונאב ראט

אוהרים וטינה לא מוסתרת של חברי הנהלה "דם

מתחלפים בקצב שאני מחליף תולצות. אני לא מכיר

חצי מחברי ההנהלה, ואני לא תושב שיש להם עניין

להביר אותי". סילוקו, אומרים, אינו אלא שאלה של

זמן. חבר הנהלה שהודה אומר שההנהלה של היום

קטנה על מנסל. אנשיה אינם תרלים לחוש בנחיתותם

האינטליגנטית, כשהוא כסכיבת, ואלמלא התמיכה

המאטיבית של השחקנים הוא כבר היה ברוך לאנגלים

מנטל כאחר משלושת המאמנים שלא יסיימו את

העונח הנוכחית. רק מקרה הוא שחבר לו כשלישיה

הנכואית חואת יצחק שום, מי שהוחור לשורות

מאמן אחר כררגה שלו לא היה לוקח קבוצה צעירה

כליכר כאשר פירות ההצלחה שלה רוצקים כליכו".

למנסל יש אומץ, והוא גמיש פיוית ונסשית.

תנכורת בידי מנסל וטופה שם בהערכה רבה.

אשר לוי, פרשן ספורט, מנה לפני ומדמה את

ה היה כאמצע 80', ומוירה אמרה: ליסן ג'ק. בנוכמבר יהיה שוב קר כברייטון, ואנחנו לא ראינו את ישראל מעולם. תתקשר לאלמוג, תגיד לו שאתה מוכן לרות כמחיר. גם עם חצי מהמכום שביקשת כהתחלה, נסתרר.

וכך הגיע ג'ק מנסל לישראל. הוא טילפן למיכאל אלמוג, שהיה או יו"ר הנהלת ההתאחרות לכרורגל, ואמר שבעצם הוא מוכן לרדח, מ־2,500 דולר לחורש ל־1,250. חצי שנה נסיון, חצי הטכום.

מכאן מתחיל תיורו של מאמן אנגלי בעור ארץ מוצפת שמש כמורח התיכון. מבט מלוכסן אל הסיפור הישראלי של מנסל יסתיים בהכרח בתמיהה. הפעילות של המאמן האנגלי סבלה כאן מקשיי תיפקור במיטה הלא כליכר היגיינית של הכרורגל הישראלי, ממיפגש קשוח ולא מפרגן בין הפישות שונות, ובעיקר מביקורת טורפנית על דרך האימון של מנסל, על צורת ניהול המשחק שלו. האיש חזר לישראל לפני חודשיים לאחר היעדרות בת שלוש שנים בדרך שבה הופיע כאן לראשונה. קראו לו, הזמינו אותו בשיחת טלפון, והוא בא כאותה ציפור נוד חובכת מרחכים

מה יש כאן לתמוה, הוא מחזיר את השאלה על מצועפות מציפיות וחשרנות. שקסי הפרירה מן שיכתו לבעליה. הציעו לי עכודה, אמרו שמככי הנכחרת וממכבי חיפה לא היו חמימים. כמקרה של פתח־תקוה זו קבוצה נחמרה, אז כאתי. החיוך הזהיר שלו מגיח בקושי, ממרחק עצום של הישמרות. מנסל לא בוטח בעיתונות הישראלית, אבל לא מתבייש ירושלים, בגלל מה שראה כהתערכות גסה בעכורתו. במניעים שלו. לכד מאיזו התפרצות שלוחתירסן של כשהשחקנים עלו לירושלים, המאמן היה עסוק בארינה חבר הנהלה מודח בפתח"תקות, גם מבקריו מונים את בדירתו החיפאית. עד שעות הלילה המאותרות ישבו ושרו וישירותו כתכונות מובילות. אצלו עסקנים וניסו לרבר על ליכו שיכלול את כרוך

והיום הוא מאמן את מכבי פתחרתקור. הנחיתות שלו

כחררי ההלכשה הישראליים נשמרו תמיר בעיניים

מכבי חיפה אפילו לא היה טקם. מגסל יצא מגידרו

האנגלי המכוקר ולא הופיע למשחק נגר הפועל

מוירת, "חבל על חומן שלכם", אבל הם כאו גם למחרת

מוירה, הוא אומר, אוהבת מדבריות. היא מעריפה ממן, אליל האוחדים, בין ה־16 שיעלו לעיר הקורש. לגור בישוב לא מתוחכה, לא מתוכבן, לא מאורגן. יש "אני מכירה את ג'ק, וקוא עקשו", אמרה להם לה חיבה מיוחרת לשיטום בשווקים.

דרא הגיע לכאן בראשונה, לקראת 81, כדי לאמן מבוקר, לא כן מוירות הוא שואל. את נכחרת ישראל לקראת משחקי גביע העולם עכשיו, על המגרש באם המשבות, עם קכוצת בספרר. אחריכן אימן כמת חורשים את מכבי חיפת, שחקנים צעירים ואלמוניים, הוא מופג עלבוגות של

BIREDIO 16

דאמר שמאל לינצר, אחר מאלה שהכיאו את מנסל למוחקה לינצר, עווך דין, הודה בינתיים מתפקיד ז'ו פולה הקבוצה, והמיכתו הנלהבת במאמן חוברת.

אלו לעצב עמוק בנוגע לגורל הקבוצה, אם מנסל

הברורגל הישראלי, העשוי רשתות רשתות של שוחבה - ככל שתרבר נוגע, להתרחשות מקצועית שנה סנידה - אינו מניח למאמניו לקוצו אוויר בין ציון למשות, הקהל והעיתונות עוסקים בתאווה ברבר משלם אינו קיים. יותר משחפדור נבעט על המגרש, ומוות. הכל אצלכם ככה שהור ולכן, הם וקר. אני מכין אחרי משחע שלא משכיע נחת את אוהרי מכני ת"א. שת אות משחמרור נבעט על המגרש, ומותו הבל אבל העים שוה בגלל העיצורטיה אבל מעבר לעוברה ששפיגל מחלים מי יהיו שחקביו בדר אל פניז מוספי הספורט. לכתבי הספורט יש להדד על כר הרשא הכמוש שלנו יותר מאשר והפוליטיקה. אתם שייבים אמיין קיצוני. לאקצים המאמן, ככל שהרכר נוגע להנהלות מנסל הוא ור שאינו מתאמץ להיקטי העדות, לאוהדים, לעיתונות – הוא מטרה נעה, מנסל הוא ור שאינו מתאמץ להיסמע, למען מנסל לא רוצה להילום. נשנה היים, לעיתונות – הוא מטרה נעה,

הצרים המותרים לו. במקרה של מנסל כל הנתונים האלה מוריפים את צריכתם, אולי כנלל עמרות מרצא שונות. מעכר

לאערכות המקצועיות החלוקות ביחס אליו ולחומר המול (גם שופט עויין הוא הוסר מול), ישנם השבועות, המתחים, הביקורת המבטלה, השתיקות הקשות במקום שאתרים היו נלחמים כדי להשאיר שחכן מפתח דברים תנסים שנבעו למעשה במהלך שבע השנים שבין מנסל לישראלים מצורת התייחסות שונה לחיים ולכרורגל. הכדורגל אצלכם, הוא אומר, הוא עניין של חיים

והפוליטיקה. אתם שייכים למורה התיכון, ואתם

נסוקה מקרים זוהי מטרה נייהה, בגלל הצערים צרכיו הוא יכול להפקד בקורקטיות בודיום צר וענייני

גם כלפי גיורא שפיגל מכוונות קראות "מניאוק" כמאמריעל, דרי הוא ישראלי שצמה בישראל. לכולנו

קשונ אומר גיווא, אבל אני ועשב שאני נילחם. אולי

של בניית קבוצה צעירה בתהתית הליגה הלאומית ("ליגלומית" בפיו). הניצחונות, אם יבואו, יבורכו.

כולנו רוצים לנצח, הוא אומר. אכל הפסר לא ינרום לו לחבום את הראם בבטון של הטריבונה. מנסל ישן טוב

בלילה, גם אתרי שאיום סמוי בפיטורין מגיע לאוניו. הרושם החיצוני כאילו אינו די מעורב בנעשה

בקבוצה, עלול להטעות. הנסיון והחינוך של מנסל מקנים לו כלים של פרופורציה קרירה. אם לא יאמן

באן היום, יקבל אולי פנייה מקבוצה אחרת, במקום

אחר. אם לא יפנו אליו, יחוור לכנות את הכית החדש שלו ברוטין דין, בפר קטן על חוף אנגלי ליר ברייטון.

ממילא חביבה עליו פעילות של פנסיונו', אם כי ניוירה מוסיפה: אכל לא לאורך זמן. הוא מלא אנרגיה.

בצומת הרצליה. הוא רואה מרחבי שרות עד ההרים במזרח, וים בכיוון אנגליה. באמת יורר גשם! הוא

שואל את מוירה. אשתו מרימה מבט מכרית האפליקציות שהיא תופרת לנכרה בברייכון. כן, באמת

יורד גשם, זה ממש פתאומי. ג'ק שב לרכון על המתכון שהוא מעתיק בשכיל אשתו. היא אוספת מתכונים, הוא

"שחקן לא יכול להפוך לתאתן

ביום, כפי שזה קורה כאן. לפני

שאחה יודע לאיית אחה צריך

ללתוד אלף ביח. באנגליח יש פיחגם כזה: אחה לא קונה כלב

אחריכן היא שואלת אם הוא רוצה עוד כום תה, לפעמים הוא שואל אותה אם היא רוצה עור כום תה.

רככת עוכרת למרגלות הכניין והם ככר יודעים

להתעלם מהצפירה. הוא יוצא לשחק טנים עם אים

עסקים יהוריאמריקני, היא הולכת לשלם חשבון

חשמל ברואר. לעתים הוא נכנס לחדר העבורה. דיח

של צבע ספוג שם בכיבשלים, וג'ק מנסל מספיק לפני

ארוחת הצהריים למשוח עור כמה קווים בדרך

להשלמת האגרטל עם הפרחים שהוא מעתיק מתוך

ספר לעיצוכ פנים. על הקיר תלוי ציור גמור: כיפח

מסגר אלאקצה מציצה מעל לגנות העיר העתיקה.

"אני לא סוב בזה במיווש", אומר מנסל, אכל לא מונע

על המגרש, מצלצל ואומר: אני קופץ אליך, נרכר

כשגרי כרמלי, עוזר המאמן שלו ומתורגמן צמור

בשעות הפנאי שלי, הוא אומר, אני רוצה להרגע.

בישראל, התייחסות כזו לעימוק שלך בכרורגל

אינה מתקבלת על הדעת. קשה לנילהבים המקומיים לתפום שמנסל מסוגל להיות רציני בשעת ענורתו בלי

שהכרור לא יתנלגל לחוך חלומותיו בלילה. במופון

שלו הוא כולל ללא הרף את ומשפט: באתי לעשות

ענורה. ההנהלה אמרה שהתקציב נפנוך, תפקירי לעשות את המקסימום כתוך המינכלות הקיימות.

במו ירון פרסלני, ששוחרר בגלל עלותו, מנסל קיבל

רשימת שחקנים, רוכם כני לויפן אלמוניים, והוא

מאיש להציץ בפגמי הוצכבנות שלו.

להתרענן. אני לא רוצה לרכר על כרורגל.

קצת. מנסל שחול: על מהו

לומד אוונוו.

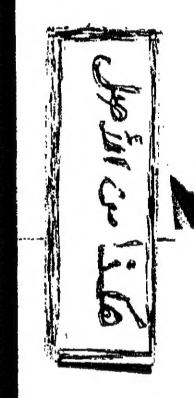
כדי לנבוח בעצוור".

מפטיר ביוכש, אבל אף פעם לא מכשלת איתם.

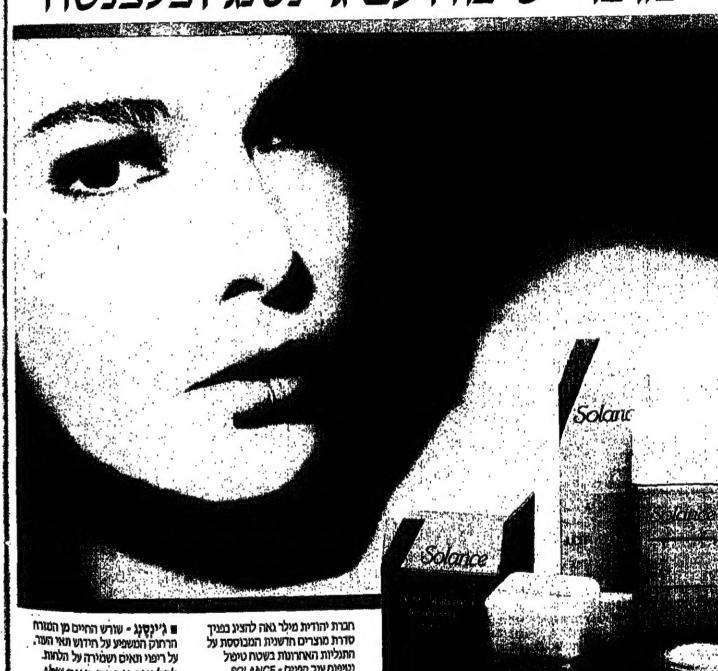
ער אימון אתר־הצהריים במגרש העלוב של ביכני פית, מנסל מציץ החוצה מחלון דירתו שעל הניבעה

ורומשך בעמוד 19 ץ

17 Biataio

מוצרי טיפוח עם גיינסנג ופלצנטה

וטיפוח עור הפנים - SOLANCE.

סוד החיים של SOLANCE המיוחדת של כל תכשיר ובשילוב המושלם של מרכיבים חדישים, פלצנטה וגיינטנג,הנחשבים למילה האחרונה בתחום הקוסמטי והדרמטולוגי. פְּלָצְנְטָה - חומר ביולוגי טבעי

קמורכב מתאים חיים, אוגר לחות

ומסייע בריכוך העור.

- כל החיים לפנייך

נוסחת חיים.

המתאימות לכל סוגי העור - לעור יכש. לעור רגיל ולעור שמן. בחרי את זו המתאימה לך. JUDITH MULER

לכל עור נוסחת חיים שלו תכשירי SOLANCE מורכבים מתמציוו סוד החיים של SOLANCE טמון בנוסחה צמחים (IPM) אוגרי לחות טבעיים (PP ומהחומרים העדינים וחמתקדמים ביותר (SQUALANE HAMMAMELIS)

שילובנו של כמה תכשירים מעניק הסדרה מציעה שלוש נוסחאות חיים

כדור וכאב ראש

(המשך מעמוד 19)

מנסל אינו רוצה להילחם גם (אבל לא רק) מפני קתא איש מסורר. בתום אימון הוא כבר מעבר לגרר, כווך לחרר ההלכשה, והוא מבחין לפתע שעופר פניאן, שוערו, ממשיך לתרגל בשער. המאמן ניגש אל הנתו, נאחז כחוטי הברזל באצבעותיו וקורא אל פביאן: אַ מולר יו טו קולַקט רַה בולס אַנד גַט אוף רָה פִּילר. הקל שלו דק, צרוד ותקיף. הוא נשמע באוקטבה הזאת כמו פארוריה על סמל המשמעת הבריטי, וידו לא מונה מן הגדר עד שפביאן אוסף את הכדור ומשתרך

ם העולם שסביבו היה ממודר, כפי שהוא בתוכו, היה למנסל קל יותר. העימותים עם היצריות הספונטנית המזרח־תיכונית לא היו בנוסקים במהירות כואת לגבהים שמהם אפשר וק להתנפץ ארצה. "גם ביוון היו לי דברים כאלה. גם מורכיה". במכבי פ"ת שרת כבר ארבע הנהלות שונות נתוך חורשיים. כל הנהלה מעורבלת בתוכה בכוחות המשכים לכיוונים שונים. היום מפזר יעקב מרמור, יו'ר הנהלת קכוצת הכדורגל, הצהרה לעיתונות שמנסל עומר לחתום חוזה בן שלוש שגים עם הקבוצה. תחר גרי גדל, יו"ר הנהלת המוערון, מפריך את החוזה ושלוש השנים לאוויר הרכילות. לא פלא שמנסל משך נכתפיו ואומר על הכל: בולשיטו

הוא אינו מוליד לפניו כרס רפודת חשיבות עצמח. היתה לו קריירה מינורית של בעל יכולת חסר שאיפות כשחקו. הנטיות שלו משכו אותו תמיד בכיוון הגרוכה. לפני מלחמת העולם השניה שיחק במנצ'סטר יונייסר. בין 49' ל-54' שיחק בברייטון, קרדיף, שומשמות ובנבוזרת אנגליה לצד סטנלי מתיום וטומי פני. לרוב תיפקר בהתקפה או בהגנה באגף השמאלי. את כך פנה לאימון וסיגל לעצמו את מטבעות האדכה האבהיים: "שחקן לא יכול להפוך למאמן בין יום כפי שות קורה כאן. לפני שאתה יודע לאיית אתה י צדון ללמור אלף כית. שוב ושוב אני נתקל בהנהלות ושוקנים שבאים לומר לי מה לעשות. באנגלית יש • פחום כוה: אתה לא קונה כלב כדי לנכוח בעצמך".

> "הכדורגל בישראל הוא עניין של חיים וולוות. הכל פה כך. [שחור ולבן, חם וקר".

הא כן 60, והרחיפונת שנתנה לו אשתו בדרך אל האשן לפני שבע שנים, סימפטומטית להמשך הדרך. השלפון שכא באתרונה מפתחיתסוה תפס את הזוג מוסל כדיוק כשחורו משהות כת חמישה חודשים משרו גלי כדורגל. הם נסעו כרי להיות בשמש, כדי לדיו נצותא, לשחק טנים. לפני כן שיפץ את הכית הישן ברוטין דין, התקין ביריו חלונות כפולים, עבד ים שירה כגינה. אחרייכן עבדו בצוותא בלאנסינג שלני. הוא מכר מוצרי ספורט לתלמירים, היא מכרה מחקים. אצלה הם היו מתפרעים, מפני שהיא צחקנית ומורה דעת. אצלו כחבות היתה משמעת. "הילדים בולט בשונות שלו. הוא מרבר אל השחקנים בשפה לא לי אטילה ההוניה. לבסוף החליטו שוה לא זרה כרמלי מתרגם "ידינות שמה נוספת היא דכר מוב, מפרלם אני לא איש עסקים ואני לא בנוי לעבודה אבל לא הכרחר, הוא גודם בשער מחכים לו בשחיקה מוד נניין" הם שכו לכפר, וג'ק הגה את הרעיון לננת עוד בית על חלקת הארמה שלהם ולמכור את הוא מתעלם מהם. אחרי כמה ניתות פיויות נאיימות, דוד בית על חלקת הארמה שלהם ולמכור את הוא מתעלם מהם. אחרי במה ניתות פיויות נאיימות, ובית הישן, ואז שילפנו מפתח תקוה.

האיש אינו אראולוג להוט של כדורגל. הוא לא משחק. הוא רק מרבר קצת עם השחקנים ואחר כך שייש בינלאומי בכל מחיר. משה שפיגל, תברדור נותן להם סתם לרוד על המיגרשי, טוענים האהרים יה שמר וצופה כאימון מכבי פית, אומר שמנטל הוא הנישרפים במחשבה שמבני נוית עלולה לרדת ללינה לתיפני לכדורגל, נמצאו בעולם עוד כמה אנשים הארציה וישנו את הידע של מנסל למיגרשיתם. הוא מוירה אורכת לשכת בין האחלים במשחקים. היא למעצמת בדורגל אירופית או מכיסה בהתעניינות אנתרופולוגית משועשעת בדרך

מנסל במגרש קכוצתו: "אמרו לי שמככי פתח־חקות זו קכוצה נחמדה, אז באתי". (צילום: גרי אברמוביץ). דרום־אמריקנית, אכל מנסל לא רואה פחיתות כבוד כאימון הנבחרת הלאומית של כחריין. הוא אפילו מרבה למתוח קו גאה מתחת לעובדה הזו. הוא סייר בהרבה מרינות דרך מגרשי הכדורגל שלהן, אבל לא מכיוון השאפתנות. חוסר המנוחה של אשתו, פלוס הערכה עצמית מפוכחת כלפי יכולתו המקצועית ומגבלותיה, איפשרו לו לשהות בטורקיה, הולנד, ארה"ב, בחריין, דרום־אפריקה, קגדה, יוון.

> ם אם ישראל היא עוד תחנת כרורגל על סף הפנסיה, מנסל הספיק להעמיק קשרים מחוץ למגרש. הוא הוגה כרכישת בית כישראל, באיזור כפרי לא יקר מרי. יש לו חוג רחב ונאמן של חברים, שההערכה המקצועית כלפיו היא רק מרכיב אחר כיחס החם שהם רוחשים לו. במהלר שלוש שנות הפרישה שלו כילה מנסל תופשה במושב מגדים, בבית של דור גוולן, מי שהיה עוור המאמן שלו במכבי חיפה. מנסל השתכן בתופשה עם מוירה בקומה השניה של הקוטג', שיחק טנים עם דייוויד, ישב איתו בכתי־קפה חיפאיים בערבים. בהזדמנות אחרת התארה גוולן בבית הכפרי של מנסל כבריטניה. גוולן עוב את הכדורגל ביום שמנסל עזב את חיפה. היום הוא כיוכר עציצים בחיפה ומגדל בננות במושב. "במקום שנתרומם אליו, אומר גוולן, 'רצינו להוריד את מנסל לרמה שלנו. עד היום אני כוגש אוהדים שמצטערים

על עזיכתו. כשהיה, רצו, כרגיל, רס נצחונות". משם, כמוכן, יגיע גוולן לתזכורת כנוגע לריגשי הנחיתות הישראליים. מה שמותר לישראלי אתר לומר על ישראלי אחר, אסור לזר לבסא. הרי כולם הוזרים ומקפיצים אל שולתן הריון במנסל את הסצינה והיא בחרר ההלכשה כשווריה, לפני שש שנים. אחרי כחצית יגעה ניסגר מנסל עם השחקנים בחדר ההלכשה וירק כלפיהם את מה שהוא חושב עליהם. ערים אמרו שהוא אמרו נֵייסִיווס, אָנִימֻלֹס. מנסל אומר שהוא רבה לזעוע אותם וצעק: איפה רוח הלחימה המפורסמת של הישראליםמ והיו בסביבה מספיק עיתונאים עוינים כדי

לפוצץ התוצה את העלכונות של המאמן. . הרא יורע כמה מלים נסות בעכרית והוא משתמש בהן בלי היסום, אבל בכוונה תחילה. כשהוא נכנס למגרש האימונים עם כוכע הנר האנגלי שלו, כאינו אלא כובע טמכל מגוהץ ובעל עיפול אלננטי, הוא מפצחי הגרעינים המקופיים. דם נוקבים אותו במכטים, מנסל מלווה עתה כשושרים כשונא יורד ממנדש אחרי

שעוסים הגרעינים אל שיניהם הקידמיות של הצופים. לפעמים, כשהשאנות קרובות לאוזניה, היא פילנית "שפטי" פצר וצהפתני, היא מבודהת אפילו ממראה ג'ה המוקף בשוטרים. לא מכבר טרח מנסל לעכור כמה דקות עם אחר האוהרים. ניסים בןיחמו הקשיב להסברים של מנסל על צורת ניהול האיניון שלו. שניהם חצו באותו רגע את הקווים, אל מיתחם נייטראלי. בן־המו נסוג כמיקצת מעמדותיו החוקפניות והיום הוא אומר: הוא סאמן כוכ, אבל לא בתאים

לכרורגל הישראלי. מתנגדיו ואוהריו של מנסל משתמשים בפרובינציאליות היסראלית כשהם כאים למנות את הסיבות להצלחות ולכשלונות של מנסל. הישראלים מושבים, אומרים השוללים, הנה יבוא המומחה מאנגליה ויגאל את הכרורגל הישראלי. אבל הישראלי הספום לא יורע שהכרורגל שלו חסר טקטיקה, פרימיטיני, מיושן.

"בולוסך ניגש אלי שולן אחד יואומר: הי, מיסטר מנסל, חודה שהרסת לנו את הקבוצה".

קוצר וציוח הישראלי, אומרים התומכים, האכובה המהידה כן הקוסם האנגלי, התונהנות הבהכית סביב כל כישלון, הם שמרחיקים את מנסל בכאי. אשר לוי סבור שהפנדגו בנלל מנסל דור של שחקנים בינלאומיים ממונו של פלמיליאן, בשל והיצמרות של המאמן לקשישי ובעירי הנדורגל בנכחרת. דוד נווקן 'סבור שההליכה כל כנסל נחיפה היתה החכצה לכלל הכדורנל הישראלי.

מהנגריו כוענים שהוא מסתדר בקלות רק עם נערים שנוכאים אליו עיניים. שומא נפנע מפנע עם כוכנים. ג'ק פכטל את השמועה בהנפת יר. "בשהרכבתי את ועבוצית, אספתי 40 מהמובים ביותר בלינה הלאומית. פרשתי רסח מסננת שאוריה קכנים כרי לא לאבד אף כישרון, והיתה לי נבחרת של בוכנים אין לי הערכה למי שנחסב לכוכב בזכות יחסי

מוכבי הסנסציות לועסים כחענונ את סיפור 🤄 היחסים הקסים שהיו לפנסל עם אבי כהן. כמסרה של אני כהן, אומרים, לא הצליח שנסל לכשית על השיואו תפקד בפישור במקום הפקדו הממורתי כבלם אחורי ומנהיג הנכורות.

וטויש אינו אינטלקנאאל, אבל ופא מריף ושבמו. וציום שופעת הומור רקים כשרה החשכלה הפורמאלית שלן ממתיימת בעיצומה של מלחמת חעולם השנייה. בגלסן רום, כשר דייגים בצשון המכולכה. גים פנה לשם יחר עם אחיו, בשהתחילו ההפצצות כן ונאויר על וחמשר בעמוד פון

19 Binenin

חיפה אם חיכית להזדמנות טובה כדי לרכוש פלא־פון – יש לך עכשיו הזדמנות פז: :12.5% הנחה בין התאריכים .31.12.87 - 17.11.87 התקנת המכשירים, ירושלים תחבצע תרך שברערת אחרים. ככל שתקדים להזמין, תהיה בראש רשימת ההתקנות. **מוטורולה תדיר**א **תקשרות סלודריות ב**ע"מ במבצע – מוגבלת ת"א קרמינצקי 16, טל. 388307 חיפה מל: 3/2030774030

. ירושלים טל: 02718348

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

ההעברה היא אצלנו ברם. נלחמנו כמה מלחמות טמת והעברנו שטחים מארץ לארץ, אמרנו ,"שטח כשותר לא יוחור" אכל החורנו, ועוד איך, ועוד נחזיר. כי צין מה לעשות, אנחנו עם שמת להעביר. העברנו וור שלם מהארץ לארצות הברית, והעברנו הרבה נסומטמים לבית המוצוקקים, שם מעבירים את חוקי הענרה החדשים, לתפארת מדינת המעבר שלנו.

לעני כמה שנים קיבלנו התקפת העברה חזקה, נעיקנותיה החלטנו להעביר את המים מים המלח לים תיכון, או ההפך, למטרות אנרגיה. בשלב זה למחלה כנו היה שם - "פרוייקט", אבל פרוייקט זה תמיד נקו סנכשל, וגם פרוייקט תעלת הימים הלך בדרך כל פוזייקט, וכמו כו פרוייקט הלביא, בו ניסינו להעניד משום עברי משמים לשמים, ולא חשוב כמה סוה יעלה, העיקר הגאווה הלאומית, והרי ידוע

שנים ארוכות רק העברנו מחלות. וכמובן שבסופו סל ובר, כמו תמיד, הגענו לערכים. נושא העברת השכים, הידוע גם כשמו הלועזי וכדי שהם לא יבינוז) "פרויקט המראנספר", תפס חזק מאוד אצלנו, אם כי ניור לכולנו שגם נושא זה, כמו כל נושא שהתואר שוייקט מוצמר אליו, נידון לכישלון.

לכן אנחנו עוברים לסדך היום, ואחרי שהעברנו א העוץ השני לערוץ הראשוז. כתם בשביל להעביר פקד, ואת תניגות החמישים למרינה העברנו לשנות הצרעים, כי אף אחד לא חותם לנו שנמשיך פה עוד לשר שנים עם כל ההעברות הללו, ומי יודע מה נעביר. נתקפת הפרוייקט הכא שלנו. אולי את הר הבית לגליל, או אפילו את השר שריר מתו"ל לארץ. הכל

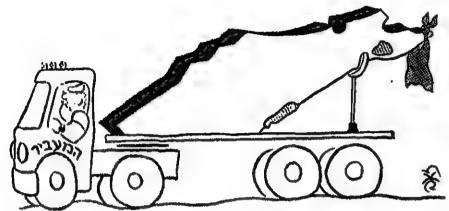
> ער לא אכדה תיקותנו להיות עם מעכיר כארצנו ארץ פרוייקט ירושלים.

תרגשתי עד רמעות תנין כששמעתי את נאמי הברגש של נשיא מרינח ישראל, שנסע לאמריקה, לרגל חצינות הארבנים, להגיר לנשיא האמריקני שיש לנו אינטרסים סשתפים אבל למה שלא כולם יסעון למה תמיד בולר ומתפללות המאמינות בהולר ומתפללות

שנים או משק כנפי ההיסטוריה", מלים כרורבנות.

יהונתן גפן

777777

אכל גם אנחנו רוצים לדרגיש פעם איזה משק כנפים, - מוטרדות מבחינה מינית על ידי ביכים שהכניש הפך ולמה חמיד כשנשיאים ורוה מרגישים משק כנפיים אותם למאנייקים. ואחרי העבודה, כשהם מגיעים כאמריקה, אנחנו נשארים כאן ומרגישים מרא זרוח - הביתה עם הכיבארו הרותה שלהם, הם צירהים קצה

> חגיגות הארבעים יקרות לכולנו וועור איך יכרותו. אבל אני מרניש שגם הפעם אנחנו נישאר פה, נסתפק באיזה פרוייקט של מעפילים מחופשים בחוף עתלית ואולי גם איזה מסטיוואל בנגב. וטוב זה יהיה רק הרצוג שיתרגש, ויסע לאמריקה, וירגים מסקי כנפים, אחדי שהלב הנשיאותי שלו הבריא אל על

ונחת כחליפת פסים לחגינה שלנו בוושינגכון די.סי. ככלל, מזמן כבר תפסת שלהיות נשיא מרינת ישראל זה מקצוע איליכיפאק, מעט אחריות והרבה משק כנפיים. לכן כשכני הצעירצ׳ים חושב מה להיות כשיהיה גרול, וליבו נקרע כין ומר רוקנרול ירוע קליפים לשחקן ספסל כמכני נתניה, אני אומך לוו צא מוה, בני, ושאף להיות נשיא מרינת ישראל. לך על זה, ילד. ואל תשכח לשלוח איזה משק כנפי היסטוריה לאמא ולאבא, כחגיגות השבעים. עלה ועל הג'מבו) והנשם (את החלום של אבא):

ני ארם עובר, וכיון שאני גר שחוק לעיר, אני עובר בעיקר בכביש החוף. אני עבר של המקק הניצחי. במיסגרת עבורתי אני תקוע כל יום שעה ער שעה יוחצי בין נחליה משחרך. בכל המקומות אנשים יוצאים לעבודה ותודים ממנה. אצלנו משתרכים.

כמו שלא מודיעים על מלחמות, אוי אתר גם לא זריע לך שהולכים לשפץ קסע בין מכון ווינגיים לקיבוץ געש, והעם, הרגיל בהפתעות, בתנהג במו בניום כללי. לא שואל שאלות. משתרך. "תנידן מה הולך פהו" אתה שואל את החלון

יכנראה תאונהרן אומר המרצוץ הרבים, וחורק בי.

מכם כאילו הייתי סובן כניש אכל כל כביש החוף הוא תאונה אחת גרולה לים וניתוח רק זה נוסעים: למח שלא כולנו נימע וכולנו נמנעום בשולי הבביש לא חמבא בדרך בלל. לפי לנשיא שאנונו מוצאים הרכה ערכים משותפים כל שילום שירריך אותך או יסכיה לך שדוע פקסו אותך. כתחנה הדכאית "יופן המשמט", ואתה אפנס מרגיש שפום. אלפי אנשים מאודים לעבודה ומאחרים את אומר לנשיא המארונו לווין ושמענו. הביתו מו האלקום הקטן שלהם ומואכורים ועיפו לכם שאני עיין ניום המישי, חשע בין שפיים שניש את משק כנפי ההיסטריות". מלים כדורבנות. לפקירותיהם בעכורה, שליש מהנשים העוברות לגעם, מושמל יותר שרולר האכייענו, משתוך.

על הילדים בכית, נרדמים מהר, כי הערוץ השני נגניר בעשר, קמים מוקרם. משתרבים.

לעולם אין לרעת מתי זהיכי תשתרר היום. כותכ שורות משתרכות אלו משתדל לצאת בשעות הדא עכופות, ותכיד נתקע. וכאמור, איש לא יגיד לך לכה ועד מתי. הסימן היחידי הוא אבני הפלכטיק הצהיב סלפתע הופבית את האימוכטרהה לדרך הלבנים הצהוכות של ארץ עוץ, לחניון ארוך ביותר בארץ, ואתה בבין שהיום כבר לא תעבור, או לא תראה את הילדים שכבר הלכו לישון. אתה כומים לך את כלוו ככים החוף, מקסיב לחקירתו הנגדית של מר שקד, מנסה לכוון את הבעם שלך לכיוון של האוקריאני

כמובן התמיד קייפים מפירי הכתרכות, אלה שבמקום לפתח לקצמה אולקום או להכריד מינית את פסירותיהם, בכו שבקיבל, צועקים על הפועלים המסבנים שבסך הכל בתקנים כביש בשתוך. הניעדם מהפשים קיצורים. ותיקי פיירות וידוקי קרב שהטוכארו שלהם נהפך בן רגע למובארו טיור, זהם יוודיים מהכביש הסתום אל דרך הכשכוב, תוצים את חור האוכל כל קיבוץ נעש. יויצים לבית הארהה של שפיים, מכתרים את תליבויון ויוצאים י בכאונסרייקלאב, שם ברוךיכלל תופה אותם כוכר להרצליה, או כמכואותיה הפקוקים של חליאכיב, "משתרך הנותן להם על הראם, מחוז" אותם לודרך היסורים, כבים הוצף שאין לו סוף.

ואנהנו, ממס ככו בעלות הכקצוע העתים . זהממוכן ביותר בעולם, עובדים על הכביש. זהכביש עובר עלינו. כן, ירוע שבריך לחקן כבישים, אכל לניה על בשרגוז זלמה לא משתפים אותנן, לכל הרוחות: כה תיה שרה אם היה איזה כדוד תינני בעיתה המבשר לקהל המשתוכים הרתב: "ביום שליםי תשבוע ביבנים דתוף כין ארכע לשש כקשע זה חה", או ברדיו, בין שפסל לבימקהצי, שיטים בניות של כידע מולידי, פינת המשחרך: "אורחים יקרים, כיום חבישי אין בבים". משוני כיול, ואו נרע שמשתפים אותנו. שאנחנו עם אורוזים ולא רק בשר מקקים. חילים אלשוניים של

כעת אני יוצא עם הרשימות הללו שלי אל דרך משים חביע אלינו, כאמצעות לווין, ושמענו הביתה מהחיקים את הועם העצור שלהם בפנים, המפפים הדווכים, ואם לא תקואו אותי ביום שיכי.

21 813650

החשבון על חשבונו!

כל חודש יוחזר ל - 27 לקוחות כל סכום הקניה החודשי!

חחל ב־2 בדצמבר יועלה בגורל מידי יום מסי כרטים ישראכוט. לבעל הכרטים הזוכח יוחזר מלוא סכום הקניות שבו חשבונו חוייב עייו ישראכרט, במועד החיוב האחרון החל מ־2 בדצמבר. תחזר סכום חקניות יעשה באמצעות תוי קניה ישראכרט,

שבהם ניתן להשתמש בלמעלה מ־1000 בתי עסק ברחבי הארץ. אם תוכח, כל חחשבון שלך יחיח על תשבוננו.

1212 2344 ... 1990

המכתב שפרסם מרדכי בן־חורין, אדריכל וחיק וידוע, היה בעילום שם. אב מתחנן לפני בתו שלא חרד ונהאדץ. אפילו שהיא רובאה שונדוויחה 3 שקל לשעה. אפירו שבעלה המהנדם עמד להיות בין תפוטרי ה"לביא". אירים וגיורא הופתן נשארו בארץ, עם הבעיות. רון וליאורה נשברו. למדינה אין אכשיר בליאה רציני לעצירת הירידה.

פרכי בן־תורין: "המכתב חיה צותו ביטוי לתביע את סערת

אל תרדי מדוארץ, בתי

מאח יעל בו־מלמד צילומים: בני גלור

שד תורשיים לפני שפורסם המכתב ליוד רליה ויוסי את "הילדים" הופמן היא הכת שאליה הופנה המכתב. גיורא הוא הבעל כמנו מכקסים לא לשדה התעופה. הקיבוץ התחשב, נתן רכב. בערב לפנייכן נכנמו כמה "להחפתות להצעות עבודה בתרל. הם התנ שכתותגים בפניו כלא יישבר, שלא יירר, הברים, המעט שידעי, לעורד. "זה רק לכמה שנים. עד שיטתדרו קצת. אתם שלא יבור בפתרון הקל. והם רק משל ודוגמה לווגות רבים אחרים, ואפילו לא ידועים איך זה. מול שעור אין להם ילרים משלהם. הם יחורו, זה בטוח". הרוגמה הטובה ביותר. לום יש גב כלכלי לא רע בההדרים. האר שפתנ את המכתכ ישי שתק דליה הגישה הה עם עוגת שמרים. אחריכן ריכלו קצח על חברים הא מרוכי בדחריו, מוחיקי האדריכלים בארץ, כעל משרד מסנשו שחיכון כין השאר את "בית אסיה" ואת "לכדיתנוף", חדתם הוא שוכר על פרדייקבים גרולים בארצות שונחו בעולם.

. זה, דדן־אנב, ההכדל המהוחי בין אירים וניורא הופמן לבין רון וליאורה, שעוד נחוור ונספר את סיפורם. זוו הסיבה שהראשונים נשאיים נסופו של דכר כארץ, והאחרים אולי יחורו, אולי לא. ב הדירה שהזוג הופסן מתגורר בה שייכת למשפחה. היו להם חלופות לקנות

" דירה משלתם, בכוחות עצמנו. כרגע אין על מה לרבר, כמו שלא היה על כה לדבר בשנים הקורמות. והם כבר לא ילרים, אירים וגיורא. הוא כן 22, היא כה 29. הוא מברס אוירונאיםי, היא רומאו. עדיין גם אין עול של ילרים.

וככל זאר, אילו לא קיבלו עורה מן הצורים, הבל היה נראה אחרה. הם יורעים מלה האדץ. קיבוצניק, מפקר פלוגת מנקים, מהנדס פרי. יפה וגבה האהב את האתן אנהנו יודעים האת, רומה שנם מקבלי ההחלמות הפוליטיקצים יודעים ואת. השך מהיש לו להפש בפילוילמיה הרחוקתו וליאורה. כבר אמרנו שהיא בת יחידה בק שיש מין קשר של שתיקה באילו אם לא נורבר על הבעייה - היא לא קיימת. שנת או לומש בפילולפיה הרחוקה וליאורה כבר אמרנו שורה של להם, באילו אם לא נספר את סיפורה של אלה שנשברו, שהחלימו שאין מוצא, שהם מעיד והמוכשר הוה, לחצות את האוקינוסו מי מחבה להם שבו מי ימלא פה " חייבים לנפוח ולפתור את בעיותיות הבלכליות הרוק מכאו - הרברים לא יכאנו. היי במעם כל אתר מאונו נפרד מוברים שובים שינחעו לכמה שנים", ועכשיו הם מקורים נפרת אויה בעת שול כוד ל. כה יועיל אם ובנה אותם בשמח ונואי, אם נכעם, אם ננרת חייבים להביר ולוכין את הכורה והיאש שרחטו לפעשת חייבים

לפני כשטויים המלח אירים לעבור במומחה בחליהשונור. בעבור יום שבודה מוקדיו השורוית וקשה לו להשיג עבודה אורות. אבל כאן מקומר, כאן ביוד, כאן - דגיל - משקע כבוס יינר ארכע את הבורים - קיבלה שכר של 190 שית. עם

אין לני ברידה", הם אמרו. "זה רק לכמה שנים, ער שנסתרר. איז לנו ברידה".

פעם מבוער נסען לשרה התעומה. בדרך אסמו את רון וליאורה (שמות בדריים,

לפי בקשה מפורשתו. יוסי עזר להעמים את המחורות, ואחרייכן להניה אותן על

ודק נדגע האחרה, כשהילדים כבר עמרו לעלות לבדיקת הדרבונים, נפל על

מאין האמונות של הבן והתייפת. דליח בכתה כל הזמן. גם ליאורה אמא של

לאודה עמרה בצר בפנים חיוורים ותרופים. אחרי חכל כתה היחידה עוובת את

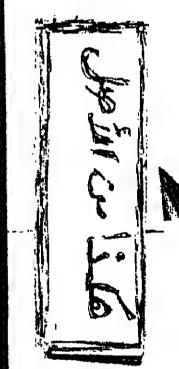
בינום שראים לותי נוסעת לכמה שנים. עד שיפתורו קצת ואחריכן?

רון אמר: "מה אתם רואגים: נוסעים לכמה שנים, ותוורים. די, מספיק עם הכר: מי שמביר אותי ידע שהוא יבכה למעלה, אם בכלל. העיקר שאיש לא יראה.

תולה בשרה התעופה. וכל הומן הוה הוא שתם. לך חדע מה עבר לו בראש.

יעד החשיים אורייבן פורסם ב'מעריב', בעילום שם, מכתב של אנ אל בתו ים נקפון אפשר לומך תחיבה: אנא, בתי, אל תרדי מן הארץ. אפילו שאת מיוויתה כופצו וכ שלושה שיוו לשעה אפילו שבעלך המתנרט עומך להיות מפוסו מן ישורן. אנא אל תודי כן להשיו עבודה אחרת אבל כאן מקומן, כאן ביון לאון לאון הארץ השנית ניכנות שהצליום הרופצים להשיג, הניעה הארץ אל תשאירי אותנו לבר בתגים, אל תחיי בניכני השנית ולהפתיה והיועה לסכום וסכובר של 650 שית בשני ושהבית היה עוד משרום, משכורתה השרינה לסכום וסכובר של 650 שית בשני ושהבית היה עוד משרום, מולשה בשנית היה עוד משרום של 150 שית בשני בשנית היה עוד משרום מולשה לשנית היה עוד משרום מולשה בשנית הצורך בשולתו, עביץ מה נשם אירים

23 Bibeois

אירים וגיורא הופמן: "הדעיון

(המשך מהעמוד הקודם)

Binenio 24

לא היו ילרים והיתה התמיכה המפורסמת מן המרים, יכלה אירים להרשות לעצמה לעבור רק את אשר נדרש ממנה, שגם זה הרבה יותר ממרבית האנשים: כל יום מהבוקר עד שעות אחר־הצהריים המאוחרות, וכערך פעמיים כשכוע תורנויות לילה.

רופאים צעירים אחרים, חבריה לעבורה, בעיקר הגברים המטופלים במשפחה – היים אחרת לגמרי. יש ביניהם כאלה, היא מספרת, שעושים את המקסימום האפשרי של חורנויות כבית-החולים בו הם עוכדים, וכנוסף לכך עוד תורנויות במגך דור־ארום. יש ביניהם כאלה שבאומן קבוע עוברים 48 ר27 שעות ברציפות, נחים קצת וחוורים על כל העסק מחדש. והם, כירוע, צריכים במצב הוה להציל חיי ארם, לקבל החלטות שהן ריני נפשות. ואחרי כל התרגילים הללו הם מביאים הביתות סכום של 1200 עד 1500 ש"ח, שבדרך־כלל נגמר הרבה לפני שנגמר התודש.

וצריך איכשהו לקנות דירה, אולי אפילו אוטו, להחליף פעם את המקרר, לעשות טיפול שיניים, אולי אפילו לנסוע לחוסש בחו"ל. יש משהו לא אנושי באורחיהחיים המתמשך הזה. אגשים נשחקים, העייפות גוברת, וככל שמתכחקת הרירה מהישגייר, מתקצרת הדרך להחלטה לנסות להסתרר במקום אחר. לא מרברים על זה כארץ, מעט מאוד כותבים על כך בעתונים, כמו על המחלה "ההיא". אכל מה יעוור אם נחרישו

"אחרי עושאעחי סיכורים על פייסים לשעבר, קיבוצניקים, שאחר עובד כרצף בלטות בלוס־אנגילס והשני סבל שתעביר שם רהיטים תאיזור אחד בעיר לשני, הרגשחי שאני לא יכול לשחוק יוחר".

גיורא הופמן הוא מהגדט אווירונאשי, כן 32 שעבר עד העת האחרונה כצוות שבנת את ה"לביא". לפני מספר שבועות רמזו לו שכראי להתחיל לחפש עבורת. בבקרים הוא מתרוצץ, הולך לראיונות עם מעסיקים מוטנציאליים, מקווה להצלית למצוא משהו, להתקבל. את שעות העכורה הוא משלים כערכים. חבריו לעבורה כודקים כרצינות גם הצעות למפרות בתרל. ברור שחלק מהם יייסעו לכמה שנים"

בנם של ניצולי שואה. בשבילנו לא קיימת אמשרות לחיות במקום אחר. אבל אולי אנחנו כאמת לא דוגמה. לגו בכל זאת יותר קל, מצר שני, ג'ורא, מה יהית אם במשך "לדלב על חשבים הקשות של והתמתדרות הראשונית כאוד. מי שתווך – תור, אבל-חצי שנה לא חמצא עבורה: מעניין איך נוכר או.

גיוראן "בשבילי לא קיים הפתרון של לרדית מן הארץ. אגי בטוח שאמצא

בקרב החברים שלכם רש דיבורים על עזיפה על נסיון של במה שנים

אפילו לא עלה על דעתנוד. איריס: "הבעייה היא שלא מרברים על זה. הנושא קיים מתחת לפני השפת אכל לא מרברים עליו. אתן לך דוגמה עד כמה לא מדברים על זה בערב ראש השנה חזרנו מטיול בחו"ל, וצלצלתי לכרך כשנה סובה ידידים מאוד ערובים שלנו. מן הדירה שבה גרו ענה לי קול של אדם שלא הברתי. שאלתי על התברים, והוא עגה שהם כבר לא גרים בדירה. נחרדתי. הסברתי לו שאנחנו חברים סובים, ואגי מוכרתה לרעת מה קורה. 'תם נסעו לארה'ב'. אמר לי הבחור שגר במקומם כדידה השכורה. לכמה ומןז שאלתי. 'ירדו מן הארץ', ענה לי. הייתי בשוק. לא יכולהי להבין איך זה יתכן. הרי הם מעולם לא דיברו על האפשרות הנו. אנשים משנעים, מבין הטובים ביותר שיש לגו, שניהם עוסקים במחשבים. איך ייתכן שהם עובוז למה לא דיכרו איתנו או עם שאר החברים? אולי יש עוד כאלה המתכוננים לודת ולא מעזים אפילו לדכר על כך עם החברים. הרי תמיד אפשר לעזור לאנשים. שוק הזה כא אחרי שבתו"ל בילינו מספר ימים עם חברים שבים.

שניהם רופאים, שגם הם ירדו מן הארץ לפני כשלוש שנים. דיבונו איתם לילות ארוכים, ראינו את הנענועים הנוראים, את הרצון לא האמיתי לחיות בארץ. מצד שני הם חזרו ואמרו כל הזמן: אנחנו לא יכולים לחזור. אין לנו כשלכ זה לאן. שנינו עברנו כבית חולים ימים ולילות הרוותנו שרוטות, לא היה לנו שום סיכוי להגיע לרירה, להסתדר איכשהו כחיים. הכל היה מייאש והסריסיכוי. התרים לא יכולים לעזור לנו, ואבחנו הייבים לעזור לעצמנו. האפשרות היתירה שנותרה לנו היתה לעשות את המעשה שעשינו. וה קשה, זה כואב, אבל אפילו לא היה לנו למי לפנות".

מרוכי בן חורין, מדוע כתבת אל בתך והתנך מבתב פומבי בי ביקשת סדם שלא יעזבו את האריוד חרי אין להם שום תוכניות כאלה. הם נחושים ברעתם אסילו לא לנכות להסש עבודה בחרילו

"נו היתה בשבילי צורת ביטוי להביע את סערת רוחי. אני נתקל בתופעה הש של ירידה מן הארץ מכל עבר. אני מכיר כל כך הרבה הורים מיואשים שרואים אני ילריהם עוזבים, נוסעים למקומות שונים ומשונים, ואין ביכולתם לעוור. ומה שיותר חמור זו השתיקה מסביב. הפוליטיקאים אומרים שאין דכר כזה, שתמיד ירדו מן הארץ, שאי־אפשר לרכר על 'תופעה'.

מה שהביא אותי באומן קונקרטי לכתוב את המכתב היה גם שיות עם הבת והתתן על אותם חברים נפלאים שבחשאי המקו מבאן, וגם פגישה שהיתה לי עם זונ חברים שנסעו לבקר את כנם הסיים כאחד מבסיסי חיל האוויר בארץ וחורו משם המומים ומוועועים:

גם אתם השבתם על האמשרות להיטנות להצטות עבורה בתייל? אירים: "אפילו לא עלה על דיטונו. תראין אני דור שביעי כארץ, גיורא הוא לפחות לכמה שנים, אחרי שישתחרה. זכו מנטרפים בכך למסער רב של חברים, יש הרבה שלא חוורים. (אחרי וה שמעתי סימור על שני טייסים, מן האובים ביותר. שניהם קיבוצניקים, שאחד עובד היום כרצף בלשות בלוסאנגילם, והשני פגל די מעביר רחיטים מאיוור אחר בלוסיאנג לס לשני הרגשתי שאני לא יכול יותר

(חמשך בעמור \$1)

对在1000年在1000年,1000年

תאר לעצמך...גג רעפים לבן...אח בוערת... האלפים בחלון...דירת נופש שוויצרית.

נכון שחלמת על נופש כוה? אח בוערת, נוף של גלויות נשקף מתחלון, אתה מושיט יד ונוגע בשלג, נושם אויר פסגות. דירת נופש שכולה שלך, הדרך המקורית לנופש של 5 כוכבים. מכאן החיים נראים אחרת. מאות דירות נופש חלומיות מחכות לך באתרים המקסימים של שוויצריה ובמחירים מדהימים. אך דירת נופש זו רק חמלצח חמה אחת, חברת | נא שלחו אלי בהקדם האפשרי את סוויטאיר מזמינה אותך לגלוש אל אינטוף אפשרויות הנופש של חורף 87/88 בשוויצריה: חבילות סקי למתחילים ולמתקדמים, מבחר הצעות לבילוי בערי שוויצרית, חשכרת רכב, ני שם טיולי רכבת ועוד. הנופש השוויצרי שלך מתחיל כבר במטוט סוויטאיר עם 3 מחלקות: 1 כתובת מחלקת всомому, מחלקת עסקים ומחלקה ראשונה. שלח את התלוש לסוויסאיר ותקבל את החוברת המרהיבה פנטסקי 87/88. לקבלת מידע נוסף חכנס למשרדי סוויטאיר או לסוכן הנסיעות שלך.

• טיטה במחלקת העטקים החל ממחיר - \$\$\$. \$\$

swissair 1

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

44. חולות עגור וחמוקי ניצנה

תם מדינת ישראל באופן רשבוי. הפעם ומישטח בטון עם ארבע קשחות לכל רר משולים אל קטע ישן־חדש בוגב המעד־ ני, דונמה מכרם שלום לכיוון בארוחיים. אל המערב הפרוע שלנו. זוהי ארץ של • ביו מלגה או באן מילכת: קיץ, בסיסי צבא פה ושם, ישובים קטוטר שניקה עם המיית יונים חדיונות, וכמה גב־ פח פלעונת מופלאות שהן חמוקי ניצנה

נהיד. תוצושה היא כמו בארץ חדשה. מלאניב מטעים לשם רק שעתיים וחד ל. לא צריך לצאת בשש בבוקר. אפשר מ בשמונה ותשע, לקחת ברכב הפרטי משקה ומוון ולבוא לשם במיבל מלא דלק - כי בעבת לא תמצאו במערב הפרוע

המו למרינה. זהו טיול ראשון שנביא לחובה גשה לנוב, אל מקומות שמאז הסכם האשלים מאחוריכם, הבאר לשמאלכם וי־

> התחלה פתל אביב. ותנה מסלול הנסיעה שאליה מתחברים היוושלמים בצומת נל למטת. וגם (מסמיה). לתושבי איזור בארשבע א משאבי שדה, במפה) וממשיכים לכין

קד מצה של הוגב הצפוני והמערבי. משעם שתלאביב לכיוון יד מרדכי. בצר דות כצומה שדרות פונים ימינה לכיוון צונה סעד. בצומת סעד תתים שמאלה,

ושמיכים ישר עד כרם שלום. זמן הנסי ה"ל וממשיכים לכביש הגבול המעדבי. אשלים ועצי שיט של פונים שמאלה, דוזמה. נוסעים כ־30 ובלילה קר מאוד. קם על כביש הנבול המערבי. מימין -

> שוים שמאלה לכביש אספלט צר, שם יש למ קטן שמות חולות ענור, ביו מל

ובה אליאב מכירים: מבירים. כפר אים את היאחזות כאר מילבה שבעוד ע"י זאב ויוון. לובה אליאב עומד כאן בר • אל חמוקי ניצוה: המער ניצוה ששם גרים עכשיו שנתיים תהיה מושב חקלאי. נוסעים עוד אש פרוייקט חיווכי להכרח הנגב. גערים משהו מהסרטים. זופי זבעות לבנות וומר שני ק"מ וחוצים את נחל לבן (ואדי אל פיע על המפה, למרות שהוא בוד עביאד). רואים מימין קבוצת אשלים תות השמיים, ובאמצע באר כמדבר.

את הבאר חפרן במפגש הנחלים ניצוה ים אדשים, שדות ידוקים, חנדשה ובאר שזורם מתחת לדיונות החול הנודדות, ונ־ חל לבן. ועדת השמות הממלכתית נתנה לה את השם באר מילכה. על שם מילכה אחייניתו של אברהם אבינו. אשת נתור. בת הדן ואחותו של לוט ובקיצור – בת המשפחה הראשונה של העם העברי.

(בראשית פרק י"א). היום יש חורשה ליד הבאר. מקום נהדר לארוחת בוקד. בנבעה שמעל תבאר היח "מוצב החול" הממורסם. עד 1952 זה היה איזור מפרדו. הבאר העתיקה שוקמה בתי קופת המנדט הבריטי, יצקו מעליה בטון וחשאירו פתח צר – שיחיה קשה ליפול

השלום עם מצרים לא נישתנו הרבה מאז מינה, מערבה מכאן,יש דרך כורכר טובה שמובילה לאפיק נחל ניצנה שנמצא למרג־ לות הדיונה של שמורת תולות עטו. אפי שר לנסוע, ואפשר ללכת ולעלות על הגבעות הרכות של חולות הוהב ולהתגל"

שקט, שמש ובחולות עקבות של חיות הלין הבית מסעים לביוון צומת טללים בר. מתגבעות רואים את הארץ הפתוחת והחשופה. בשלב של הצעה לשמורת טבע. תחולות שנדדו הנה מתרי אתיומיה ומקרקעית הים התיכון. רובם התייצבו על ידו צמחייה מגוונת. צמח חשוב ביי־ צוב הדיונות, גבעות החול הנודדות, הוא "מלענן המטאטאים" שמתיישב בראש מויד מדכי פונים שמאלה לביוון שדי הדיונה וגראה כמו נוצות רכות. אתריו מתיישבים פה נומא מגובב, ימרוק המרבר

ולענה חד זרעית. מענה קלומטר, פונים לכיוון צומת מגן וכשיש מרחבי חולות וצמחייה עשיוה. יש גם חיות בר: קרקלים ותרולי תולות, צבי הנוב, ארובות, שועלי חולות, צבר בים ותבצלות, ובאביב יפרתו מה אירוסים משיכם עם הכביש. עוברים מחסום של הכל צמוי המובר: וואית קיצונית, רותם, אשלים ועצי שיטה. ביום חם כאן מאוד,

מתום לארך הגבול דרבי עפר שהמטויר • בפר המער: לש מובקשים לא לדשדש ברק. מתלבעות חוזרים לבאר מילכה ונוסעים דרוםה על כביש אפפלט משובש כחמי" שה ק"ם עד שפונשים את ככיש באר: שבערויצנה (דרך צומה טללים) מונים ימינה וממשיכים דרומה. אחרי שני ס"מ רואים על נבעה, מגד שמאל, את כמו ידים שהרבוש חוו בשישה ק"ם לכיר הנוער ויצות. הכמו הוקם ע"י בחלקה לבר היש ניצות, אתרי ארבעה ק"ם רד עלייון תונער של הסובות וחוא בעותל

ונערות מכל הפנימיות של עליית הנוער כות שדורון הרביק להן את השם "חנוקי מגיעים הנה לשלושה שכועות ולומדים ניצנה". וככה הו נראות. הו יפות עוד יותר על הנגב: ארכיאולוגיה, התיישבות, חקלי בשעות אחה"צ, כאשר השמש במערב. אות, טבע ונוף, ועובדים בשיקום חוות בצומת ניצוה פונים ימינה ונוסעים מערבה זקלאיות עתיקות. כאן היו הערים הוב' שניים וחצי ק"מ עד לשלט שומצא לפני טיות והביווטיות שיבטה, ניצוה וחלוצה מחסום צבאי לא מאניש וסוללת עפר) על

ורחובות בנגב) שסביבן היו חנות חקלאי - הכביש. כאן שמורת המוקי ויצוה. עוצרים

ות עם עשרוח־אלפי מתיישבים בשנים והולכים ברגל כ־500-400 מטרים שמאלה

לכיוון בקעה קטוה, ווכנסים לתוכה. כאן .600 עד 100 הניר נחשף ויצר את חמוקי ניצנה. משמאל רואים על גבעה בתים בהירים עם חוזרים לרכב ולאותה דרך שוסענו עליה. ננות רעפים, וזה מושב קדש ברנע. המי חזרה לצומת הראשון. דואים "פילבוקס", משלה נתנה להם שם, "ניצני סיני", אבל תחנת משמר תורכית מערב מלחמת העו" הם לא רוצים. 15 משפחות עם 40 ילדים. לם הראשונה. זעל הנבעה - חל ניצנה. נוסעים דרומה כעשרה קילומטרים ובהוד עובדים בחקלאות ומצליחים מאוד. יש אם לשילוט מניעים לחורשה של איצלים מלונים שנדלים בחמטות. על מים חמים עוקיים שניטעו ע"י תלמידי מקוה ישראל מכארות. ומבשילים בפברואר, זיש כרמים ב־1915 במסגרת עכודות כפיה של השלי

של עובי טולטויות. מכפר הנוער נוסעים דרומה עוד שני ק"מ, לצומת ניצנה.

שביל העולה לישוב על ראש הנבעה. עזוו, כפר קהילתי קטוטן עם חמש משפי חות ורווק אחר. תשעה ילרים. אימה עובי דיםו צאן, רשות שמורות הטבע, תחזוקה ושתי משפחות מתכוונות להתפרוס כותיי רות. רוצים לפתח כאן תוות יענים וצאן, ופתחים ליוומות ודעיונות של מחיישובים

טונות התורכיים (על הובעה תוואי מסיי

לת הברול התווכית לסואץ). כאן יש שתי

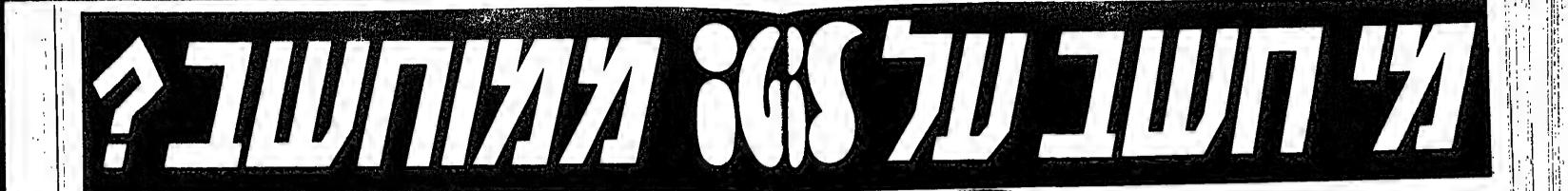
הוותיקים יוכרו שפעם היתה כאן היאחד זות הנת"ל כארותיים. כאן מסתיים הטיול. אם ממשיכים דרומה עוד שלושה ק'מ, מניעים לכביש הובול המערבי שיורד דרומה לכיוון הו חדיף (פניה למצפה רמון) ואילה.

• תרוך חזרה: פונים לכביש הובול המעובי ונוסעים בחורה על ככיש הובול אשוה ולא בחוי שך) עד למסוף ניצוה, שונים ימינה לבארי שבע וחורה לארץ. חשוב: בכל המסלול וארורי שבע בערב. תחות הדלק הקרובה

THE SECTION. המשלול הסיבובי ועאר בעו"א דרומה וחון וה דרך כאר שבע. מטיילים שישוני במיצפה רמון. שם יש עכשיון אכטוייה וכולון בפחורים עמכויים, יובלו לעשות את העיול הנה בדרך חורה למרכז הארץ, לקחח בחשכון יום שלם, וא ביקר לקשת ופות כריות להיםך סבור קוצים לאן מינים – כמינו המבקרינו קלוון נונפר דפס.

27 2172710

And I work to be and

מי חלם שישראל תהיה בין 3 המדיגות הראשונות בעולם שמיחשבו את הלוטו? ומי חשב שאפשר יהיה למסור את טפסי הלוטו, סמוך למועד ההגרלה, למלא טופס בשניות ולהסתייע במחשב במילוי הטפסים? היום, עם כניסת העידן הלוטומטי לפיס, הפכו כל אותם דברים שהיו בגדר חלום, לעובדה קיימת. למעלה מ־1300 מסופי לוטומט ממוחשבים,יעמדו כעת לרשותך בדוכני הפיס,ויצעידו אותך

הכי בטוח שיכול להיות

אל המאה העשרים ושתיים.

עכשיו, כאשר המחשב מחליף את האדם בכל פעולות בקרת הטפסים וקליטתם, יש לך בטחון מלא באמינות המערכת. הנתונים של כל טופס וטופס הנקלטים ע"י הלוטומטים בדוכנים, מוזרמים למערכת המחשב המרכזית, בבית מפעל הפיס, ונשמרים עד למועד ההגרלה. המחשב גם ממיין את הטפסים הזוכים, מיידע את הלוטומטים בתוצאות ומאפשר את חלוקת הפרסים כבר למחרת ההגרלה. כל פעולה נעשית במהירות שיא, של שש שניות בלבד.

מסירת הטפסים עדיום ג', סמוך למועד ההגרלה

בעידו הלוטומטי, אתה מרוויה מדי שבוע יום המורים נוסף. מעתה, חמועד האחרון למסירת הטפסים, הוא יום ג', יום תהגרלה, עד שעות ספורות לפני עריכתה. אנחנו חוזרים שנית: יום ג', יום ההגרלה, עד שעות ספורות לפני עריכתה.

מק"מ- מנוי לוטומט' ל-6-25 שבועוח

לראשונה, אתה יכול לעשות מנוי קצר מועד בלוטו (מק־ם) ל־10.5, to 15, 20 ו־25 שבועות. אתה ממלא את הטופס שבחרת (רגילאו שיטתי) פעם אחת בלבד.ומשתתף בהגרלה, לכל אורך תקופת המגוי.

הלוטומט יכול לנחש בשבילך

אבל לא תמיד אתה חייב לעשות זאת (מוד 1910) (מוד אות מייב לעשות זאת בעצמך. אם אתה שייך לסוג ־המהמר CONTINUED FOR THE PROPERTY OF THE PARTY OF T (8104)(30)(8)(9)(20)(20) הממהר", תן ללוטומט למלא עבורך: CHILLEGE CONTRACTOR סמו חו במחום המיועד לכר בטופס क्षत करा व्यवस्था व्यवस्था

ובתוך שניות תקבל את הניחוש שלך מהלוטומט. קיימת גם אפשרות מלוי נוספת –שילוב חלקי של הניחוש שלך עם השלמה של הלוטומט.

אל תקפל את הטופס הלוטומטי

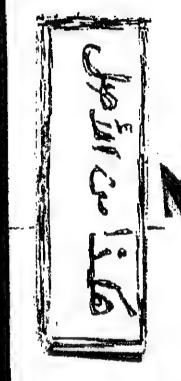
הטפסים התדשים של הלוטו הם טפסים קשיחים ללא העתקים שסירבלו את המילוי. לאחר שהטופס שלך עבר בלוטומט, אתח מקבל אותו לידיך עם כל הפרטים: התאריך, המספרים שבחרת וכו'. אותו טופס משמש אותך, בבואך לבדוק בדוכן את תוצאות ההגרלה. כדי להקל על הלוטומט את קליטתו המחודשת, השתדל לא לקפלו.

דרוש בדוכן את המדריך הלוטומטי

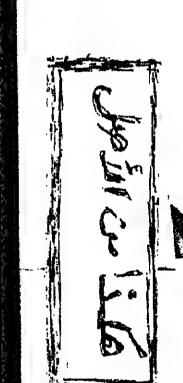
עידו הלוטומט הופך כל שלב ושלב בתהליך ההימור לקל, מהיר ונח. כדי להקל עליך את ההיכחת עם הלוטומט, הכנו לך את המדריך הלוטומטי. דחש אותו בחכן שלך, קרא אותו והתחל למלא לוטו באופן לוטומטי. בהצלחה.

אני ממלא לוטו באופן לוטומטי, אלי ישראלי

רודות במרתף

דבורה ברשונוב, בת 72, רוקדת במרתך ביתה, זורה חול בעיני המוות. אוקפת בזכרונות על בני משפחה שהלכו לעולמם, מחרפקת יותר על בנה יחידה עידוא בן־גוריון, ששלח יד בנפשו לפני 15 שנה. "יוחר מדי כשרונות היו דחוסים בו, אבל הגרעין היה חלש", היא אותרת. האם המחיש עידוא בחייו ובמותג אח גיבורי סיפוריו של סבו, מיכה יוסך ברדיציבסקי, ורצה להוכיח שהחיים חוקים יותר מכל ספרות בידיונית? מאת שרית פוקס

> כורה כרטונוב כת ה־72 רוקרת לפני במרחף שריחו כריח גוויל עתיק את מחול הקבצנים כעלי המום מתוך "הריבוק". הנה היא צפררע, הנה היא קוף, הנה גירם, הנה גיכן. לקחת, להרוס, לגרוף. במשך שלוש רקות, ככל שניה נטפלת רמות אחרת אל הכלה, אשה נמוכת קומה, גכות שמוטות אך עיניים נוקבות, הודפת את החלל הטחוב. הלאה, הלאה, סביב סביב, תנו לי עוד אויר, ועוד אויר, ועור. דכורה הודפת לעיני ספרי קורש נושנים של אכי בעלה המנוח, הסופר מיכה יוסף ברדיצ'בסקי, את כוחות הרשע השולחים זרועות מוות לעבר הכלה. אולי היא הכלה, תנו עוד אויר, אכל ככר לא, שהרי בקיץ האחרון הלך לעולמו בעלה יקירה עמנואל כן־גוריון. כל חיינו היו חיבוק אחר ארוך, אומרת לי רבורה. ומתוך החיכוק צנח לפני 15 שנים כנם יחידם עירוא אל מנוחת עולם, על־פי רצונו וכשליטתו. "זוהי שעה של ניצחון, לא של תוגה", הוא כתב להוריו במכתב

מתיה של דבורה ברטונוב מקיפים אותה כמרתף שהוא הסטוריו שלה למתול וחרר הספריה של אגי בעלת, ברריצ'בסקי: אביה השחקן המונומנטלי יהושע ברטונוב: אחיה השחקן וקריין פרקי היום כתנ"ך, שלמה כרטונוב; בעלה חוקר הספרות עמנואל כן־גוריון, בנה עירוא: 'היו לו שורשים קצרים, פתאומיים, משתנים. רצונות יותר מאשר מודעות. יותר מדי כשרונות היו דחוסים בו, אכל הגרעין היה חלש. הוא לא ידע להיכשל. בין שני סבים ענקים: ברטונוב וברדיצ'בסקי הוא רצה להוכיח את ייתודו. אך הרצון הככיר להוכיח את עצמו שיתק אותו".

ער יום מותו כגיל 34 תרגם עירוא שירה וררמה, למד פנטומימה, כיים, שיחק, כתב שירים ושני רומנים. הוא זה שאת יצירתו "סמי ימות כשש", שעיבר וכיים בתיאטרון העונות, קטל גמור בשניבה העקרה: "לדידי יכול היה למות כהמש". גמזו שיקף לעירוא את הרגשתו החולכת וגוברת או, כשהיה בסך הכל כן 26, שניתן למחות אותו, לשלחו לעזאול.

כל הצופים בריקודה בן שלוש הדיקות של רבורה בכית "הבימה" בתג ה־70 לפני שבועות מספר, קמו על רגליונם להריע, וגם אני דומעת כשהיא רוקרת לי סולו במרתף, גוף קטן רוקר את האיפכא מיסחברא; שלטון הרות על הגוף. הומן משתהה, העבר נחל אל תוך תהווה ו הקבצנים עור איתנו, העולם עור צעיר, רכורה שנים לא רקבה כלל. חלמירת היכולשוי במוסקבה. בית הספר שרומם ספורנלי בכרלין, וחניכת דבורה ברטום רוסרת במרהן ה"יוט-לירר" בלוברון, כל חייה רסרגית בשת ובות עידוא בוצריון אינדיבירואליסטית, מופיעה לברה בקסעים עליהם באחת בתמונותיו האחרונותו עברה בהדרכת אבה, יוצשע, עד יום מותו. פגיעות, ההא מדד בנוירון המשפחתים נוקשות וושמור היו במועלותיה הצנותיה כחבו שהיא קצר נשימח שאף אל החוצאה מוכירון את צ'רלי צ'פלין, אבל ז'ולייפה מסינה ופנד לאלוהי התצלחה

Higggin 30

נ"לילות כביריה" של פליני – ואת היא, אלא יותר קשרעותי, המחול "מעשה ברוכל", שהיה כלול שנים בסימל שלה, הוא תמציתה: "ברמותו של רוכל, אשר אין טופצים על סתורתו מתגלה בן האדם, אשר למרות כשלונותיו, נשאר נאמן ליעודוד, נכתב בתוכניה, וכאתם יצים היה עירוא איש יחסי הציבור שלה.

קירוא היה שתב. "אצלו זה לא פעל כך, כי לא ידן להיכשל. ואנחנו ידענו. הוא תפס כישלון כטוף חיים שורת כיקורת היתה מוזת קסן. היתה כו העזה מולה נמוד, והפתר שיתק את ההעוד. הוא חיפש יעוד

ועורה, שלא חיפשה בדולות ונצורות אלא כיטוי עצמי ודיאלוג עם הקהל שלה, הרבתה לרקוד נקבוצים נסיעותיה לחו"ל, לעבודה משותפת עם נחלי המתל – כמו אנטוני טיודור, קורט יוס, צ'דלס וידמן, לואיג", מרי ויגמן – הביאו לה שבחים שנחשו כאוזנה או נסמנו כנכו של צילום משותף. הנאח היה לה די. כשובה בשנות ה־60' ממסע בנאנה ותרו, הפכח מרצה מרגימה של מחול החותר אל שינה מן הנשמיות כלי להינתק ממנה, אל המראנס: יקסטוה כה נתנפתה בגאנה. יום אחד הזמינו - תפילה". ועדיין היא בשלה, נפתחת ככוהנת גדולה אחה אנשי שבט אתר להיכנס אל מענלם הסגור, לוקר. רבורה כבר הוכנסה כסור תופעת המראנס של סתי נאנה, הרוסרים את הדוח האוחות ברם, ולפתע, למן אויות פאראפסיכולגיות שהיקרנו אליה מבני הפנם הנוכע ממנה לרעוד לפניו, ארע רגע של חסר,

ולא ידע כי יעוד צומח בתוך המאבק.

מתעש כחייה של דבורוב היא חשה לשניות ספורות צה חדינת הרוה מן הנוף.

צילום: שתואל רחתני

"יומיים אחרי מות עירוא ירדתי לסטוריו לתח

שיעור. שונעתי שחי בנוח ונחלחשות: זו אשה

חוקה. חשבתי לעצמי: אני חוקה? להיפך, אני חלשה. אילו הייתי חזקה הייתי ונפרקת היכיל.

הייחי ולרשה לכאב לפלוש ליום־יום. אבל לא

היתה בי גמישות של אנשים חזקים".

מיסטיקה, בספריה "ריקור אלי אדמה" ו"ריקור על פי מלווה בהכרת היכולת. כי מינו סתם רצון: סוס רוהר צו הרוח": "רקרתי להלמות תופיהם... שמעתי קריאות ואיננו. הוא חי ללא הכרח יכולתו. רצונו של עירוא עידור והחלפתי במעמקי פנימיותי לא להפסיק ער היה רב מיכולתו. אילו קצת היה מקסיב לכשרונו. הוא אשר אקבל אות מהם גם אם אתמוטט ואפול... הולם לא הכשיב. הוא נסתף אל המשהו ההוא, הגרנריוזי, עד ליבי בשעה שאני רוקרת את ריקורם, מתמוג עם הולם שהכישרון כפו אכר. הוא ירק שאנחנו סונים. פעם, ליבם... אני זוכרת שסר ממני כל פחר, ששקעתי יותר אתרי מריבה, הוא כתב לי: 'אסתרל להיות כמוף:"" ויותר למהותי הפנימית. זוכרת אני שהשתוררתי מכל

ויותר למהותי השיטיות ומו היה להשניע רצון... התבוננות בעצמי, מכל רצון להצליה, להשניע רצון... שהיתה דבורה ילדה ברוסיה רקרה לקול ומרחן של סבתה ואמה מרים, שחקנית שפרקה בגיל צעיר. ביורעה כמה משתוקקת הילדה להיות והתונה. המלאים הלמות תוך קוצכת זמן. או במלים אתרות, היא למרה את תנועת החיים מתוך המוות, באמצע לילה ואשיר לך, האם תרקרי גם אח" דכודה נררה שכך חעשה. כליל חורף אתר, במוספבה השרה. ולא העבירה לעידוא את עמרתה. האקסטוה של העירו אותה "מתקה עלי שנתי, ופתאום בחושך אבי עידוא, היא מסבירה לי, היתה מעבר לרעתו, אל מתוך ואכי שואלים אותי אם אסכים עתה לרכוד. זכרתי את נרדי. אני זוכרת עד היום באיוה כעם ואירצון קפתי ורקרתי, אך לא הראיתי את רגשותי אלה. עשיתי את עצמי עליזה, ואמא עפרה ושרה את השיר האוזכ עלי. חבר מסדר קודש. זו היתה גם תפישת אביה, יהושע ומחאה כף כקבכ. כסוף לא עצרתי כוח ופרצתי בבכי

ברטונוב: "התיאטרון האמנותי הוא לא מתוח מכית פר. זכך, תוך כדי בכי, גם השביצו אותי לישון". עירוא נולר, אשוא, אל תוך הכת הסטרה וקשהו "מאבא למרתי כי סוד האמנות: כוגנית ברטונוב - בן נוריון, העוכרת באריכות את אלוהי העכורה, התהליך. עירוא מרר כנוירות המשפחתית. קברינשימה שאף אל העוצאת וסגר לאלחה התצלחה. בשנמע ללפוד פנטומימה בפארים, כתב לפסיכיאטר שלו: "אני מרגיש בפארים נפלא, כנט דג נמיים. זו עיר שנכנתה במיותר בשכילי. בחליאכיב הרגשתי מחנק. שרובינציאליות, דעודף 'נאתים'. פוז אני מרגיש מרחב

אבל עירואז אני שואלת. דכורה מבינה לכוונתי יעירוא רצה להגיע כלי החליך. לא אהב לסכול. ועא רצה, רצה תרבה, אבל רצון ללא מודעות. וכשאין ומיברים מסופרים להפליא. ולא כפסבדן מודעות אין רשות לפתם רצון. רצון צריך להיות

לא היתה זו שקיעה כשכתה. היתה זו ההיוכרות העוה

ביותר". היא שכה מגאנה מועשרת ביסור המוות

לחיים. זרה היתה לעירוא צמרת האם שיש לגרש את

החשוקה לפרסום ולכבור כתנאי לאמנות נרולה.

עליםי ספריה של רבורה האמן הוא מושכע אמנות,

והתכוננות: לרעת לעכור. התמסרות טוטאלית. כן, כן,

נזירות. רק כמאבק יש תוצאה רק במכווה של אש

לקראתו, ולא בכניעה. אלא ברירבון.

(המשך בעמוד 14)

31 BIDEDIO

עם האנחות של 'פעם היה טושתר' – אתה פשוט מזדו

בן 55. נולד וגדל בירושלים. הופיעי

בלהקת הנח"ל, "הבימח",

"תיאטרון העונות", "האוהל"

"בימות", "תיאטרון חיפה" (בין

השאך "פר גינט", "הכלה וצויד

רוברבורות"), ובתואטרון הפרעי

"נישואין גוטה גורושין", "אני

לוששים. בינוים מלה נומר אור

("ילדוח קשה", "חכמים בלילח")

וסימון ומואין הקטו", "שיכור ולא

ני את ההצנות שלי עושה על הכמה. לא רוצת תפארה ופווות גם בבית. אולי דווקא מפני שאני מופיע, ירוע, מוכר, יש לי עדיין מחסום מלפתות חלון לציכור ולהזמינו לדלת אמותי. עם השנים הכית נהפך להיות מבצר, מקום שמנן עליך. לשם אני בורח, משם אני יוצא למלחמות שלי, שם אני מקבל את המוון, נח, מחליף כוחות, מחלק חוויות, שומע עצות. זה לא מבצר עם צוהר סגור. כאים אליו אנשים אני צריך חברים, את היחד, כדי להיות לפעמים לבד. יוטל כרגנר אמר לי פעם שהבוהמה, כשהיא עוברת דרך המטבח, זה פוב. חה נכון. חברים מאוד חשובים לי, אבל עם השנים גם וה דולך ומצטמצם, כל ההמולה מסגיב פחות מרשימה. היום אני מעריף את זה עם נר אחד, מקסימום שניים.

המרמרים", "הנסיכה האמריקאית" "גלילאו גלילאי" "ומר אני לא אוהב אנשים פנאטיים, מעריף להיפגש עם אנשים שפוזה אן יותר ברעותי, לא שיקים מישהן ויאמר – טרנספר. אני לא הולך לחברים כדי להתעצבו. לא מאזוכיסט, יש חכרויות שנוצרות תוד כדי עבודה וגעלמות כשההצגה נגמרת. זה עניין של דינמיקה. לחוציא אחד או שניים, כמעט שאינני מתראה עם חברים שהיו לי לפני 25 שנה. חבר טוב נמדר בזה שאיכפת לנו אחד מהשני, לא בתדירות מיין" ועודן, כחב מערכווים דבים הפצישות, נסים אלוני, יוסל כרגנר, דכקה מיכאלי, עכשיו יוני ורכטר ואחרים, לא נפגשים ז שעמים בשבוע, למדות שאני יכול לקפוץ לרכסה בלי להור תקליטו היצונ, "ווכן בואו" והיע מראש. נולמול מולי ואשקי חיא החברה וזכי שובה שלי. מופיע כאצוים ב"מעגל חגור בדררובלל אני עובר במסביל על כמה הברים. חקווקוי". ושויינעם שניח, אב לינ ען בנאות אמעות, ונ"א.

אדרק כ"מעגל חגיר העוקה בהבימה, תקלים עם יוני רכטר, שני עולמות שנגים אחת עובר מרכי לדבר וכנושא אחר אחה נח מהשני, וזה נותן לראש להתפגשו, וכשאתה חוור לנושא הראשון - אתח מסתכל על ודברים אתרת חמעבר ואא פורטן, המגוק

Minerio 32

יוסי בנאי לשתות קפה אצל השכן, להעביד זמן בדיבורי סרק לא לחיות פוליטיים נכון, חכם, ורוך, שופע לחיפות לעצמך לא לעשות כלום.

וורשת אותך לכל מיני מתווח ואירועים ואני מוספע מהכל. עצים, אנשים, עתון, סיפור שאני שומע. יש בראש כספון קטנה, ואחרי 5 שנים וה חוור דעי ונחמך למשפט מסויים במערכון, לג'סטה, לשיר, אחני מרויחה כל הומן. איך אנשים מדכרים, איך הם מגיבים החשב ומא כמה נהדדת, והמון פעמים אתה רואה דבר שאקלו היה מתרחש על הבמה, הין אומרים לך שוה לא מציאתי. או כשוק מתנה ימודה כשאני בירושלים, אני ַ סם – וסיפורים

לפעמים אני נחנה לשבת כבית קפה ולהתבינו כאן או בתו"ל. פארים, למשל, אמשר אמילו לחשל כאף, אך אחר לא מכיר אותך, אני לא רז ממוזיאו למוזיאת. נכנס לסעמים, כמו למוזיאת הזרש כתמנה תוכבת הישנה, רואה קומה אוזה, יש דברים שאני אחב ודברים שלא. לא מנתה ביווית לא מרבוי על יסי לא אנשום עוברים, אפולו הקבצנים שם אהיים שלא לרבר על הקרואסון, סארים כמו ירושליםן מתאימה למידותי הנפשיות, לשמפרמנט שלי, לאומי חיי, זה לא מגרהי שחקים, זה המולה במירת בשעם, עם אופיר

אני צר בתיא בנלל העבודה ומתנעגע ליחוקלת אני יכול לחבין אנשים שאותבים את חעוצמה שד ת'אן אבל אני לא צריך בומים בקנה מידה כוה

מתה, והלא בעוונותינו הרכים אין לנו החבובים לפעמים תענוב קצת להתבסל, ללכת להצנה יומית, לקפוץ לאחי גברי אחר הצהרים, לשחק עם הילדים,

נכון שהראש כל תומן עובר. הרמיון, המחשבות מגיע לשוק. קצח פטרוזיליה פחר קצה צנונית ומלפק

מעודב, גם מסורת וגם מודרנין גם עבר וגם הווד-

אנתולוגיית שירה ישראלית, ולכן אני גם מסמן לי בר אתה אוסף ז *וכרונות.* שירים. בילרותי לא קראתי. בבית עם 8 ילדים, לכי היה ראש לראוג לספרי ילרים? גדלנו על סיפורים, מה הייה רוצה לאסוף: <u>עוד כוחות לעשות דברים</u> יפים. אגרות ומשלים, בעיקר מפי סבא ואמא. את "פו הדב" אתו עוסק בספורטו חק וחלילה! קראתי בצבא. לילדי אני מספר, לא מקריא. אגדות <u>פה הויע אותך לבחור במקצועךו ילדותיות. הרצון לעשות הצגוח</u> מסוררות יש להם בקסטות. אני מספר על שכונות

היו לנו צעצועים. רככת, באגר, מטוס, רובוטרית -- מה פתאום. היום לפעמים אני מסחק בזה עם הילרים. אוו הצגה היית רוצה לעשות שניתו <u>"הנסיכה האמריקאית" של נסים אלוני עם אכנר</u> אני אוהב לספר זלשמוע סיפורים. סבל במחנה יהודה יכול לרחק אותי בסיפור נתרר. אני לא עומד סול הרברים עם ביקורת, בריקת דקויות, ניסתדיל

<u>מהם התוסידים הטובים ביותר שעשיתו אלה שלא עשיתי.</u> ללכת עם הסיפור, אין שחיר ולבן, במוב יש דע זברע על אתה פרק בחייך היית רוצה לחזורו <u>על זה שיהיה מחר.</u> יש טוב, זה לא אבסולוטי עם קו שהור למטת דברים גם משתנים. אמי היתה אומרת: אתה קם כמוקר -

אום אתה מכבדו אנשים עם כשרון ויכולת הבעה. לא חשוב באיזה שטח.

מה מלחיק אותרו <u>הציפיות ממני, והבאגאר שאני סוחב. העובדה שבונים עלי ושאני חייב</u> <u>לבוע את השטר. כל חצי שנה להוכיח שאני טוב, עדיין כשיר לעבודה.</u>

- מו קושר אותר לאנשים: סיפורים.

אינו חבונה מאפיינת אותך: *עירונורנ*.

ביקר תיא כבר לא אחיר...

ות תעלה על בריקדותו <u>כרגע שיהיו רמזים של דיקטטורה.</u> מה ישראלי בעינירו אור, שמיים, הילדים, יורד שיושב בניו־יורק, לא מפסיה לשמוע גל ב

<u>טיבות לדעת תוצאות כדורגל של ביתר ירושלים.</u> מ מחזיק אותך מהו <u>חברים, רחובות מסויימים, חצר של סכתא, ריח נענע, סלט חתוך דק.</u>

עבויה לא מקירור, השפה, העוכדה שפה אני לא מרניש זר. מה וטרון חילדות החזק שלךו <u>הולך בשורה עם כל הילדים לכית:חולים שטראוס למרפאת</u>

> פי היו ניבורי ילדותך: <u>זורו, פלאש גורדוו, גונגה־דין.</u> מו עד היית רוצה ללמוד: <u>חליל צד.</u>

נמה תפוך עם ילדיך שונים משחיו יחסיך עם תוריך: אני חבר שלחם. הורי היו הורים <u>שלי. איבדנו את הדיסטוס, הפסדנו את העניין של להיות אבא. הרווחנו חברים.</u> פה קיבלת מחביתו <u>כל מה שיש בי. כשאני מסחכל אחורה, יש לי הרגשה שבאתי מטירה,</u>

<u>שמת עוק, ממשפחה שכמוה יש היום רק כסיפודים.</u>

למו לישר, או למצוא שפה משותפת בעשייה עם

ל לשל שתיאם שלו ממקום אחר, שאינו מחיור

לואלים כליווי מימב תנבים, זה סינוק. מתנה

לת הינשה ששוה לקום בבוקר. ואני לא עניו.

אותו אנשים שהיו רוצים לעבור אותו

לתם, וכמה זה יתה שנה קורה לי. אם

ש שנה אונים לוברים שאני מומר, זה לא בוכות אל מו בכות השתקו שבי, שיכול להעבור את תוכן

אי לא מקצ כומרים שחיבים מיד לחתוול

עוד מקלים, לחיות כל הומן "אין" אני לא

אר אל מדממה אחרה, מחלון אור.

מלל, קלאביב לחת מאוד לתה נו, צייך יפרא את בם זה לא יעוור לי הרבה רואה לפעמים כלוריויה אכל לא מקלים פרטים כדי לראות אח"ב, לא נעול על שום נקנילי, המינוס קשור בעשייה. כשסופר כמו רבר, אותי לא יתפסו בגרון עם דאלאם או שושלת. און תחב לך תפקד, זה לא קתפקציה אלא תמידה לא ומינות שלך, זה מינוק, או כשנעמי שמר

"אני לא אוהב אנשים פנאטיים, מעדיף להיפגש עם מי שפחות או יותר בדעותי, לא שיקום מישהו ויאמר – טרנספר. אני לא הולך לחברים כדי להתעצבן, לא

אני לא מאניאק של ספרים, לא בי ווווי פריבולגיונ יכול ביבחיים לכתוב למשח תיאמדו, נכון שנם עוד שורה חן בתשמות של לחדן לפני פרמיירה אבל בין לכתי יכול לקרוא מה בדינר, שם בניום כרי. כשבא לי, בכית ולא לקרוא מה כורנה שהרה, מהלון אתר.

ליבות או בפיה אני פותה רדיו, שיהה עוד מצוות אנשים מלומדה כסננון ישדם הסמישתרי. הנד מדות אותב מוסיקת ווקאלית. יצירות כדי עיקוקי אני מוצא את ענשי מושלה בספיי שיות בדיעות בר יש כזה משהו היאטרלי, נניון בשאני מכין תוכנות לתריו אה ותבה להאוין שה אל אלתרמן, וכשאני מתחיל וה הופס, אני מרפה של אלתרמן, וכשאני מתחיל וה הופס, אני מרפה מדיעות על יוצרים ככר כלי הלילת שמעוני או איין אינשטיין שו אה מכין אות שנעקבות תוכניות על יוצרים ככר כלי הלילת שמעוני או איין אינשטיין שו אה מינאל אותה למדתי הרבה לא פנאט "תוכי יוסיר או באלי תלף אני מניין להניים לפני של אות מצוות מ ברב עימוקי אני פוצא את עצש סומון בספיי שיות: או הייזק שמא דואה או בקברים עיקדי מספי, פא בנים בשארי מכין תוכנית לחוד להאוץ שיו יווע לספיי, להעבין או קיבוים הי, ביחשי להו נפלע. כבר שנים שאב המו לחציו שמום בפין של צילום: שמואל רוומני

קרן אור. אפילו ההואי לא יכול לדייק. "אתה צריך להיות נאמן לדרך שלך, לעצמך. אני לא בא עם מסר, לא בא לחנך ולא להיות אופנתי, אלא להכיע בררכי שלי, לעשות

עננים, אפור. אחרי הצהרים פתאום ענן אחר זו זיים

ילדותי, טיולים, משתק בכדורגל עשוי סמרבוטים. לא

משהו בתוך הדבר שנקרא חיים". בקולנוע אני מאוד אוהב סרטים איטלקיים וצרפתיים. יש סרטים שאני רואה מעמיים ויותר. פליני, צ'פלין, סרם כמו ילדי גן־הערן. לפעמים הולכים לסרם וזו נפילה. כשהסרט לא טוב. אני מתבונו מהכחינה המחבועית. פתאום רואה שהצילום גרוע, מבחין איך השחקנים לכושים וכיומו. אם זתוכן מעניין, אין לי ראש לות גם בתיאטרון כשהתבגת מעניינת, הפרכים נעלמים.

סרט או הצנה צריכים לקחת אותי, לחתק אותי כמו ילר, לורוק אותי לסעתיים למקום אתר. אנסים זקוקים לקסם הוה, שיובילו אותם, שיספרו להם. עוברה שלפרות כל הטכניקות, עדיין עופרים בתור לכניית ברשיםים לתיאטרון. אחה יושב באולם, יחד עם עור אנשים וככל זאת לכר, ורוצה מה עורה על תכפה. וזה מה שיפה בתיאטרון, זככן אני לא אוהב שהשחקנים כסתובבים באולם. השחקנים על הככה, הקהל באולם, כך זה צריך להיות. אני לא מאלה שרצים ללונרון לראות הננות. זכבר ראיתי, גם שם, הצנות גרועות. לפי דעתי התיאטרון העבשורי, השנניפטואלי, הבעייתי, זה הכי קל. הצנות שדומות לפיתון. חיקוי לחיום. כשוה מירם – על כמה – אני רוצה עוד קנת נופך, קבת משהו לא יומיומי. גם שייקספיר, בשכתב את יוליום קיסר, התכווו לפוליטיקה אבל תראו נה הוא עשה מור.

אני לא כולה האומרים - זה לא מה שהיה פעם, אין לי מריוות ונוסמלגית ונובה דברים היום פובים פי אלף משהיו מעם. אנילו דבר כמו למתוח ביו ולקכל 'ווים מים חמים: אתה צריך להיות נאמן לדרף שלך. לענמך, אנילא כא עם מטר, לא בא לוער ולא מנסח להיות אושנתין אלא לוגיע כרובי שלי, כדי לעשות משום בתוך וצובר שנטרא חיים.

יעם האנוצה של – את, פנים דויה בוב יותר – צינה לא בעשה וכן אלא מורקן וזה חבויל עבום, אני לא אנשם את המקרנהו שלי, רוצה לרעת מה יש בדברים. יש רברים שנכנסים מארון אחת ויוצאים מהשניוב ויש דברים שעושים לי משוצ, כמו לראוח את חוקי על לפח אותר אחריו, פשה מה שבעללו הולכים לתיששון, ולשעמים זה בריועו או טישור של ארם ששום זה משמיו מרום מא אמר ידום ושתה דואה

ראיינת: נורית ברצטי

33 Hipealo

רודות במרתף

וחוסר כל מכוכה, ובטוח בטחון מלא בהצלחתי האמנותית. אני לומר אצל דקרו... אני חוזר ואומר: אין לי ספק שארקיע שחקים בעיר הזאת. אני אוהב את ארץ־הקורש אך הצגותי באמנות יש להן מקום בתל־אביב של שנת אלפיים או בפארים של 1959. עירוא וינק לקראת תהילה שאותה חמד,

חמום־מוח כמעט. "כמעט כל משימה שקבע לעצמו צלחה בידיו בימי נעוריו ועלומיו", כותב אביו עמנואל בן־גוריון נספרו "בין שלשום למחרתיים". בן 11 היה כאשר שלונסקי הרפים ב"אורלוגין" את תרגומו הנפלא של עירוא ל"העורב" של ארגר אלן פו. עירוא גם תרגם באותן שנים שלושה מחזות עכור ה'אהל". נרמה היה שהוא משתלב כשושלת הברטונובית. הופיע בערב משפחתי עם סבו יהושע, דורו שלמה, ואמו רבורה. כגמנסיה "שלווה" ארגן והנחה משפט ציבורי ל"חסמכת" בהשתתפות המחכר. יגאל מוסינוון זוכר את חציפותו של הנער עירוא, את הצלפותיו המילוליות מתחת לתגורה.

נערות זמזמו סביב דבש המצליחן שהיה גם שוויצר. אהוכת נעוריו בגיל 17 היתה א' אותה סובכ בכחש, כלך ושוב, עד שמצאה גבר אחר לשברון־לב. עירוא כתכ לה: "אני לפני גיוסי, והחלטתי להתעלם מבנות רבות שסוכבות אותי ושכידוע לך לא חסרו לי, ולהעביר קו על שפע הנשים שלי". סחרחרת השפע הזה, שהירודרה עד ללקטנות היסטרית, מתועדת גם ברומן שלו "המתוקה והמופלאת" שכתכ בהיותו כן 25.

עידוא היה גראנדיוויונר: לחיות בגדול, בקול שאון רכ. ערב אחר, ב־62', ישכ במלון "פלאזה אתנה" בפארים, מלווה את דבורה לראיון עם עיתונאי של ה"הרלד טריביון" אחרי הופעתה בתיאטרון האומות. דבורה: "עירוא התהלך על השטיחים האדומים כמו כן־מלך. היתה לו הליכה כזאת (דבורת מרגמה מין

הדוגמניה דוריאן ליי, אשות של עידוא שחותה מגוגרת ממני ביסג שורון שוד משפם חדכוניי

出口色动位 34

ריתוף), כמו הרקרנים הכושים. בכל החלל. בכל הכיוונים. גופו יצר ארמון סביבו. הוא הסביר לעיתונאי את מהות ריקודי, באמונה, בתכונה, ואותו עיתונאי אמר לי: איזה מאהב מקסים יש לך. כן כן, מאהב. הוא היה מקסים. הוא השפיע באופן היפנוסי על נשים. היה יכול לשבת דקות עם איזה שגריר ותיכף ביקשו את כתובתו, לשמור על קשר".

מתי החלה צניחתו של עידוא אל מותוז האם כשהיה ילד ונמשך לגלם רמויות דמוניות ככגדי דבורה? האם נשלח איזה רמו כשתרגם כ"העורכ" את המלים: ומתוך עיניו מגיח ניךרשפו של שד כנריח/ והגר באור מבליח על כתלי ישיל צילוף/ ונפשי סדות ואושר תרף ביעותי צילו/ התמצא? - לנצח

כורה רואה את תחילת השבר עם גיוסו לנח"ל,

ומפגשו עם כוכבים כולטים ממנה אריק איינשטיין, חיים טופול, אורי זוהר. "אחרי היום הראשון כלהקה חלה באנגינה. ומאז זה החל. זה כבר היה אדם אתר. הוא התענה בספקות: אם אינו יכול להיות כמותם, אז מה יהיה גורלוז". פתות מהצטיינות התפרשה בעיני עירוא כהעלמות. "הכיטי בתמונות". אומרת לי דכורה. רואים בהן ילד כן שלוש עם הבעת מרקו פולו. הוא יכבוש, הוא לא ייעצר. מצטלם עם מקל ענק, מעין מטה אהרון, פי שלושה מקומתן.

בגיל 27, לאחר שלא כבש את פארים, גם לא את תליאביב, שב כנוע לבית הוריו. שם, מעבר לקיר המטבח, מרחק עשרה סנטימטרים משולחן האוכל המשפחתי אליו הסבו אביו, אמו וסבתר, המט בכוס חלב 130 גלולות ברביטוראטים. אי־הכרה כו כבמצליתן, איימרכזיותו, אימת האנונימיות, היו כעיני עידוא אותות מוות. אם להעלם, אז להעלם לחלוטין. כמו שתרגם מתוך "מקנת": יכבו כבו את אור הלפידים כי החיים כמו צל המזרחל ומקרטע, כמו שהקן עלוב המכזכו לריק את שעתר על הבמה, עד שנכוג קולויי. לקראת מותו הלך ונעשה עבר, סליתר, ארון לתרופותיו. עידו הפך את מחלתו לאלילתו – הקריירה

המרכזית שלו. כגיל 20 הוא מדווח מפארים לפסיכיאטר, ד"ר ז., כי החליט "להתחיל חיים חרשים כלי אלכוהול ובלי פרודומול", אך ההחלטה התנפצה עם שברון הלב שגרמה לו אהבת נעוריו א. בפאריס. הוא כתכ משם להוריו את סורותיה של מחלת האנגינה ותרופותיה כאילו היתה זו דרמה מסעירה של סולפה, אטרמיצין, ויטמין סי, כדורי מציצה וגרגור. כמו הגבר התשוקתן ברומן הפריסאי של עידוא "המתוקה

"גופו יצר ארתון סביבו. הוא הסביר לעיחונאי את מהות ריקודי, באמונה, בתבונה, ואוחו עיחונאי אמר לי: איזה מאהב מקסים יש לך".

כשבוער ראשו מכאבים, כתוך שלולית קיאו.

כבלחי נתמש, כבלחי מושג הוא לא דק בכה, הוא ירע על שה כלה אך השכנות היסרות האלה של תורעתן חינ ונשארן נעולות בפנינוב.

which the

והמופלאת", שנוסק בין משגל למשגל לכדורים, עידוא היפנט נשים זודרות, לאו דווקא משכילות

במיוחר, כירע הפארמטולוגי שלו. שמות של מחלות ותרופות התנגנו כפין כמוסיקות לרגקטיל, אמפטמין, ניאמיד. הצולה הוא גם רופא. מרטים: כמו כיחסין עם נשים, שם היה טורף ונטרף, כך גם במחלותיה שולט ונשלט. מתברת עם המסיכואטרים שלו נהוא העסיק . של ברנר לאביו. מעם, כשחעו ושלח שניים מסמריו על שישה במחלך חייו) על מצבר, אך נכנע להתקפים אמילסטיים, אל דכאונות שבמהלכם איבה עניין ככל, ישן בכגדיו, ולכה. 'הבכי שלו", כתב אביו, 'היה שונה מכל בכי אחר שהיה מוכר לי, של אוברן תנחומים ואברן תשוות נמורים, של רחמי עצמו ליצוניים וכלתי מצורוקים... אני מנכה לקרוא שמות לככי הוה, אך הם אינם אלא כינווים לאין־אונים שלי לחוש.

האיומים, כאילו מכאובו העמוק ביותר נגוע בשקרות תיאטרלית: כמשך שנתיים לפני מותו היה פפצד כטלפון בירידתו, הציירת אדית קמחי, שתרשה לו לקפוץ אליה לחמש דקות בכי. והיא היתה פתרה "המש דקות ודיו" וכך, כמי שפוצה כשיד – אומרת לי אדית – היה עידוא פורץ בבכי, מסיימו בדיוק נוכן ידוא היה מוכשר לכמה עשיות אמנותיות,

אבל מכולן הפליא כמלאכת התרגום. השדים שחיבר הצטיתו במקצב תרוק, תופי, תיוות לשון נופל על לשון. אבל איכשונו, מתוח למכניקה, שוררת ריקות, אין תווית אבת האני הכותב שקרי אפילו לעצמו כשהוא מבסא פוד" מוות, השתוקקות למוות: ישל מר המוות הבתוקי שרק עקצו מר ממתוק/... תוא מקופם מתביפה את קליםתה המסיסה/ הוא מקרקת מהחיים/ אה השמחה, את הנבאים/ נשיקתו כה ממשכתי ומשום כך כל כך מושכתי. מתרגם נפלא, שאולי לב

רצה להיות כלי יוצק אלא כלי יוצר. הוריו, דבורה ועמצואל, חיו כצל הודיהם דקוה לא היתה יוצאת במחול חדש ללא הדרכת האב יתושע ברטונוב. המשפחה חיה את תפקידיו של כרטונוב כ"הבימה", את הצלחותיו ותסכוליו כשנשמט ממו תפקיד, כשהגיע לאינטונציה נכונה לרמות, כשונו מעירוא בן השלוש את הליכתו המקרטעת לגילום משרת צ'כובי בעל נשמה יתרה. האמנות היתה המציאות היחירה של משפתות ברסונוב וכרנורה. אביו של עירוא, עמנואל, הקדיש את כל הייו לתודא את אביד, ברדיצ'בסקי, מאלמוניותו. כ־40 ספרים עדו. ההריר, כתב מבואות ופרשנויות. את עצמי, מבקר

ספרות נורע למדי בגרמניה, צימצם. דבורה: "תמיך חלם על פרס ברנר, כנלל הפיי אביו, ולא סיבל את הפרס. אמר כמאור פנים 'נם ו לטובה". עמנואל אף פעם לא רץ אחרי שרטובת. הזא היה אומר: יש אלוהים אחר, וצא האלוהים של העבודה אם את עוברת ככנות, לא למען מי או מה, רק או יכה אלוהים לעזור לך. בערכ האתרון שרשרתי בהבינה נוכחתי כמה עמנואל צדק. שם ראיתי איזה כוח כנדי

יש בלהיות לא כוכב". ומחר, עמנואל הרפים לפני מותו במו ידיו גם את המכתבים שעירוא השאיר אחריו, ללא ננוווה הגבולות בין החיים והאמנות ממושטשים והממונים

מצי פוסים אנטומיים וביולוגיים על רטיבויות משפת. נחשף בהם גבר שהשקיע אנרגיה עצומה בתאברות התרתן, בתרטות והשפלות מילוליות, מדת מין ותוכניות מין. ושום נגיעה עמוקה כאף

י לידוא כאילו נמצא בכתבי סבו, מיכה יוסף כתוב: "כל פרה" כתוב: "כל תלמת צאר פגשתי על דרכי, אם רק במראיהן לקתו מ לבי, היו שוות בעיני, ואת כל אתת מהן יכולתי להה, לו רק ידעתי שתחזיר לי אהבה. הסרה לי תציה לועת ולהרגיש: זאת היא הנערה שנוצרה עמרי. ואילו עירוא כותב כספרו "המתוקה הפאאר: העולם מלא תחיכות כבירות והיא היה "טל לתואת בכל אחרו מחץ".

מבי עידוא לאתכותיו ולפסיכיאטרים שלו 📝 פנינים רעב ארוסי ללא שובע, כמו הרעב שלו לעוגות. סיוצרור ללא מיקוד. בכתבי ברוצ'כסקי הניכור קורע עצמו מבית הוריו, מדקון הבדה, המיתיה, עתידת הרות. נפשו יוצאת א פחורי החיים, היצר, אל הגויים שמעבר לנהר לק שער של הסבו הבסיפורו "בווציים" הוא כותב: אָז עוֹ עם ועיר ושלחת. בן הורין וזא הזי לבדו. ים צינו שייך עור לכל הבלי משפחה ומסורת תחומי ניבוח של ברדיצינסקי מנסה להרוף מעליו משל החוציות לעבר עולם היצרים: "כאשר יחסר מחם כש לחיים הוא יחסר לנו יען כי יודעים ל ער פרי. אבל הבריחה אל הארוס המפתה ומדית, מאת הניבור מנלח כי יכולתו הארוטית פנומה,

אנת אפקה ממנו אנב היכוסיו, המכפכנותו. משפר "עודכא פרון" והא תולדות התאהבות שחש משנה כלא היחה. הניבור אינו נמצא בקשר פ ונשומים לכאורה אינה אוהבת אותי כלל, לשנה אפנו ממתברא. לכאודה אין אני אוהב אותה מ כ ולנאוה אנוכי אוהב אותה ביותר". ובאופן

שננ שלו היה שונה מכל בכי אחר שו שונד לי, של אובדן תנחומים הנון תקווה גמורים, של דחמי וצע קיצוניים נבלחי אתותקים".

חהליך. לא אהב כמו גיבורי סבו המשתגעים או מתאכרים, כך גם עירוא: נחנק בשטח התפקר שכין חיי השבט הרוחניים. לסבול. הוא דצה רוויי הייעוד, ובין ארוטיקה חלושה, ריקה. עקור. עירוא אוניר שישראל היא ארץ אוכלת יושביה, אך שב הרבה, אבל דצון אליה כי זה הבית היחיר המקבל אותו כלא שאלות. ואפילו כיוובם אותו לדרגת נער הזוהר כל טורי דרא מודעות. הרבילות. ראו את החולה שלנו, בניה יפה הוא לא צושה כלום. דצונו של עידוא

מעורר אימה, אלה תולרות התאהבויותיו של עירוא

עליפי מכתביו, תולדות אחיזה רופפת: מכתב

לפסיכיאטר ד"ר ז. מאוקטובר 1959: "אני בתוכו של

משנר שאיים לערער אותי כמעט חלוטין... מדוכר בא׳

ואהבת נעוריון אני מכיר אותה חמש שנים, בתוכם

היינו חברים ארבע וחצי שנים. כומן חברותנו פגשתי

חברה יפיפיה ואחרי שהייתי חבר של א' במשך שלושה

אליו, ובינתיים "השתגע" אתרי אמריקנית אחת:

"...ואילו א' היתה במשך כל זמן זה כרוכה אחרי,

אוהבת אותי, מעריצה אותי". יציבותה הנפשית לעומת

מצכי הרוח המשתנים שלו – הוא כותב בהמשך – היו

לו לעזר רב, אלא ש"לא עמר 24 שעות ביום לשמירת

גחלת הרומן". כגירה כה, פרירה, געגועים, אלכוהול

וכדורים, נסיעה אליה לפארים, והנה היא עם גבר אחר.

ואז – "גרוני יבש כאילו קיבלתי זריקת אטרופין...

ליבי דפק כמטורף, מוחי איים בהתמוטטות כללית...

קרועילב, מלוכלך, רעב וקרוב לטרוף עליתי לחדרה...

ופרצתי בבכי תמרורים מזעוע וקיצוני". גם גיבורו של

סכא ברדיצ'בסקי מאבד ומוצא ומאכר את אהובתה "רק

לבכות אני יכול, אני רוצה... איבה ניצחת ביני וכינה

"לפעמים נהגתי לספר לכל עובר ושב את המתחולל

בליבי, אחר רציתי לספר את המתחולל בי לאדם אחר

כלבד, אכל חסר היה לי האומץ לכך". ואילו גיבור

"עורבא פרח": "וְלצעוק רְצוֹתי אוֹ, לצעוק זעקת גדולה

ומרה: 'הכו לי רע, אשה קרובת נפשי הכו לי נפש

לאהבה, לחבקה ולבכות על צוארה". בשנים שלאחר

ניתוק הקשר עם א' קשריו של עירוא עם נשים "שהעזו

להמר על אוסיו הרופף", כפי שכתב אביו עמנואל, הם

מותו, הוא לועג ליכולתה כשחקנית, למיגיותה,

קמכתבו לאחת מאהובותיון יאי, שנתיים לפני

דמויי עווית של התרגשות. שקריים מתעתעים.

בה ואני אטלטל אותך ואנדגר אותך...

באריקארות של כלבים נובחים ומפחידים".

בשנת 55', כשהיה בן 16, כתב עירוא לא':

כל הימים... איכה ניצחת תחת אהכה ניצחת".

כתום הרומן עם היפיפיה המציר עירוא כא' לשוכ

שבועות זרקתי אותה כצורה שפלה וגועלית".

הרומן של עירוא "היפה והמופלאת" הוא אנשי שפת, אנטי תרבות. אנטי אנטי אנטי, הדוניום בפיייניי ואל תשכח את ארבעת הכללים - למצוא אותן, להרגיש איתן, לשכב איתן ולורוק אותן?, ייצריות בלי תענוג של גבר המוכן להציע נישואין לכל אסה עמה שכב. אכל האשה היחירה לה נישא בסופו של דבר היתה רונמנית אמריקנית מכוגרת מכנו בעשרים שנה. דוריאן ליי. עידוא טורף ונטרף. מוציא אותה מדעתה כשפלירטט לעיניה עם דוגמניות צעירות. היא מהביאה את הדרכון שלו כדי שלא יברה ממנה, אבל לבסוף קצה בכהלת הנפס שלו, וכעבור שנה עובה

טור הקסם הרכאוני של עידו היה מוגכל לזמן קצר. הוא היה מניפילטור חינני, יודע לומר לכל אחת מה שביקשה לשמוע, להבזיק ציטוטים. השכלתו עסתה עליהן רושם כביר. כיוון שהיו לאוידווקא נשות ספר. אך הפאנטזיה על האינטליגנט המלנכולי כרעה תחת מציאות היום־יום. בתליאכיב נחנקו חלוכיתיו האוקייניים. הוא התהלך ברהובותיה, צל של צל בעיני עצמו. מוולל התאוות, הניהיליסם, נותרה רק קריאת גיבור הרומן שלו, המתאכר כמוכן: "אמאלה, אני

רגשי אשמה? תמהה דכורה. "ככלל לא", היא אומרת. "במשפחת שתקנים, עידוא היה צריך לדעת את החיים האלו. זו רח. זהו זה. אבל חייו היו שלמים. אינטנסיביות הכנל הובילה אותו אל המוצא הנכון לו. 'אמא, שבעה פילים יושכים לי באיזור החזה', ווא אכר. אני הייתי בוכה איתו. הכנתי כי את העצכ שלו עליכך שלא השיג את דצונותיו, תייב היה לסיים כרצונו. הוא ידע שאהכנו אותו ללא תנאי, ללא ציפיותי.

אב עמנואל, בספרו "בין שלשום למהרתיים": הוזינכנו את עצמנו וויש להודות, הוא עור..." לני בכך) לקבל את התילופים בפוגר לא בשרירות לב אלא בעין התקפים, כמו של מחלה פיטית, ועד שהכנסנו לתודעתו, כי לעולם נשתף איתו פעולה ונעמור לצידו בכל מצכים סהם".

ועל מותו של עירוא הוא כותב באותו ספר: "הוא שכב בכנריו על הספה שלו. ללא כסות (את השמיכה המקופלת הנית על הכיסא), לבוס כמו לפני יציאה לבלות: בחולצה חדשה, הפולובר שנבחר בקפרנות, במכנס צר, מודרני. הפנים מגולחים למסעי, השערות מסורקות, החדר היה מסורר, הוילונית מורדים, השקש שלם ומושלם. בכה השכיב בננו את עצמו למנוחה... . כולו מוכן ומוומן לקראת ביקורו הוצייסי של המוות... להפקיד את עצמו ביריו, להסות ומגו".

דבורה – אני אומרת לאשה כת ה־72 ההודפת את המוות ברעננות זפראות, בריקור סולו מתוך הדיבוק"

על שכמותר אומרים: אשת ברול. → רבורת מנחכת. "יומיים אחרי מית עידוא יררתי לסטודיו לתח שיעור. שמעתי פחי בנות מתלחשות: זו-אשה חוקת. חשבתי לעצמי: אני חושה להיפך, אני חלשה אילו הייתי חוסה הייתי מסרכת הכיל היחף מרשה לכאב לפלוש ליום יום אכל לא היחה בי גמישות של אושים חוקים. גצעיתי לפטלול הקבוע

ולאמונתה ככך שהוא מאוהב כה "אם אני תחם לך ומרוע לא כתנחי כאן רק כל רבודה ברסונוב, אוהבך עידוא, אין זאת אומרת שאני אוהב אותך הקירה, האמת ניתנת להאמר שאני לא שונא אותך יותר מזה, אני מחבב אותך". בראש המכתב המבהה הללבי עידונה אלי משום שהצוה עדיין לא ומכנה אותה בשם "הצחקה שלא מצחיקה". כתוב "אהבת חיי". כעכור שנה, מכתב אהכה אל נגנ "אהבת חיי". כעכור שנה, מכתב אהכה אל נגנ "שלו הא ניכח את בכינו על שלא כנשנו את בכינו על שלא כנשנו את בכינו על אלא כנשנו את בכינו לא הניקה מברושת עם פיתוחים כמו שביקשה... אני אררים אותר הואני אטלטל אותר ואנדער אותר... ומספרים

שרית מוקס

35 BIDEPIN

משהו:

גיבורים בקרב, גיבורים במחשכים וגיבורים במשנט. בל מקום יש נפגעים, אבל אם יפסק המאבק יהיו נפגעים ומ

אוטו בלי שנה

נסעתי ברחובות רומא, לידי ישכה שולה שבאה מהארץ, ואז היא שאלה פתאום, מכיטה בחוסר פוקוס כמכוניות הנוסעות יחד איתנו בכביש: "איך יודעים כאן מאיזה שנה האוטונ".

"לא יורעים", עניתי לה. מייר הכנתי מה הביא אותה לשאול, מבטה תהה על לוחות הרישוי של הרכב סביבנו. "לא צריך לדעת, כי זה לא השוב לאף אחד".

ועכשיו אני שוב בכעייה. את מולרתי אני אוהב. האיטלקים ידועים כאנשים לא רציניים. מה אתם רוצים לומר? שהם ולא אנחנו צודקים, כשאנחנו ולא הם כותבים את שנת תמודל ככל מספר של כל רכב? לא יכול להיות.

מי שיודע מה צריך לעשות זה אנחנו, תמיד אנחנו, לכן אנחנו כותבים על כל מכונית מאיזו שנה היא, וכל ילד כרחוב יודע תיכף ומיד באיזה שנה להעריך אותך ואת כישוריך, אישיותך, יכולתך להטתדר בחיים, כוחך או חולשתך.

האיטלקים – כלום. בן־אדם נוסע במכונית, והיא אולי כת שלוש, ארכע, מודל 80' מכיש אפילו, ואין לברר איזה טיפוס הוא בשום אופן אלא אם תפרוץ לדירתו כשהוא ישן, ותציץ

מסמנים את שנת ריכבם למרחקים, מכיוון שהם לו מכונית חדשה כל שנה למען שמו הטוב וטוב שעושים.

תיבש ידי, ולא אכתוב לעולם שהממשלה האיטלקית יותר נכוגה מהממשלה הישראלית שהוכילה את עמנו בהצלחה, אני חושב, מהלך האפשר. אנחנו כותבים את השנה על הרכבז

לא אוטר שלא. בכררק שכו אנחנו נמצאים

אני מצטער שאני צריך לקחת להם את זה, כי

וה כמעט כל מה שיש להם. חוץ מלהאמין

להנאתם שהם מוסריים הם לא עושים כלום, אבל ממש כלום, ואולי לא יפה לקחת להם את זה, הם

אחי ככל זאת, אכל באמת העניין קצת נמאס לי.

וכויות ארם, ומדינה לפלשתינאים", משפט לא

הרי לכם משפט מעניין להגות בה "אני בער

איך זה יכול לחיותי מדינה פלשתינאית ומויות ארם הם שני רברים המוכים. אי־אמשר להיות בכת אדת כער זכויות אדם ובער מדינה

פלשתינאית. אם תקום מרינה לפלשתינאים, חיא להיה עוד דיקטטורת ערבית לפי המודל הנורא:

חידוע. על זכויות אדם לא יהיה מה לדכר. אפילו

ארם מהימין הישראלי. אולי פחות.

באיזו שנה קנו אותן. שיהיו לכל עם ישראל שנים טובות.

וכדי להוציא רעיונות שפות הורים לווה

עמנו מן הראש – אני מציע להגביר עוד יותר

את ההכרוה על השנה. למה רק מכתיתו

המשיכו, אתם הרוכבים למעלה, באותו ש,

וחייבו לסמן מספר על המקרר, למשל, נאופן

בולט, עם שתי ספרות בסוף שיבשרו לכל

השכנות, הידידות וקרובי המשפתה את שנה הרכישה. אולי גם עם פנס קטן שיאיר את השנה

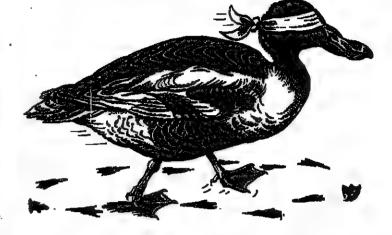
בחושך. וכך ייעשה למכונת הכביסה, לחיק

שהילד הולך איונו לבית הספר, לשטיח בסלון

לטלוויזיה, לווילונות ולמערכת הסטריאה.

נעליים לא צריך. נעליים אצלנו כבר מסומנות.

לפי איזו חברה הן – יודעים ממרחק קילומכי

טעות. מכונית באיטליה עולה שליש מאשר בארץ (עוד טיפשות שלהם), וממילא כולם קונים מכוניות תרשות כל שנה, או מתי שצריך, אבל ככל ואת אין להם עליהן מספר שרץ לספר

ישבתי וחשבתי לעצמי: בטח האיטלקים לא ארבעים שנה קשות ומרות. זה פשוט מתוץ לגדר עם עני ומסכן, ואם כל אחר יצטרך לרוץ לרכוש סימן שיש סיבון, ויש חוכמה, וככה צריך לעשות,

פינת השלולית

כותכת לי נירה בסון, והיא כותכת זאת מלונדון, מה שמקטין עוד יותר את העולם ההולך ומתמוער לי מיום ליום:

בשם המוסר. ייתכן שהשמאל הישראלי, התופעה "לקחתי על עצמי את המשימה לחפש המוזרה כיותר בתולדות העמים, צודק. אולי. אני בעיתונות המקומית קריקטורות או בדיחות שקשורות לנושא הנסיכה, הצפרדע או אי־אפשר לדעת מי צודק ומי לא. אבל דבר אחר בטות: השמאל הישראלי לא רגיש יותר לזכויות

והיא מרצ"בת את הקריקטורה הזו, שחושפת לראשונה שמץ מן הבעיות המיניות הקשורות בלהיות נשואה לצפרוע.

אתה לא מסוגל לשכוח שהיית פעם צפרדען

מצטער, לוקח לכם את המוסר

אני באמת מצטער שאני צריך לקחת לא על מה שיש להם עכשיו. רכר ירוע הג מהשמאל הישראלי את המוסר שלו, אבל הגיע שלערכי בשטחים הכבושים יש יותר וכויות בהם הזמן לומר משהו בעניין טענתם שהם פועלים מאשר לאחיו במדינות ערב. או מה אתה חצה שמאלן רגישו להכנים את אדוכיך הפלשתינאים למישטר דיקטטורי חשורז זה מוסרי גו

יכול להיות שהשמאלן המופחץ יאמר עכשה אבל מה עם הזכות להגדרה עצמיתו כן, מה עם הוכות להגדרה עצמית. זהו, הגדרה עצמיה כה

ובכן שוב, הבנתי. הוכות להנדרה עצמון לפלשתינאי חשובה יותר מזכויות האנש שלו. ב מחשבה מעניינת, פאשיסטית כרבעי, כי היג מעמירה את המדינה (הפלשתינאית) נודעה קרושה וחשיבות מעל זכות הפרט.

דברו כשם הפחדנות, דברו כשם הפינוק רכרו כשם הקטנות, רברו כשם הבריחה. שמאלנים רברנים שלי, אבל אל תרברו אל:

מי שבער וכויות אדם לא יכול לתה יד להקמת מדינה שתיפגע בוכויות אדם נכוף לא השמאלי הוא ממוגל לעכם כל דכר

נכון. אם הוא בורגני ישראלי, שאו כמות

שששות כני קלנית סורון קונו, קויל: "אונטרטשוולי נאל 140: 140. להנחת למורעים במידות חשונות - בחלימה תמבצע עד 1.87 30:1. לנשת חנונת עמינת, בתניתה הרויטים הטובחיות וברשתות השוווק העדולות.

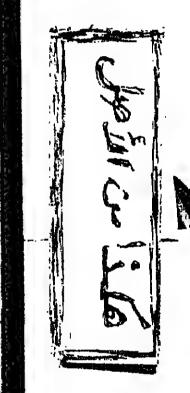

שהום. תן מזרון ישן וקח מזרון חלומות אמריקאי בהנחה של 130 ש״ח על קניה במזומן. מלול תשלומים: קח תנחה של 81 ש״ח. לבחירתך: ב.4 תשלומים וללא הצמדה. אפשרות ל-12 תשלומים לבעלי ישראבדבו/salu

אל תרדי מהארץ, בתי

סיפור ירידתם של רון ואריאלה יש כו כדי להעביר גם את סיפוריהם של זוגות צעירים רבים אחרים – גם באופן כו חמקו מן הארץ כמעט בחשאי, סיפרו רק לחברים הקרובים ביותר, ועד היום מסרבים להודהות בשמם. חלפו רק חודשיים מאז עובו, וכבר הגעגועים אוכלים בהם כל חלקה טובה. געגועים לשמש, לחברים, למשפחה. ובכל זאת הם לא חוורים. רק יותר ויותר מפתררים ומשתקעים שם.

לשניהם מקצוע – הוא מהנדס, היא פיזיותרפיסטית. היו בטותים שהדרך סלולה חירידת, ולא ידעתי למי לפנות. יש בכלל דבר כזה? יש איושהי בוף משפי כפניהם. שכרו רירה קטנה ברעננה וקיוו לטוב. אריאלה התקבלה לעבודה ראשונה: שלקה על עצמו את הנושא הישוליי הוה? פיזיות רפיסטית באחר מבתי־החולים של קופת־תולים. שכר עבודתה – 2.5 ש"ח לשעה. היתה עוברת שבע־שמונה שעות ביום והביאה הביתה בין 550'600 ש"ח לחודש. בעבור הדירה הקטנה ברעננה שילמו שכרידירה של 450 ש"ח, וכל מי שריברו איתו אמר להם שזו מציאה. אכלו מהפיצויים שטיבלו מהקיבוץ כרמי עזיבה. אחרי חורשיים מצא רון עבודה במשרד ממשלתי. אמרו לו: כראי לך. תהיה

קולגות במשרד אמרו לו: זה הון חועפות. משכורת אדירה.

ואז החלה ליאודה שומעת סיפורים על חבריה למחוור הלימורים שכבר אינם כאן. התברר לה שהמקצוע שרכשת מאוד מבוקש בארצות הברית. החלו לבדוק. לא היו בעיות מיוחדות. כתבה לחבר שלמר איתה וכבר נמצא בארה"ב, ושאלה מה העניינים. הוא ענה: רק תבואי. יש פה עכורה כשפע, וגם משלמים יפה. לאט לאט התלה להתגבש ההחלטה. שעות היו מרכרים ביניהם, המומים בעצמם מן האפשרות

בחנו נעזוב את הארץ, את המשפחה, את החברים. ומה עם המילואים: איך הוא יספר את זה לחברה כצבא. היו ימים שהחליטו לעווב את כל העניין, ואחרייכן היו חוורים אליו, ככל פעם נהפכה ההחלטה לקרובה יותר. חברים סידרו גם לדון עכודה, אמרו להם: אתם מוכרחים להגיע. נהיה פה יתר. גם

ביום שישי אחר נסעו לקיבוץ וסיפרו להורים שלו על התחלטה. לאמא שלה

רון וליאורה הצטרפו לזיו ורניאלה ולעור שני זוגות של ישראלים שחיים ממש באותה שכונה שלהם, כעיר אמריקנית אחת, לא גרולה במיותר. הם אומרים שאתרי שיסתררו – יחזרו. שגם הם, כמו חבריהם שם, רוצים לעשות כסף ולחזור, שמה פתאום שהם יישארו שם, הרי המקום שלוום בישראל.

לח"כ אברהם (כצלה) כק־עוז, יש עשרות, אם לא מאות סיפורים כמו הסיפור

אחת הבעיות האקוטיות ביותר של מרינת ישראל. יש בריתה אדירה של צופים מכאן, ואף אחר במימסר לא מוכן להתמודד עם זה. כל אחר מפתיר את הראש מול לפני כשנתיים החליטו רון ואריאלה לעזוב את קיבוצם שבגליל המערבי.

> טוב – תקבל קביעות. ויש גם פנסיה, ולא יוכלו לפטר אותך. כשעבר שעות נוספות, ועם חישובי אש"ל והוצאות למיניהן הצליח להגיע בסוף החודש ל־1200 ש"ת.

אחרי חצי שנה התברר לבני־הווג שמהמשכורות שהם מקבלים, הם יכולים בקושי להחזיק דירה, לשלם את כל החשבונות הנילווים, לאכול, ומרי פעם לצאת לטרט בתל־אביב. ומה יהיה כשיהיו להם ילדים? והם רוצים גם להגיע איכשהו למכונית, אולי אפילו לנסוע לחו"ל. ויש כמובן החלום של דירה משלהם. מה, כל החיים ינדדו מדירה אחת קטנה לשניה, יריכו עם כעלי־בית, ידאגו שהנה נגמר החווה והם צריכים לעבור שנית. איכשהו העתיד החל להראות סגור, חסר אופציות.

עוד לא היה להם אומך לבשר את העניין. שבת שלמה לא הוציא יוסי הגה מפיר. דליה סיפרה לחברתה הקרובה ביותר שהם לא יכלו להרדם כל הלילה, שעולמם חרב עליהם. כמוצאי־שבת, כשליוו את דון וליאורה לאוטוכוס, אמר יוסי: "ממך, דון, לא ציפיתי שתישבר כל כך מהר' – וזה היה המשפט היחידי שתוציא מפיו נגר הנסיעה. כחצי השנה שנותרה עד שליון אותם לשדה התעופה, עזרו יוסי ודליה לצעידים ער כננה שיכלו. "זה החיים של הילדים", אמרו לחבריהם הקרובים. "לנו

GIVIX 616 THIN TU THIN

סריקה אונוגעטיוו חסימות בגים של בניווי הייה הייה הייה בייה בייבי בייביביבי

> "בפועל קרה שהבל זורם היום אלינו. אנחנו מקבלים בין ארבעים לתמקה פניות כשבוע, של אנשים שמתחגנים לעזרד. פונים אלינו המון הורים מיואשה שמבקשים שנעזור למנוע את ירירת הבנים. למי שלא מתמצא בעניין, קשה נמל לתאר ער כמה המצב נורא. באילו מספרים מדובר? כמה ישראלים היים היום בתויל? "בנקודה הזו יש לנו את הויכוח הנוקב ביותר עם המימסר. אנחנו פועים

של רון וליאורה. למה דווקא לוז כתם כך, מפני שיום אחד, לפני כחצי שנה האים בוגרי התנועה המאוחרת שהתכנסו לחנוג ארבעים שנה לתנועה להקים נחשם

תנועה לעצירת הירידה. לא להחזרת יורדים. למניעת ירידה "אנתו תוסבים פו

אתם נוף התנדכותי. אני ניסיתי למצוא את הנים הביימפרי המפת כנים

קיעוב "לא רק שאין אף גוף שמטפל בכך, הגופים הקיימים אפילו שמי לטרפר התארגנות וולונטרית של אזרחים שרוצים לטפל בנושא אום

החלטנו להקים אגורה שתהיה מורכבת מנאמנים. הנאמנים הללו כז

פרושים בכל הארץ ויקלטו את המידע. ברגע שישמעו על צועים

שמתכוונים לדרת, הם יעבידו אלינו את האינפורמציה. אם הם יוכלו לספל כבן, ש

טוב. אם, למשל, לנאמן בקרית־שמונה יוודע על זוג באילח – נעבד א

האינמורמציה לאיש שלנו כאילת, והוא ינסה לספל בוברים. מה שאיאפשר, צוע

ובתוך מסמר תורשים בייסנו 500 נאמנים בכל הארץ. אנחנו רוצים להניק לממ

"כבר פירסמנו מספר מודעות בעתונים, כשתבסף לכך כולו בא מתומת

ואומר – אין חיה כוו".

עליטמך נתונים שיש לנו, שיש היום 800 אלף נפשות שקשורות איכשוו לתאב הזה של יוררים'. המימטר אומר 'השתגעתם, מה אתם מפחידים את עם ישואה' מדובר רק ב־364 אלף". ה'רק' תזה מהריד, אבל הטעות שלהם היא שום לא מבאים בחשבון ילרים שנולדו שם ואין להם תעורת זהות ישראלית, וגם נשים מקומית א יוררים או כאלה שחיים בחו"ל אבל באים ארצה פעם כשנתיים לעשוח מילואק. ואינם נחשבים ליורדים. אני אומר לך שהמספרים נעים כסביבות ו־800 אלף". יש לכם איפיונים - מי יורד, מהן הסיבות העיקריות לירידה?

"יוררים כולם. מכל הסוגים, העדות, הגילים הזמעמד החברתי והבלכלי. פשס כולם. הסיבות גם תן כליכך מגוונות שאראפשר לשים את היר ולומר זי הסב-אסשר לומר באופן כללי שיש חלקים גדולים בציבור שהמדינה פשום נמאה: עליהם. ולא יעזור לנו אם נתהבא מאחורי הרברים ונטרב לראות אותם. סו השנדה של אנשים היום הוא כליכך נמוך, שתהחלטה לודת מתקבלת בקלות ובה הרה. יותר מאשר כעבר. יש אנשים שיורדים כגלל מצב כלכלי, בגלל הומר יכולת למדת עבודה, בגלל משכורות מגוחכות שאי־אפשר לחיות מתן. יש בעיה ארירה של ריחה לונגות צעירים. ואחת הבעיות השוברות ביותר היא הביורוקרטיה. אנשים משה אומרים שהם נשחקו בגלגלי סקידות בלתיימתחשבת, לך ושוב', נפות דות

"וה שאמרנון המרינה פשום נמאסה עליהם. אנחנו מתייחסים אל כל האינש מיליון ישראלים שחיים כאן כאל יורדים בפוסגציה. צריך לדעת שנה יכול לעדה

יעל פזימלמד

מועדוני־תרבות, מועדוני־ספורט ושתי ספריות". לקראת תום הביקור שלנו בבירופירג'ן נוערנו לשיחה מסכמת עם שלושה אישים יהודיים מרכזיים בחכל: יו"ר הטוביים האיזורי מרק קופמן, המחנך הוותים איזאק ברישקולנים, וכמובן העתונאי שקולנים. שאלנו אותם על יחסם לציונות.

המחגך כרישקולניק אמר: "הציונות היא שם נררף לפאשיום משום שהציונים הם רוצחי ערכים. אנו תומכים בפלשתינים ובערכים ואנחנו איתנים ברעחנו שצריך להקים מרינה פלשחינית כהתאם להתלטות

מרק קופמן חוסיון: "אין לנו כל קשר ליישראל. ולציונות. אנו גם מוקיעים את המדיניות הישראלית הנוזגת כלפי הערכים. אכל אנו לא נגר אזרחי ישראל, בני עמנו היהורים, אנו תומכים בשתי מרינות. עצמאיות כפלשתין – מרינה ערבית ומרינה יהודית". שקולניק התערבו 'אנחנו תומנים כפעילותם של העמלים הערכים והישראלים והמועלים בגד הציונות". וקופמן מוסיף ומגלה כי אשתקר הוזמן:

BEOlegana

אפיירס", "אבל השלטונות האמריקניים לא הסכימר להענים לי אשרת־כניסה הרף לחציה של מערכת

הצגנו בפני הצוות הזה את השאלה הגדולה: מרוע בירובירג'ן עדיין נושאת את התואר איזור אוטונומי יהורי, בעוד שהיהורים שחיים כח הם מיעוטי

תשוכותיהם של משלושה היו דומות זו לזוו אנחנו לא יכולים לחייב את היהודים להגרי ממרכזיוו השונים של כרית המועצות לאיזור הזה. פירובירג'ן פחודה כיום בפני כל הסובייטים ואין כל צורך שיהיו בה כני לאום אחר", לדבריהם, היו לשליטי דמהמיכה חבולשוויקית כוונות טובות, אך כנראה נכשלו וו של המרינה היתודית או "הצולדת היתודית" החלופית מאיוור, וה. הם נכשלו לא באשמתם אלא באשמחת של הציונות, שחייכה את יהודי העולם לעלות לפלשתין כרי ליצור את הסקסוך

זישראלריערבי, הם הוסיפו כי בירובירג'ן מישאר. לפוצות כלפי חוץ, עיר יהורית שתשמור על שפת היידיש כשפתה הרשמית לצר השפה הרוסית. ושטולניק הוסוף: "שמו היידיש נלמרת כיום ככל

לארצותיהכרית על-ידי מערכת היראון יג'יאים הריכונים היהודיים בכריתיהמועצות. בלנינגרוי

למשל, יש תיאטרון אידי בתום הביקוד בעיר מוורה זו, כשעלינו למכתק

שעמרה להסיע אותנו לתחנת הרכבה, שאלנו את 10. המונית, אף הוא יוצדי ושמו יצחק ינאלו "מדוע אין לא מהגר מהעיר הזאתו חרי הציונים, שם בישואה מבטיחים לך את ארץ־ההבטתה תם כית, מכתיה ואפילו נערה יפהני צחק יצחק והשיבו "מרוע שאהגרו פה נולות: כשנת 1938, ופה מולדתי. פה גם קבורים אבותי

מחצית משפחתי מתגורות כמשים הוה. או פרוע לונוי בשבילי ארמה זו של בירופירנין היא הארץ השבשתה אני מאמין שאני חי בעיד הואת הדכה יותר מוב מאלה שעקו קמרינת ישראל, חוץ מהמונית יש לי מכונית פרטית וכית משלי וכל מה שאני ברוך. מחד

בעקבות הרברים תאלה של נהג המונית ישא יגאל נוכרנו כרכרי שלום עליכם כמי ששמעני. בתיאטרון היהודי של בירוביוגים יאולי יבוא נישה ויחויר אותי לארצי ויקבור אותי בעיר קייב שאחת

סולימאן אל-שייח׳ (״אל־עובי״וֹ

ଲଣ୍ଡ 🖼 🏵 🏵 נפנה על קבוציו כלל חכית בת של יאלומיתיי

27459 E 6 4 6 6 4 6 6 6 4 6 4

יסוד המעלה. אין בה סחם בחים ישנים. כל ביח – אגדה. אין בה סחם בני אדם. כל אדם – סיפור. פעם זה היה סיפור קשה, רצוך מאבקים, טרגדיוח ורומנים לוהטים, סיפור שנשם קרחח שחור השחן, אהבה, מווח ושכול. אך כמו בסרט עצוב שסופו הפי־אנד, היום כבר קוראים למושבה הוקנה והמחחדשח הזו "סביון של הגליל".

ביש יורד למכתש הגדול שהיה פעם ימח החולה. משמאל למביש שדרת אקליפטוסים. מימינו שדרת דקלידום, ובין הדקלים שיחי ורדים צוהלים מתפרחת צבעונית. כניסה חוגגת למושבה הגלילית הותיקה יסוד־המעלה. אחדי־כן, בין מטעי פרי יפים למראה הנראים כחלק מפאורת־קישוט, ניבטים בתים כפריים, מטופחים, מפניני רווחה ושביעות־רצון. מי שזוכר את יסוד־המעלה של תקופת המנדט ואפילו את זו של שנות החמישים והשישים - לא יכיר את הכקום. מרבית הבתים הנושנים והמשמימים שאיפיינו את

המוסבה סנראתה תמיר עייפה ולאובקת, או כובעת

צילואים: "פוטו יהודה", הטר הגלירים

ולאת מנחם חלמי

בנוץ וקרדות – סומצו, הזרהבו, יופייפו.
קסם הרוחה שורה על יסורדהמעלה. דרכי האכק
זהנוץ של פעם כוסו בככישים, מדרכות, שהרוח
ופינות נוי קשנות. כמו במשהיקסם נכטו מתנ"ס,
בריכת שחייה, מיכז ציבורי, מגרש כדורגל, מגרשי
טניס. פעם היה כאן סיפור קשה, עם היכה עצכונות,
רצוף פאנקים וינונות שההל לפני למעלה ממאה כנים
לחוף ימת ההולה וביצותיה. סיפור שנשם מלריה.
קרות שוור השתן, כזות ושכול. סיפור של משפחית
הנצמדות בעיקשות לאימוכנת לנחלותיהו, משכלות

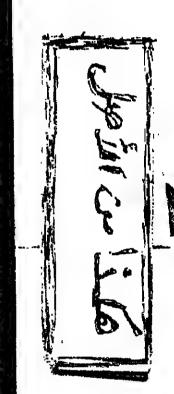
ופתאום, מקד שנים, טיפור הצלחה מהדרה. סדם עצוב שסופו הפראנה. פתאום מתחילים לקרוא למושבה הוקנה והמתחדשת הזו "סביון של הנליל העליון". פתאום אראפשר לקנות מאן זהקה או לסכור בית מגורים צנוע. הכל מאוכלם. איש אינו זו. בעם הבנים שיצאו – מבקשים לחזור. רבים מתרפקים על השער, קרוב לודאי משום שנהפך לשער לאיכות חיים. משר, קרוב לודאי משום שנהפך לשער לאיכות חיים.

200 מקפחת. 160 מהן בעלות נחלות הקלאיות פעילות עם הקלאות שאינה משוועת לסיוע, קאינה שקועה בחוכות ולא נחנקת כמשברים. איכר אחד, רחביבתפיים וגדוליכפיים, מנסה להסביר לנו את המשר: "כל העניין ואא שאנתנו חקלאות פרטית", הוא אומר ועיניו כלספות את חלקת הפטעים הההדורה והסיבשרית שלו, הנראית יותר כגן נוי מאשר גן פירות. "אנתנו לא קיכלנו סיוע במימרים גדולים, לא שיחקנו את העסק בגדול מרי. מה שהרווחנו – השקענו. סיתתנו. לא קפדנו גבוה מרי. לא נכנסנו (תמשך געמוד הבא)

אחוות דוברובין המשוחורה (בצילום רונדול) ובריכת השחיית של יקוד המעלה. עבר אחוב ומשומר בצר חווה פורק.

naeala 40

41 មានផ្តង់ខែ

משפחת דוברובין והתעודת משנת 1922 המעידה על זכייתו של משק דוברובין בפרט ראשון בגידול שוורים בתערוכה חקלאית שנערכת בגליל, ילדים ונופים ויונה מזרחי ה"זורבה" של יסודיתמעלה, עם מכרכרה שלו

בעל שש שיניים.

(המשך מהעמוד הקודם) לחובות. ידענו מה לגדל וממה להיפטר במהירות, כשהגידול התחיל להראות סימנים של חוסר כראיות. גם הרכב המשק שיחק לידינו. רוב הגידולים שלנו היו לשוק המקומי, ולכן סבלגו פחות מהפגיעה הקשה ברוווניות הייצוא. וכמובן, לא צריך לשכוח שכחקלאים פרטיים שאין להם אבא גרול עם השפעה פוליטית, לא קפצנו יותר גבוה מהפוסיק, לא הסתככנו עם מערכת פרזיטית ועם אירגוני קניות שמצטיינים בכשרון

עיסקי קטן וחשבונות פוליטיים גדולים",

ם אתה רוצה לראות את המושבת בניחותא מחווית מיותרת, לך לביתו ונחלתו של יונה מורחי, גבר רחב־כתפיים עטור בשפם מלבין. אומרים עליו, בהרבה חיבה, שהוא ת"זורבה" 🎩 🕻 של יטוד המעלה. טיפוט מיותר כמינו. קצת פרא־ארם. הרבה ארץ ישראל בעצמותיו, הרבה חברים ככל כנפות הארץ. יש לו סוסי־רכיבה ויש לו כרכרה, מאותן כרכרות שהיו פעם לבעלי אתוזות. מטע כרכרתי כוה עם יונה מזרחי הוא מסע אל ארק־ישראל של פעם, אל קילותיה וריחותיה שנמוגו וכמעט אינם עוד.

הסבא של יונה היה איכר יהודי בכורדיסטאן בכפר שנקרא שרנשי. שמו היה יונה שרנשי והוא מראשוני הראשונים של יסוד־המעלה. קראו לו כאן יונה הכורדי". הגיע ארצה מכורדיסטאן במסע רגלי שנמשך חודשים רבים. לפי שהגיע מהמורת שינו פקידי הכרון את שמו המקורי – יונה שרנשי – ליונה מזרחי. סכו של יונה מצד אמו, יצחק כהך מצפת, היה שומר ראשו של הברון כשזה היה מבקר בארץ. כמו כן היה שומר ראשו (ומטענו) של גיזבר מקידות הברון כשוה היה יוצא לביירות להביא כסף.

כמקום שבו ניצב היום ביתר של יונה מזרחי גידל סבו חלקת ורדים גרולה בתקופה שהכרון החלים להקים תעשיית בשמים שתהווה את אחר ממקורות הפרנסה העיקריים של איכרי המושבה. אבל כמו שאנו מוצאים נכתובים שבארכיון המושכה, לא כאה ברכה בעקבות שתילח שלושת אלפי הרונמים של הפרחים בפיקוחו של הגנן אלחרף. המיפעל נכשל מפני את רפאל מזרתי שהוליר את יוסי מזרחי – אותו גבר ש"הקונצנטרציה של מי הורדים שייצרו במפעל נעים חליכות ואוהב גדול של יסוד המעלה ומורשתה, ביסוד־המעלה שבגליל היתה רפה ב־17 אחוזים המשמש כבר שתי קרנציות כראש המועצה, ואין כמק

NI32310 42

המושבה יסוד־המעלה. יתוך־כדי הכנות לחופה נחקף לפחע החתן בחום וצמרמורות. היתה זו קדחת שחור השחן, הירוצחתי של בני המושבה".

יוסי מזרחי, גבר צעיר נעים הליכות וכנראה בעל

כושר כיצוע לא מבוטל, הוא ראש מועצת

יסור־המעלה. אין כל קשר משפתתי בינו לבין יונה

מזרחי. ירירים – כן. קרוכים – לא. אבי סבו של יוטי,

חכם שלמה מזרתי ואחיו, שניהם כני הקהילה היהורית

כצפת, היו בעצם המתיישבים הראשונים ביסוד־המעלה

כשוו עור היתה "שלוניה מי־מרום". אדמות המקום היו

שייכות למשפחת עבו מצפת שראשה שימש, בין

היחר, כקונסול צרפת בגליל. האחים מזרחי עיברו את

אדמת ה"קולוניה" ומדי סוף שבוע היו וצורים לצפת

הראשונות של חובכי ציון ממזריטש וכריסק, ואליהן

הצטרפו האחים מזרחי שהקרימו אותן ב־11 שנים.

קולוניה מי־מרום", שארמותיה נרכשו ממשפות עבן

הצפתית על ידי העולים מפולניה, נהפכה להיות

בסוף שנת 1883 התנחלו במקום שכע המשפחות

לעשות כה את השכת בקרב משפחתם.

הכם שלמה מזרחי הוליד את נתום מזרחי שהוליר מהקונצנטרציה של מי הודרים שייצרו בוורסאי, פרבר שיכהן גם בקרנציה הבאה וכל ואת – שומן שמיים – ללא בחירות. מתברר שיסור המעלה לא נוסקת "אבריונה", כנו של "יונה הכורדי" ואביו של יונה למערכת בחירות ולכל מה שמשתמע מכך. כלי סיוע מזרחי דהיום, היה אחר האיכרים בריאר-הגוף של תיבת הקלפי חיא בוהרת במי שיורע לנהל את יסור־המעלה ונחשב לחקלאי "מתקדמ". כעור רוב המושבה ולקדם את ענינית ויוסי – כפי שנראית היום

האיכרים חורשים בעורת בהמות, אבוייונה כבר רכב המושבה – כנראה יודע. ביתו הנאה ניצב על מה שהה על טרקטור. אחד הקומביינים הראשונים שהובאו ער לשבות ה־50" חופו של אגם הצולה. ממול, מענה ארצה הגיעו לחצרו. אבל לפנייכן, כשהיה צורך השני של הכביש, ניצב ביתה של אתותו שרה, אחת להפריד בין המוץ והתיטה, לאבריונה היתה הנפה כבית התולים בצפת, אלמנתו של יוסף וספי, מגד הגרולה ביותר שמישהו ראה אייפעם. והוא, גבר גרול כשריון, ששרת כאוגרתו של מוסה פלד תפל כמלוצח וחוק, היה מניף אותה כיריו, מלאה על גדותיה, יום הכיפורים בקרבות רמת הגולן. בנם ארנון, איס כשאתרים לא יכלו לתרימה גם כשהיא ריקה. כל הקלשונים, מאז ועד היום, הם בעלי ארבע שיניים לכל סיירת הצנחנים, נפל לפני כשלוש שנים כלננון. לום היותר. אכל לאבויונה הגדול והחוק היה קלשון נדיר, ולשאר כני המושבה שנפלו במלחמות ישראל מסעות

אותו. אחת התוצאות: אוצות דוברובין המשוחורה. כאן הוקם בתהילת המאה משק חקלאי בעל מוניטיג שבעליו היו גרי־צרק רוסיים שנטשו אה מקש ואדמתם שעל גדות הוולגה וכאו למושבה יתדית נירחת שיתושי האנופלס עושים שמות בתושביה, וכל ואת כדי להקים כה כית ומשק ולקיים אורח היים

וברובין ובניו היו, בעצם, "עולים הרשים".

בשנות השישים לחייו, יחד עם ארבעת כניו ההמנים כמותו, הצליח להקים משק חקלאי לתפארת. בתחילה שנות העשרים, בתערוכה תקלאית שנערכה בגליל. זכה משק דוברובין בפרס ראשון בנידול שוורים.

כתמום האחווה המשוחורת מצוי גם ארכית המושבה שמנהל בן יסוד המעלה, "משוגע" למודשהה ובקי מאין־כמוהו בתולדותיה. שמו אריק לובובסקי. אמו של אריק היא הנינה של ר' פישל סלמון שהיה

המושבה ירוכרון מוקפת גינותינוי. יסוד המעלה אוהבת את עברה, נאה כו, משמת

כשהגיעו ליסוד המעלה, לפני כשמונים שנה היתה כבר המושבה למצלה מבת עשרים. אנל יתושי האנופלס שקיננו בביצות התולה לא הברילו בין ותיקים וחרשים, וגם כני רוברובין לג נמלטו מפני עונשם. אף על פי כן, יואב הזברובין, נכו

האיכר יצחק היה האחרון לכני רוברובין שנחור כמשק. בערוב ימיו העביר את ארמות המשק לרשות הקרן הקיימת לישראל. חצר האחוזה ננסשה ונחימי לפני כארבע שנים, בסיוע מוסרות שונים, האלה מועצת יסוד המעלה כניצוח יוסי מורחי כשיחוור המקום. חצר האחוזה שוקמה והיא משמשת כיום כתצוגה מוחשית לחיי היום־יום של אותן שנים רחוקות. בתתום האתוזה יושב, בין היתר, קורי, שלה חרש מקנדה, המייצר בסרנתו קדרות שניתן לרנוש במקום. מיכנון אחר של המשק נהפך למסערק מצליתה המפורסמת, כין היתר, כבשריה ודגיה המעושגים מיכנה אחר משמש לתצונה און־שולית המתארה אה

תולרות המושבה.

ניום ייטוד המושבה (שנת 1833) כאוהל עשוי קני־סוף, נעבקהתולה. על מצבת סברה רשום: הבת היהודית מנחתה היא קברה במרוצת השנים המישה מכניה. פועל ערבי. נאה דורש, הוא אומר, נאה מקיים. בניצה ויתושי האנופלס גבו את מחירם.

> וצף המאלריה וסדתת שתוך השתן ושאר צרות שפרו את יסוד המעלה פרחו בה אהבות, מהן ידועות, מק יועת פתות. הארכיון שככית דוברובין ובעיקר מנהלו יודעים לספר את הסיפורים. זמן לא רב לאתר ביווסדה הגיע למושבה, יחד עם רעייתו, סיר לורנס אלישם, אנגלי מחסידי אומות־העולם ותובב ציון ולתב ומדמה לאחר מכן הגיע לשם גם המשורר נפולי הרץ אימבר, מתבר "התקוח", ששימש כמוכירו של אוליפנט. את דרכו למושבה עשה ברגל. מאתר שדוכים לתוף האגם לא היו נהירות לו, שקע אימבר כניצה, נאתו בסבך הפפירוס וזעק לעזרה. למולו רעה נקיבת מקום אלתר אשכנזי את אווזי אביז. זוא שמע צח הועקות, קרא לאכיו וזה כרך כז כמקום חבל פאנידוסים וורק אותו לעבר השוקע. לא חלף זמן רב תאושי המושכה התברר כי המשורר הנ"ל מקיים פישית אובים סוערת עם רעייתו של אוליפנט. וער הפשנה התכנס לדון בערשה המסעירה ולקבוע עמרה.

כפה עשרות שנים לאחר מכן התחוללה כיסור: ומקלה פרשת אתכה אחרת שניבוריה היו מנהיג תשעלים כדל כצנלמון, שלו אשה חוקית כתוות כנרת, והצנקת ורוקחת התרופות של המושבה - שרה שמוקלר. הדומן כין השניים התנהל כביתה של באיכרה תנהירותל אשכנזי. המובשת הרתה לברל, לה כן ושתה זמן קצר לאתר הלידה. הכן נפטר אף בג, מקרות שתור השתן. "ביקשו הקולוניסטים להניצה לקבורה במקום, ואז באו המוציאליסטים שנות ועשם גמל לקחת את גופתה של שרה, לקבור אתה לועף הכנרת. וכל ואת לא לפני שתניעו להטכם

וצש קבוצת המייסרים ממזריטש ובריסק ומנהיג קמפידייוויך, משקו של גולן כולל 20 דונס מטעים. משפתה יהורית־ספררית והתאהב בכתם. הכשפתה ומשבה. סבתו – היא נכדתו של ד' פישל – נולדה נאמן לעקרון הענודה העצמית הוא עושה ככל יכולתו לא להעסיק פועלים שכירים, אולם כתקופת הקטיף ונחשבת לילדה היהודיה ובראשונה שנולדה ומא חייב לשבור את העקרון הוה, ואו הוא מעסיק יהודים כלבד, על אף שקטיף של כל מיכל תפוחים ודאשונה ביסוד־המעלה. באותו כית עלמין כו מצאה בידי פועל יהודי עולה לו פי ארבעה מאשר היה עולה

> דומן סוער התנהל ביסור המעלה בין מנהיג הפועלים ברל כצנלסון לבין החובשת של התושבה — שרה שתוקלר.

כתולדות משפחת גדולטר. אשתו הראשונה של אכי אליעזר נפטרה ממאלריה. האכ התחתן שנית, ושני הבנים הראשונים מאשתו השנייה נפטרו אף הם יואב, שקוראים לו גם ג'ז, אומר כי גם בנותיו האחרות, מאותה מחלה. אליעור נולר אחרי שאחיו מתו, וכהיותו ילר חלה גם הוא. או נטלה אותו אמו הנפחדת ומכרה אותו לשכנה בובה לאה כדי לכלבל את מלאך המות. ה'טריק' כנראה הצלית מלאך המוות התכלבל, ואליעזר נותר בחיים. לימים, כאשר נערכה התונתו, זכתה בובה־לאה באותו כבור לו זוכה אם התתן.

"אנחנו כולנו כאן, במושכה", אומר בנאווה אליקור בולן, איבר מוצק כבן 68, "בני עובד במשק יתר איתי. שתים מכנותי הכיאו לכאן את התתנים. יש לי עוד כת שנמצאת בשליוות בארה"ב יותר עם בעלת. בתום השליחות הם יחורו הנה. אצלנו במושכה אין תומעת של בנים היודרים לחוץ־לארץ. לתכרים שלי מהקיבוץ השכן שלא מעט מכניהם עזכו וירדו, אמרתי: זוהי אשמחכם. אתם לימרתם אותם לשיר את האינטרנציונל לפני החקווה. ניחקתם אותם

מישה מנכדיו של שמעון דב גדולטר, מי סיפור, גם אם אינו שייך למשפחות המייסרים. קחו ישכניהם מקיכוץ האלתה על זכניות ריג - מסני שנימנה עם מייסדי המושבה, יושבים למשל את ה'סמורי". סמדי ממש. מסמד, קואים לו שימו יושבה המים שגובה המועדה השפטית בישר המעלה ומעברים את את ארמתם אוש באן יואב. זהו גבר נאה במימב שנותיו שהתאהב . גבוהים פן המקובל במקומת רומים, אכל התושבים מום הוא הוא אליעזר בולן (ברולפוז, איש בישראל, שהואהב ביסוד המעלה, שהתאהב באות לקונות נוקשה איש ארץ ישראל השלמה שנשש את מבנותיה ונשאר באן. על פי סיפורו היה אביו משק למשך חצי שנה כדי לשבת בפתחה רפיה . קומוניסט יחודי מולני שהגיע לטפרד ביצפו בדי המלא שהתחילו לכנות את יסוריהמעלה 'פביון של להאבק נגר עקירת ישובים יהודיים לאחר הסכמי לחלחם בפרנקו. בשנקבע במרריר נאסף על יףי הגלילו

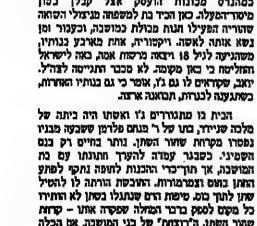
סייעה לו להימלט לצרפת. סמוך לפרוץ מלחמת העולם השנייה הגיעה כת אותה משפחה יהורית ספרדית לצרפת כרי להיות עם אהוכה היוצרי הפולני. עם תום המלחמה יצא הנכר לפולניה לביקור קצר, נאסר על ידי דרוסים ועקבותיו נעלמו. אהובתו, שהרתה לו, שבה לספרר ושם נולר בנם חוזה מריה מנדם. הלא הוא ה"ספרדי" שלנו.

הוא גדל כנוצרי לכל רבר ואת עוכרת היותו יהורי גילתה לו אמו דק כשהיה כן 14. כ־67' נשא לאשה ספרדיה ממוצא יהודי ונולרו להם ארכע בנות. כעכור שנים נששה אותו אשתו ונשלה עמה את הילרות. הוא עוב את ספרר, וכ-76' הגיע ארצה. כמהנדם מכונות הועסק אצל קבלן כטון מיסוד המעלה. כאן הכיד בת למשפחה מגיצולי השואה שהוריה הפעילו חנות מכולת כמושבה, וכענור ומן המאלריה וקרתת שחור השתן שהורים עמוק גם נשא אותה לאשה. ויקטוריה, אחת מארבע כנותיו. משהגיעה לגיל 18 ויצאה מרכחת אמה, כאה לישראל והחליטה כי כאן משומה. לא מכבר התגייטה לצה"ל.

הבית כו שתנוררים ג'ו ואשתו היה ביתה של מלכה שנייוד, כתו של ר' פנחם פלדמן ששכעה מבניו נפטרו מסרחת שחור השתן. נותר בחיים רק בנם השמיני. כשבגר עמדה להערך התונתו עם כח המושכה, אך חוך־כדי ההכנות לחופה נחקף לפתע החתן בוצם וצמרמורות. החוכשת הורתה לו להטיל שתן לתוך כום. סיפות הרם שנתגלו בשתן לא הותירו כל מעום לספק ברבר המחלה שפקרה אותו – קרוות שתור חשתן, ה'רוצחת' של בני המושכה. אם הכלה נתקפה היסטריה. דרשה לכטל את החופה. טענה כי אינה רוצה לתעוג הלילה את אלמנות בתה. התתונה בוסלה, אבל בינוייה נשאר: חתונת הדמים.

מוה שנים שיתושי האנופלס חדלו לעופף ולעקוץ בעמק הנצלה. פרוצו שחור השתן שייבה להיסטוריה.

43 1122210

עם וקלוניסטים של יסוד המעלה, שעל מצבתה של אין ביסוד המעלה מתם בתים ישנים. כל בית הוא מקידי הברון והכדואים יושני כיצות האלה נהסכו ודיקות תיכתב גם השודה: דיפאה ביסוד המעלה". סיפור, אין ביסוד המעלה מתם בני אדם. כל אדם הוא לפולקלור, אין קסקות בין איכרי המושנה לנין משלמים אחם בשפחו משני שהשרוווים שהם מסכלים מעולים ויעילים. והכל נראה פורה ומשנשנ. או מה

אריזת מסלון 99 אריזת להיגיינת מסם 25.42

תי שרת לך שנכנסת להגות כל־כו ואיש מקצוע יעץ לך באיזו אכקת כניסה כראי לככס את ממקת חמוכתמת ז או איזת תחלים מחאים לעור התינוקז יש הרבה אנשים שוה קורה להם בקביעות – לקורות המופריםארם. רשת הסיפריםארם היא התצלחת תגרולת של הענף. אנשים מניעים כמיותר כרי לערוך את קניותיהם בחנויות הרשת. מי שמורמן פעם אחת, הופך ללקוח קבוע. כל זה איננו מקרי, יש להם סיכה טוכח לקנות דווקא כאן. בחיסום המתמיר בין כית כליבו נרול ולא אישי לכין חנות חומרי ניקוי צפוסה ודלת מבחר, הופיע המוסריפארם כמוקד קניהיכהנאת, כמו שנתוג במתוקנות שבמדינות. חנויות גדולות, מאורננות לחפליא, מיווג אוויר מלא, מוסיקת רקע נעימה, כל אלו משרים תתושה של נינחות. מטיילים עם עגלת קנייה, ובוחרים. כשעורכים קניות בראש שקט, הכחירה תמיד מוצלחת יותר והארוע הופך מטרחה להנאה.

אתה המלך

כמה פעמים עברת מחנות לחנות בחיפוש אחר ראורורנט מסויים, עד שוויתרת, כי כל תנות מחויקה רק 2-3 סוגים ודווקא לא את זה שחיםשת ז מרבית החנויות מוכרות רק את המוצרים שנוח להן להחויק. אכל לרשת המומרים ארם יש גישה לא שגרתית, תגורמת כי הצרכן הוא העיקר. כאן מוצאים מה שמבקשים. מגוון אריר של מוצרים מסורר על המדפים כצורה נותה לגישה. התיצע רחב ביותר, משוט וגיגה לעיניים. ניתן למצוא כאן למשל, יותר מ־30 סוגי ראודורנט, בטווח רחב של מחירים, ולכל כיסו, ריחות ומתום, חריף, עדיו, נועו, מתגרה, רךא, גדלים ועוצמה: יותר מ־25 סוגים של קצף גילותן יותר מ־100 (מאח)) שני בשמים, אינטוף אכקות כביסה, תחבושות היגייניותו תומרי ניקוי לכל מטרת ולכל תכלית, בנחל, בחול, באנקה, בתמיסה. וכמובן – בית מרקוות לכל דבר.

ויחד עם זאת – לא הולכים לאיכור. תצוגה מרשימה מצינה בכירור וכנוחות את המלאי והעוברים המקצועיים, כוגרי אקדמיית קופלר (ראה מסגרת בעמוד זה), נכונים חמיד בעצה ודברי המכר. רווק צעיר מקכל הדוכה בדבר הומר לניקיי הנור האפיח שלו ויועצה ממליצה על ראודורנט העונה על וירישתה של נערה הסובלת מהועת־יתר.

את הראגת המתמרת לטובת הצרכן מרגיבה היטב פרשת הקור: מי מאיתנו לא עמר מתוסכל וזועם מול מוצר שרצה לרעה את מחירו, אלא שכמקום מחיר הורפס עליו קור ז נכון, לרשתות השיווק הגרולות הרכת יותר נוח לעכור עם קור. זה מקל עליהן את הארגון. אכל כמומר־פארם חשכו שלא נורא אם יעכרו קצת יותר קשת כארגון, ובלכד שחצרכן ירע כדיוק כמה הוא משלם. לכן בחנויות וצישת אין קורים. על כל אחר מהמוצרים מורפס המחיר בצורה ברורח

בימים אלו הכינו במוסריפארם הפתעה אמיתית. שילוכ של בריאות כרנאת.

אריזת חסכון לתיגיינת הפה ברו, הפטנט איננו ישראלי. בעולם מקובל לכך מכילה כל אריהו

לכנס תות אריזה אחת את המוצרים המוכילים צ שמומרות משחת שיניים בקולגיימי. כתוצם מסויים ולחציעם לצרכן במחיר מיותר.

רעיון מצויין שבסופריטארם תווליטו לאמץ.

לילד, מסרג B ORAL. כאן נרתמו לטוכת היגיינת הפת. מי 2 מיכלי תיארנט, נוזל לדמנת רי מאיתנו לא נפל קורבן לעששת, או דימום דום המלי גיומון. מומוים טוענים כי קימוש מתמיר ומלא חניכיים או מזיקים אחרים אשר הושיכוהו על כיסא רומא־השיניים: חוויה מיותרת. היום ככר כרור ששמירה על היגיינת הפה היא בערכה משפחתית זו יעיל ביותר לשימור מצב הפה והשיניים. מי שאינו מומחה, אלא סתם המפתח לכריאות השן והחניכיים. מתוך כך אדם השומר פיו ושיניו ואשר נאלץ לערוך צמת בסופריפארם רעיון אריזת חחסכון צמה בסופריפארם רעיון אריזת מחסכון בהיניצת הפתו מיטב התכשירים והאביזרים המקובצים בנרתיק אתר. הבחירה נפלה על המקובצים בנרתיק אתר. הבחירה נפלה על המקוכצים בנרתיק אחר. הבחירת נפלה על המוצרים הנמכרים ביותר בתוצמם, וכותאמ

TOTAL STATE	ו חור, וכאילו לא די צי ואמויר ממש, כפי	ר לאריוה הגומא צכרים לצרכן כא רלמיתנתו
ואיניות אבי	. המחיר לצרכן	ronen
ATTIE	9.60 = (2.80=2)	שיניים קולנייניה
SANATA SANATA	9.66=(3.22×3)	3-ORAL # 0191
	4-20 -(3-10-7)	2 = 100 7241
1997 1997	3.66	טלי ב'ונסון
TT 2019 / 18	2F.12	

כדרגלנו, קיבלע כמתנה לנו הצוך לילר חדך. למרות שאנהנו לא ילך רך וגם אין לנו כמו בבית, זון חיה משוכב נפש. כבר יש לנו רשימה של נשעמדים לוכות כלנה גם אנתנה כמו מכורים רבים אחרים ברחבי תבל. משחמשים כמוצרי ניונטון אף על פי שכבך איננו בקטגוריית הילוים. הם פשום מעולים. לכן לא תארנו לעצמור שמישתו גם ורון לנו פרס על כך. אבל וה בריום מה שעושים

את היר בכך, מו

משחת ש הברשת שי לטברצר לילד מיכל תיי מיכל תיי מיכל תיי ואילו בטופר־פארם נמכרת מערכה כולה ב־12.99 שיח בלבד.

לעהי רק ושתחלה. כששינו שמטו של ג'ונסון

מאת ג. יבית

בפוסר מארם. נותנים לנו לכל מי שרוכק אחר ממוצרי ג'ונמון : השמפו וצעים לכל מזי השיער, השגון המומלץ לא רק לחינוק צלא נו למסד, התחליב שהאמהות מספינות בו את התינוק ואתרכך את כל בופן ועונג צפיתיו. ולמי שלא מכיר - מי אמבט. צא נחל מיוודר לטכול בו את תתיבוק במקום כפי ברו עם סבון. כמו נמקרים האזורים, כל בני המשפחה נילו גם את המוצר הזה משתנשים כו כבקצף אמבט ואלוהי בחורף בצמת מבצע כוה לא כל אתר יכול לערור. צריך לחיות גרול ומתוכנן כמו הפופריפארם כרי לתת מתנה כשורי של 5 שיח על כל קניה בוצר כ־8–7 ע"וו. מה עוד מיוחרו היהם הטוב לא מפתיים

גם אחרי ששילמת ואפשר ככל פוני

וראים לה "ניב רגים". מסערה

משעדות אחרות. חדץ מכל אלה מופקד

לל המשכח השכח של "בני דגים"

מיחשלים. את הקהל משרת לאצי

בשנניי, מתוחיקים שבמלצרי העיר

ות. כאמור, נתוני ההתחלה והמצב

הנוכחי הם בנדר הבטחה מקויימת.

תשאלת היא מה יהיה שם בעוד

לשות כינתיים אפשר להנות שם

נצרות רגים מצויינת במחיר מתקבל

על הדעת. תמסעדה מכריזה על עצמה

נגשה על אף שהיא מתחתה בשבתות,

יקל אי שאין לה תעורת הכשר כלשהי.

שנשים כה רק דגים כשרים, אין כה

נשר, אין כה הסילונים ושאר שרצים

שמאים". יש לה כביסה מאוד אלגנטית.

אַוריום נדול רוחש רגה צבעונית מול

ובניסה, שולחנות מכוסים במפות

משת, מטבון מודרני פתוח שאתה יכול

להות משולתבך את הטבחים הטורחים

רשות הראשונות – תומוס, כחינה

תצילים וכל השאר – כרמה טובה. אם

תנקש יכינו לך תצצי פיתות קלויות,

ספנה שמן, בזוקות בועתר ושומשומין.

שולתננו הומין ססייק לוקוס מוקרם

כנכינה ואמנון אדמוני. קיבלנו שתי שת מצד לא קונותציונאליות שרמתן

ביז מוצאה לסבת. דג האמנון הגיע

מופתר בשכבה של פרוטות

ם למענך.

סלושהארבעה חודשים.

במבות בעיד הזב.

תעיסר תבריאות השתישות קיינו המינה מילה של בישה, מבוד מנייה ליידור היידור בשני בישה היידור מינות היידור מינות היידור מינות היידור מינות היידור מינות מינ לכימרימשים קייצל תפיסה פילוה של בראוון,

משוקות ושל לחל ואביאות. מרטון כתל אל פוסר מפון תואשי מון צרא זה לארך השלט ,נילור און הפוסר שאים זה מכסי.

לתוח חטון חוויל

אריזת חסכון להיגיינת הפה כוללת את המוצרים הפופולאריים ביותר, כמעט בחצי המחיר. לגו מתנה על כל קניה של אחד ממוצרי ג'ונסון. הפתעות העונה ברשת הסופר פארם, מי שהפך את הקניה להנאה של קוסמטיקה והיגיינה. פתוח גם במוצאי־שבת.

2 מברשות שיניים למבוגרים ואחת

כרטיסי האשראין, אתה מקבל את כל חימה. הקופאיות אורזות בעצמן את הרכישה שלך בשקית ניילון גרולה וסוגרות היכב, שיגיע

כניומומר־מארם אמשר ליוזעות כיפ במקי ער פ בלילה לפחות, וביפי שישי פרס.00-15.00"ם (לפחנית). מתוח נפ **こなど、ひとだる**

ייען אקרבוי ביינוי אין ביי וועוץ אקרמו

THE STATE STATE STATE AND TO WELL

תפודים אפויים וכצל. הסכירו לנו

שלאתר שהרג מטוגן, מכסים אותו

כשכבה הנ"ל, יוצקים על כל העסק הוה

מסויימת, שולפים, מגישים לשולחן

מוסתר – בפטריות, גזיזי ירקות וגבינה

מוקרמת שרוותה מעט קטשופ.

הזו היו הצ'יפסים – עשויים מוי ורוויים

מרי. לעומת זאת, סלט הירפות שהוגש

גם הוא כתוספת לדגים, היה

לעילא־ולעילא, התוך לרק, מירקות

- ראשר למחירים: מנות ראשונות

הבנות האחרונות – תפוח עץ

משהדמשהד.

ריתניות טדייה.

מושט ארמוני ~

טחינה, מכניסים לתנור לשהות ולפניך מטעם כלתי־רגיל. סטייק

ממולא כתישת פירות יבשים, קרם ופנקני – ראריות גם הן למירב מציעה תפריט עשיר למרי של מאכלים העוברים מדור לדור וליחם לא נס. המחמאות. הפישול היחידי בכל הארוחה שונים ומשונים, מן המטכח הבלקני דרך דורות מתחלפים, כסערות קמות המסכח היהורי־המורח־אירופאי ועד ונוסלות – הבנגינה לעולם נשארת. למטבה ה"קלאסי".

הלוקום (מלוקום טרי) הובא גם הוא

אחרונות 3 שקלים. ראינו בתפרים העיקריות או כחטיף בפני עצמו, אנו שניתן לקבל כאן בצהריים ארוחה ממליצים שתנפו את גרגירי החירם, עיסקית – סלט, חמוצים, סיתות, דג עשויים בתמאה ושום, טעימים כאדר. גם ותוספות, משקה קל – כל זאת כ־15 הקינוחים שלהם מיותרים במינם. נסו את

נלידת דדרש - דבווירים סכירים. בעוון דאשונות

התחלה טובה עם אמנון, ולוקוס גם

לאכול ולשיד

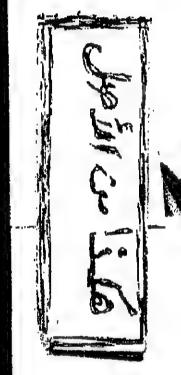
2.5 שקלים. מנה עיקרית בין - 9 ל־12

שקלים. מנת צ'ולנט עם קישקע – 10 שקלים. כום בירה וחצי ליטר) – 1

מלבד לכתות זלאכול גם שרים שם, בימי ה', ו' ושבת, מיוו בערב אל תוך הלילה. בחור כשם יורם, עם מקלרת ומערכת תיגבור טובה, שר ומנהל שירה כציבור מכל הבא ליד ולפה, כעיקר ממה פעם הלכנו לאכול ולשיר שאנו מכנים שירי ארץ ישראל. הקהל, ב'סיכה למסיכה" (מ"א, רחוב בני 30-40, ככיר על בוריים את השירים בקייתורה 177. כימים וכערבים שהיו סעם נחלתם של בני תנועות ללא אירועים זוהי מסערת־ הנוער החלוציות, הפלס'ח וצעירי בוואריה ררשכבתי ומוס שוקולר קל פאב, שפרט למיגוון משקאות היא שנותיה הראסונות של המרינה. שירים

אחד ממשקאות "מצכ הרוח" בשבחות מנישים חמין ומעיים. המוגסים נמקום הזה הוא 'הקפצה של בערבים – כחטיף למשספת – מקבלים בקילה": שליש כום מקילה שיוצקים מובודים, מעט שמן והרבה לימון, נודף פריטים שטרם ראינו כמקומות אתרים עליה שני שליש ספרייט. מכסים את אצלנו, למשל קטניות תורמוס הכוס ככף היד וחובטים את קרקעיתה מבושלות, או ערמונים שניקלו של אש. כשולחן. הועווע נורם להקצפה תווות 2 שקלים. מרק דגים - 4 שקלים. סטייק אתה יכול להומין שם שפע של שלמים שפערבכת את המשקה. לובמים לוקום מוקרם בנבינה – 25 שקלים. מיקנטיים, רגים למינידם, תנשילי בשר ב'שלוק' אחר את התוסטיחריף הזה מנות או בשרים על האש. כתוספת לפנות ותופשים ראם. הערכים של ימי תמישי

45 Blacain

ב־4 תשלומים

כלא ריבית

ונור אחד כעל כולם! הסבתר הנועל ביתר של תנור יוקוה תוצרת סאוםר

美国美国国际国际电影区域 医阿拉克氏病 电电池

ו השתיוחים ובל מוערן אמקור, ב-7

נובמבר מדיחי כלים מיני. פרינסס (מלסה) טלויזיות פוני וקינג מ "14 עד "28 החל מ~

מקרידו + וידיאן אומרבון - זוג מושלמו מקרידיה ± וידיאן מומזיבה - זה, מושכטי מריינית מנטיבת זה מכיז תמשוכללות ביותר עם מרקע FS בהת. מסו בלהספריים זה, מערבת קרני-אלקטרון, בנור תחנות אוטומם: אניברת עוד וידיאו מושיבת מהדור למרעשקולת האחרונת בוידיאה, CHS מולסיסיסם ער 7 שימות. תמונת דיניסלית ועודו

מדיחי כלים בלומבר החורש במבצנ מכונה קומפקסית 门"山 12907

המבונה המשובללת ביות בשלם חוצלת ובמינה למבונה המשובללת ביותר של השלים במינה המינה את בשלם המינה את במינה במינה במינה במינה במינה במינה במינה במינה של המרינה את במינה במינה של המינה את המינה של המינה את המינה של המינה את המינה של המינה של המינה את המינה של המינה ש

川"凹 225×10/

במצב עוב".

אסירים בפקק

אסים שאינם מוותרים על חלקה. אנשי הביצוע של כני געופים יושבים יחד ודגים בנושאי תחבורה". ובדו, המיניסטריאלי? גם שם יש קיכוניקציה?

'וה כבר יותר קשה". ככל שנעמיק בנבכי הפלונטר הבינמשררי. ניונה לדעת שלפעמים קל יותר לשבת בפקק בצומת גנית שמואל ולקלל, מאשר לתאם הקמת מחלף נפקום הזה, החיוני לזרימת התנועה ככביש גהה מוויר לנשימה. וזה הזמן להכנים גורם נוסף לפסק וניוווקוטי: הרשויות המקומיות. רוגמה אחת מיני

ונות תוועסת בכל בוסר: מחלף גכעת שמואל, שהקמתו מתוכננת ומוקצנת מוה שנתיים - היה צריך להיחנך החורש. דנים הואות ועצכיכם הרופטים חשים – לא מחלף ולא צל צילו של מחלף, והפקקים מצטברים והתגועה

ווגר עיריית כני־ברק, אברהם טגגבוים: "אגחגו ונקקים שהקטע במחלף האמור לעכור מעל כנייברק לענעת שמואל, לא יפעל בשכתות ותגים".

מגכ"ל מע"צ יהודה כהן: "בעיריית בנייברק מנים שנניית המחלף תפריע את מנוחת השכת. אמנם סג המחלף הוא ברחוב השומר, שכו נוסעים כשבת, צל העיריה מתכננת להפוך אותו למדרחוב כדי שלא

"הצעתי לעירייה הצעה מטורפת, אנטייתיכנונית ממש – להקים שם רמפח מיוחרת שתמנע חילול שבת... אבל רמפה כזו הדיע לגבעת שמואל, והם טירפרו את הרעיון".

אלי תתחילו בצומת תליהשומרו "נם להקמת מחלף בצומת זה יש תקציב מאושר, בל קים קושי לשתצר שם את הקרקע הדרושה". או אולי תעזרו לתושבי ראשל"צ הנתקעים הכפר הירוק מתוקצכ כבר שנתיים. החשב הכללי

"הונצב לא ישחפר ממש אם הציבור לא יבין שעליו להשחמש

מדוע בעצם פתחתם את כביש חוצה שומרון

יותר בתחבורה הציבורית, בוציוחד לנטיעות לתור העיר".

בירידה ממחלף גנות לנתיבי איילוו?

"אנחנו עדיין לא יודעים איך".

לתנועה עד לכסר הירוק מבלי להקים שם מחלף?

"ננסה לשפר את הירידה".

"לפני שנתיים, במהלך סלילת הככיש כפר־קאסם־מורשה – שהוא חלק מכביש עוקף גוש דן - קיבלנו סקר שצעה סתימת צומת הכפר הירוק. הקרמנו את התוכנית להקמת המחלף משנת 1989 להשנה. יש תוכנית ויש תקציבים, אבל כצומת הכפריהירוק עדיין אי־אפשר להקים מחלף בגלל אדמות השייכות לשכונת נוהדסקו. סיכמתי לפני שלושה חודשים עם ראש מועצת רמת־השרון, משה ורבין, שהם יסייעו ברַכישת הקרקע. כשורכין יגיד

ולעומת זאת הם פתחו את ככיש חוצה סוכרון

והעמיסו את כל הלחץ על צומת הכפר הירוק. מחלף

אם לא הצלחת במשימה, אולי אחה צריך

יוה חוסר הצלתה של המשרד. אני לא

חושב: ששר אחר היה משיג יותר. מדובר

באילוצי ממשלה. תקציבי בטחוו, חובות. שרי

האוצר לא היו פתוחים דיים, ובעיקר לא

הפקידות הבכירה באוצר שלא השכילה להכין

את העוך הכלכלו של שימור התחבורה. לאחר

השלמת נתיבי איילון ייחסכו במשק מדי שנה

50 מיליון דולר (בשעות עבודה, בלאי, דלק ותאונות – תאונה קטלנית עוומת לנוק של

ססס.000 דולר). אני העברתי 80 אתווים בנתקציב

אתה בתפקיד מ־1981, על רכבת הפרמרים

"לקרן לו שלוש שנים להשיג החלטות

גורם במשרד שלך אומר כן מאבקי כוח

And a share we said it all the said

יוה לא נכון. הדברים מתבצעים באיטיות

כפה שנים ות יקה: "לדעהי - שנה עד הועולה העבודה על

יונפור שוווים ווספות עד 30 חודש

ועד שרכבת הפרותים ממש תיפעו

מבחינות ליות הומנים, אנחנו במצל לוב

ועדנין לא השלמנו את העבודה.

שיש קרקע – נקים מחלף, תוך שנתיים". משה ורבין, ראש מועצת רמתיהשרון, מה "אני ביצעתי את ההפקעות בשכיל מע"צ. הודעתי שאני מוכן להשתתף ככניית הגשר במאתים אלף דולר – אם יכימו אותו כ-1986. אפשר היה לעשות את זה לפני שנה וחצי. את הגשר הם לא כנו,

עוד נחיב מיוחד לתחכורה ציבורית וצוד אוטובוס, זה כמו מתן פלגין לתולה הוקוק לניתוח לב פתוח. מה כגוס דן צריך זה רכבת כחכיע מאות אלפי נוסעים ביום, כלומר רכבת פרוורים. לפני שנתיים פרט מר צפרירי מרכבת יעראל, זנוטא רכנת הפרוורים הועבר לסיפול הכרת "נתיבי איילון".

העכיר את הכפף למע"צ, למה הם לא מקימים אותוץ

תם טוענים שכרם ביצעת את ההפקעות?

ורבין: "הם עדיין לא החליטו אם הם הולכים על

ומה עם הכתימות בככיש בפרישמייהו

יהודה כהן: "שט התחלנו בהוספת נתיב שלישי.

המסקנה עד כה: מי שניצפה ליטועה מהירה

מרשת כבישים משוכללת שתצמח לנו פתאום בנוש

רן, יכול להמסיך לחכות. ישועה יכולה לכוא, אם

בכלל, רק משילוב נכון של רשת כנישים כזו עם

צבי צפרידי, מוביל הרכבת לשעבר. בעצם מי

צכי צפרירי: "עד היום, לעד התחבורה לא היה די

כות כרי להעמיד את הנושא בעדיפות הראוייה

מבהינת משרה האוצר. רכבת ישראל נתבקשה בעבר

להכין תוכניות למערכות הסעה המונית במפרץ חיפה

וגוש דן. תוכניות רעיוניות, כי אפילו כסף לתכנון

הקמת מחלף בצוכת הסירה זה סיפור ארוך".

אשם בכך שאין לנו עדיין רכבת מרוורים?

מנכ"ל מע"צ: "החלטגו על גער מורחימערב".

אלוהים יורע".

צומת גלילות?

רכבת פרוורים.

גשר מזרח־מערב או דרום־צפוז".

דן דדלצבן, מנכייל נתיבי איילון. כה קורה? "כתל־אביב והערים הצמורות לה הנהפכות לחלק מהמטרופולין – כין הרצליהירעננהיכפריטבא כגפין ורחובות בדרום – יש כיום כ־1.6 מיליון נפש, 350 אלף כלי רכב פרטיים ר500 אלף מועסקים - כחציתם בתוך תלהאכיב, עיר המונה כיום רק 120 אלף נפש. הכניסה הצפונית לתליאביב היא הפרובלככית כיותר. פיתוח האיילון עד צוכת גלילות יושלם תוך ארבע שנים. יכולנו להקדים את הכלמת הפרוייקם בסנה וחצי, אילו הכמשלה היתה מוסיסה בכל שנה חמישה מיליון דולר לתקציב השנתי שלנו, שעוכר כיום על 10 מיליון רולו".

בל הבעייה כבר מומן אינה רק של תיא והאיוורים הסמופים. המצב בשיון כילו לא

דווקא לכן יש להמשיך את פרוייקט נתיכי איילון לאורך מסילת הרככת עד הרצליה. נמקביל הצעתי לפני שבועיים לוערת שרים לכטיוצת להקים נשר עילי כצומת כפרישמריהו, בחלפים בצמתי אכריה, גלילות והכפר הירוק: לסלול כבים איוני מדרום לצומת רעונה שיחבר את כפר סכא והודיהשרון עם כפר שפריהון לשפר צירים מרכוים כמו דרך ירושלים כין רעננה הציליה, דרך הרב קוק מהרצליה לפחלף אכדיה, והמקך קדרות וייצמן מומתיהשרון מעדכה לכביש החוף ליד הרבימכר. כל אלה ישולכו בהמשך שרוייקט נתיבי איילון. ההשקעה המצעת בתשתית הככישים כשרון היא הגדולה כיותר בארץ: 66 וחצי מיליון ויולר לטווח של 1-4 שנים.

הולצמן: "אנועו מציפים לסלול כבים עופני לתושבי ראשון לציון שיתתבר אל הכניש הבהיר מכתיים ותולון ומשם לנחיבי איילון. מעיב צריך לשפר את כביש גהה ולכנות לאורכו מחלפים.

47 Bipedio

שאלות לקורפו, עשר לפני הקטסטרופה

או אתה מודע לחומרת המצבו המצב אכן חמור, מפני שלא עשינו לחסיק מסקנותו וניים חיוויים לפני שלוש שנים. הוא יחמיר עוד יותר אם לא נעשח כיום דברים חייוניים,

> עלר שניםן אתה אופטימין: לדיון יש לנו, יחסית, פחות מכוניות לנפש. אבל

ונעד עשר שנים הוא יגיע לקטטטרופה".

שומס תנועה כבד יש כיום בכל בירות השלם. אנחמו האמנו שנוכל להימנע מזה כי מבר שלחצי התנועה גדלו במהירות רבה בשאתה אומר "לא עשינו" מחרונות, ביי לא עשרוני

משרה התחבורה לנתיבי איילון. אלמלא כן, חפרוייקט חזה היה נמשך עוד 40 שנה. קודמי הקצים לו רק 15 אחוזים מתקציב המשרד". מדברים מ־1982 ואנחנו עות על סף 1988: אומרים שנם אם הכל ילך כשורה זה סיפור לעוד חמש שנים. מדועו ממשלה פוז אודה - פרט לשר האוצר - לשולוב חרכבת ברשות הומלים.... לאובור שותייםן

משרד החתבורה, משרד הבינוי והשיכון. ליוואוצר – שלא נענה לדרישותינו. כבר שנים ועקתי אס או אם. והוחרתי י המשלה קיימה דיון, וכל השרים שציה לעשות משהו. אבל תקציבים שנה לעשות משהו. אבל תקציבים

(רומשן בעמוד הבא)

יסודי לא ניתן לנו. תיכננו רכבת פרוור לפפרץ, וכדי להפעילה באופן נסיוני - על הקיוים הקיימים שם --נדרשו שישה וחצי מיליון רולר. אל תשכה שמרובר בהקלת עומס התנועה מאחר הכבישים הלחוצים והסתומים ביותר במדינה, אבל גם את הסכום הכצחים הוה לא קיבלנו. ואני מדבר על תוכניות שהגשנו החל

. ועור 36 מיליון וחלר לטווח של 18 שנים". ושה סודה מודום לתלאפיבו דרופי לתושבי רוצבות ונסיציונה, וככים כחיר

אטירים בפקק

המשך מהעמוד הקודם)

ההשקעה כחשתית בגוש דן כולו היא כרכע מיליארד

ולה ישתור את הכשיות?

הולצמן: "זה ישפר את המצכ, אבל לא ישנה אותו משמעותית אם הציכור לא יכין שעליו להתחיל להשתמש כאופן סריר כתחכורה הציבורית, במיוחר לנסיעות לתוך העיר. לפני 20 שנה נסעו שני שלישים מתושבי האיזור בתחכורה ציבורית. כיום נוסעים 60 אחווים מהם ככלי רכב פרטים. וצריך לזכור שאנחנו עדייז כרמת מינוע נמוכה ככמחצית מהמקובל במדינות אחרות – 200 מכוניות לאלף נפש לעומת כ־450־400 כמערכ אירומה ו־750 לאלף כארה"כ.

"הפתרון הכולל הוא רכבת פרוורים יחד עם תחבורה עירונית מסילתית: ארבעה קווים שיובילו נוסעים לתוך האיילון: א. - מהרצליה עם שלוחה עתירית לרעננה וכ"ס: ב. – מפתח־תקוה ררך כני־ברק ורמת־גן: ג. – ראשל־צ, חולון, בת־ים: ד. – רמלה,

לור, תעשייה אווירית, נתב"ג. ארבעה קוים שיובילו נוסעים לשש תחגות הורדה לנוסעים בתוך האיילון, ומשם יוסעו הנוסעים כאוטוכוסים. אנחנו מציעים קו או שניים של רכבת קלה שתנוע על הכביש עם קו חשמל עילי. החשמלית אינה דורשת גשרים ומבהרות, אלא נוטעת על מסילה בכביש. בכל קרון – 180-200 נוסעים".

זה נשמע יסה, אבל בשלב זה אלה עדיין

דן הולצמן: "רכבת פרוורים עולה 8-10 מיליון דולר לס"מ. מרגע סכלת ההחלטה להקימו, תימשך בניית כל קו 3-4 שנים. בקיצור – רכבת זה עניין לקרנציה. אף אחר לא יעשה ואת כפתות. לכנות רכבת פרוורים זה פרוייקט גדול הדורש הרבה כסף. אבל אני פוחר מהפתרונות הקלים יותר, כמו ההצעות לאסור על המכוניות הפרטיות לנוע יום אחד כשבוע, או

קצין בחיל־האוויר, תושב רמת־השרון, אומר שהתוכניות הרכישנתיות של משרד התתבווה מזכירות לו את אלו של פרוייקט הלביא. גם הלניו היה מבוסס על תוכנית רב־שנתית יוצאת מן הכלל. אכל סופו ירוע. היות שממילא אין לנו כסף להקמו מחלפים יקרים ויש בעייה של הפקעת קרקעות, ומ אומר, מרוע לא ננסה לפתור בעיות מייריותז למשל: להקים גשרים.

דיבורים. מה עם התכלית? עלות בניית מחלף, הוא אומר, שווה לעלות הקמת שישה עד שמונה גשרים. נכון שנשר וה לג

פתרון אידאלי ליציאות, אבל בניית שבעה גשרים תוך שנה לאורך כביש גהה, למשל, תאפשר נסיעה חלכה בכביש המהיר, לפתות. את בעיית הנוקקים הצפונים אפשר לפתור זמנית על ירי הכשרת דרכי העפר פרמו השרון מערבה לרכימכר ודרומה לחיבור לכנים גלילות הכפר הירוק. להגביל את יבוא המכוניות החרשות".

העצמית. יש לאסור, על פי רוזנבלט, עליה ערבית וחזרת פליטים ערביים, ולעורר - רק לעודר, חלילה לא לכפות - הגירה בכיוון ההמוך, בכיוון החוצה.

חברים צעירים ממפלגת העבודה, שנפגשו עם רוזנכלט ואנשיו לפני זמן מה, סיפרו אחריכך שגילו בגוש קטיף את כהנא בעור של כבש, את הגזענות כשחיא עטופה בנייר צלופן מרשרש וקשורה כסרט ארום. רוזנבלט קובע חרימשמעית: "הם אינם מכינים אותי. כהנא מבחינתי זה גירוש ואני נגר גירוש. זה לא מוסרי".

אור ליום ששי שענר, הית רוזנבלט עסוק כנסיונות לשוצר ממעצר את שני החשורים בירי על הנערה, כדי שיוכלו לעשות את השבת בנית. המשטרה נעתרה אכל ברגע האחרון התחרטה. ריקודי השמחה נשמרו לפעם אתרת. רוונבלט אומר: "אני מכיר אישית כמעט את כל התושבים היהודים של הגוש. קשה לי להאמין שמישהו מהם יכול היה לררוף אחרי הבחורה הזאת לתוך חצר בית־הספר ולירות בה. זה לא מתאים לנו. זה לא אנחבו".

אז כני ירח?

"יש לי שתי השערות. אחת מהן: אלה הם הערכים עצמם". הערבים?

"כן. ידוע שתם הוציאו את הבנות להפגין באיומי סכין. אולי היא לא רצתה לצאת ואז ירו בה. אולי זו פרובוקציה. הם מסוגלים לכך. הם הרי עשו מאמצים על־אנושיים להסית את תשומת הלב מועירת הפיסגה שנערכה או ברבת עמון". ואם היית מודה את היורה כאהר משלכם, היית משגיר אותו למשפרתו

"אני חושב שהייתי מתלכט. זו סוגיה מוסרית כברת. היה קשה לי לעשות את זה. אולי הייתי מנסה לשכנע אותו שיסגיר את עצמו".

והוא זייח ראוי או לעונש של רוצח?

"נוטים לשכוח מי התחיל בכל זה. האשמים הם זורקי האכנים. אני חושב שעיקר החקירה צריכה להתמקד בכיוון שלהם. תושב ערבי שיוצא לרחוב לזרוק אבן, חייב לדעת שחייו כסכנה". כיום הוא לא יודע את וה?

"לחלוטין לא. הוא יודע שחלות עלינו מיגבלות כברות, שקושרים לנו את

היניים. אם חיו מאסשרים לנו להגיב, הם היו מבינים את המסר הוה מהר מאור". ואחריכך מוסיף יוסי פישחיימר: "המצב כל כך גרוע, שערבי נעמר מול הפרצוף של חייל צהל, פותח את החלצה בשחצנות ואומר לחייל: נו, חירה כי. הם יודעים שהחיילים לא יכולים לירות בהם. החיילים שלנו מושפלים. אני לא מבין את וה – אם הנשק שלנו שווה כמו מטאטא, או שיתנו לנו מטאטאי.

"אני אסיר ציון, אני אירה נודל של הערבים", אומר עודר הדין ווהר אליראיים וכתפקע מצדוק. כבר שמונה שנים שהשלטונות אוסרים את יציאתו מהארץ של מי שהיה יו"ר איגוד עורכי וזרין של עוה פעם הוא הרכה לטייל בעולם. יותר מכל הוא מתגענע לאיים הקנאריים. תמונה של אחר מחוסי האיים עטור דקלי קוקוס, מכסח במשרדו קיד שלם, עד שכמעש לא רואים את המורטרט בשחור לבן של גמאל עבר אל נאצר ותולוי לצידה, "המנהיג הגרול", נאנה אל־איים בהתרגשות.

אווו מוזארין ברורות: אל דאיים הוא הומך מוצהני באשיף, אחר מחמשת מנסחיה של האמנה המלשתינית. "אני עומר מאחורי האמנה הואת גם-כיום", הוא אומר בהיסום.

בם כאוצרי המעיף הכורא לוושמדיו ישראלי "אין שם סעיף כזה. עוברה אני בער מרינה יחודית שאת גבולותיה יקבעו במשא ופתול

אינה נחד בישול ושבונה?

"אני נגר בישולה אבל כעד לחקן אותה קצת, אחרי שתבירו בעם הקלשתיני ובאשות וויי ואמנה וואת היא רק חירוץ בשבילכם לא להכיר בנו, אתם הרי יורעים

שלכל תנועת שתרור יש ספרות מיליטנטית, אבל ספרות אינה מוף הדרך. ספרו היא רק ספרות ואפשר לדבר ולהתפשר". אני שואל את אל ראיים אם הוא תומך במאבק המזויין של אשיף. יאני כעד מאבק לאומי של אשיף", הוא עונה, מבים לצרדים. האווירה כתור קשה. גם ספ

דרך צבאית זו סגיעה בנשים וילרים? ובעד סגיעה בחיילים? למשל, ברון טל?

"תראה, אני נותן לך תשובות כלליות כי אני לא יכול לתת תשובות אחרות. אין לי חופש והגנה כמו שלך. אם אני אדכר תופשי, ישלחו אותי לבית־המהר". אני מספר לאל־ראיים על הרעיון של רוונבלט: סיפוח הרצועה עם כמעם כל

הבסיוני הזה, אפילו אנשי ליכוד, בושת." עם רמעות זעם בעיניים הוא אחז כגליו המיוחר של "מעריכ" לכבור 10 שנים לסאדאת. שם בפנים, מצוטם צהי הננ" כאומר שבסך הכל ההסכם עם מצרים היה סביר. פרחן סורא ולא מאמין. הוא פתמון לערוך בקרוב מחקר על שארע לאוחבי סיני האמיתיים, לא לפולישיקאים של הגגי וחכורתו. הוא יחשוף את האסונות שארעו להם, את ההתאבדויות, הגירושים התספות הלב, הילדים שהלכו לכתות מיסטיות, הדורים שירדו מהארץ. שם הנינת שלום לא תבלכל אותו, את אבי פרחן, המלחמה עם מצרים כשער. המצרים חופרים מינהרות מחחת לתעלת־סואץ. הם מפרים את ההסכם ואנו שותקים ופלקקים

בנסיונות חסרי סיכוי לפייס את רפול. מה הוא אומר על מה שקרהו הוא אומר שצריך לגרש את זורקי האבנים מהארץ, שצריך טרנספר כי לא יתכן שרק יתודים מותר לגרש מכיתם. מה שבטוח - תושבי אלייסיני יוצאים למיטוח, ניסוי כליה ולא מספר שבכל פעם שיש מתיוצת, נזכרים שצריך לבדוק את כלי הנשק ולפשר את הכושר. פרתן יורה על מטרת הקרטון כצרורות, מומט את המהטגית. הבת שלו אומרת שהוא ממש רמבו.

כעיר, אבל זה רק מטעמי בטחון. עיר בטחונית עזה, עיר לא נורמליה

הקסה לא מפינה את המתח. אתח גם בעד מגיעה בנשים וכילדים?

"למאבק לאומי יש דרך מדינית וגם צבאית". "אני נגר פגיעה באנשים שאינם נושאים נשק".

הזכויות. דוא מחייך: "בסרר. מר רוזנבלט רוצה שיחיה פה כמו בסווש. שיהיו כא

מיליון אנשים חסרי זכויות ושוויון באופן רשמי ומוכר. תת-אנשים". אין תפודה? "אין תקווה".

אכי פרחן, כמעט שכחנו. האיש מימית. עוד לא אברת תקוותו. את הישונ אלייסיגי הקים סמוך מאור לקו הירוק, ליד מחסום ארו, כי פיתחת שלום שנמפסק הרצועה מסמלת עבורו את הכניעה "לשלום המווייף, את ההסכמה לקבורה ימיה". את אלייסיני הקימו בתחילה כמחנה פליטים, עד שיוכלו לחזור. אומרים אלייסיני ומתכוונים לכל מלה. את דלת ביתו הומני (עדיין בסאראוון עד שתשלם בוית קוטג' הקבע ליד החוף) הוא מלטף באהכת: "ואת הרלת מהבית בימית", אומר פחק. על חגינות 10 שנים לכואו של סאראת הוא יורק בבוז. 'מתרפסים נפני

כישבנם. לא לזמן רכ, אומר פרחן, לא לזמן רב.

בשכוע שבו רגשה הרצועה סביב דיור־אל־בלת, פרוזן, דובר "התחיה", היה עסק

מחמר אל דרואן, ראובן רוונכלט, יוסי פישהיימר, זוהר אל דיאיים, אני פחד וסמי – שש נפשות צורקות מהפשות נצחון. שש נפשות מחכות למשיה לעושא. למוחמר, למלחמה הכאה. במה עוברות לסיום: עזה היא העיר הערכית הגדולה בישראל. 220 אלף נפש

ריכוי טבעי במחנות הפליטים לכדם - 12 אלף איש בשנה. כרך ענקי שיש ס מיגרש חניה אחד, ושאין כו אף לא כריכת שחיה אחת. גם כספומפים ודמורים אין

עולנואל רוזו

HED-ARZI הזמן שש שלם עבור חמש

שהות של אוושים הישו (על כל קניה של 5 קלטות

ציון ב-x את הקלטת או הקלטות הרצויות לך, הוסף המתאה לפי 12 ש"ח לכל קלטת + דמי משלוח ואריזה ע"ס 3 שסלים. (דמי המשלוח והאריזה יפים למספר קלטות נדול יותר). את התלוש בצירוף ההמחאה שלה להד-ארצי; תייד 1741; רמת גו 2117 וההזמנה תשלה לביתד. להשיג גם בחנויות התקליטים המובחרות.

יורונטילט 5 - אשנים שינים

בן תורה לשנות ה-60 - אמנים שונים

רו הופרים קנחלים 1 - אסנים שלים

רו הוטרים החולים ! - אמרים שלים

ם שיים טטא - אסרס פונים

האומה מוסלין - ארעה

מ אל מיסים ימוריטים

כן פונו פופג - המדינים

ם הוספת - הפרטים

בו לספניתט הלודעים

ום נוס פני ישוברי הלבסיו - מטוס ל

בו הפסטרה (מליקו) - הבהיצינו

ם אינון שליו ה-60 ו-50 - אמנים שונים

ון לשנה להוה - ילהור

2 K-10 MAR LA

2 - CT YET CI

I WINNEY IS

1. Acht still La

S. Britt Hing . S.

בן מוקפינוד - ביו יות מסיטים

להזמנת סלטת בודדת או יותר רשום 12 שייה לכל סלטת +3 שייח דמי אריזה ומשלוה

🗅 הצמש בודות - בעמד הצקן הדכרים ו 🗎 לתכוי

כו תביבי - חשירים היבים שלנו

ם עצרה חווה - עירי מולדת בי

ם פירי מנסי שמר - פל כל אלה

. בו הבעלמיון - עמק שלי

בלק כו עצרה תוה - שירי מולות

. מיוי נוב - נידי נוב

ם עם עוב ליי עות הוהב

🏻 קלמה ארצי מוקר

ם איק חויד ומאלה

ם שוון לינטין - קולות

בו עם נחב לוי - תימח מולוח

בו פירי ועםי שמד י לטום מחר במקר.

40 05 - 210 PM CI

COLUMN TO PERSON

מיים שנים אונים יווים

THE THE !

orbit partie.

🗖 צברים להפים - איסף להינים עבריים 🗅 פול סייפון - ינוייסלוד

🖸 התרונולים - תכנית בי נפיר הסטונה 🗀 טרונה - נסכול הסרט "סיהי"ו

ויטוי יזסטון - וייאי

ם מחנה - מול אמיתי

ם מראן בייתפל - פון איד פוור

ם מעמדי המנים ומייטוריטו - התכרב

אספסת איד - הלהיפים

בו בוב פרלי - אוה והלהיטיפו

ם האריות - שירי אונטול ושחו

בן מינוב להיני פסטיבל פן רטו ...

בוא וכן -ופטר - אמנים עמים

בן פסקפע ני אוסף מדיטים - אנונים שונים

ל להיטי מתחון הים הליטון - אטנים

ם לחון חנה ..

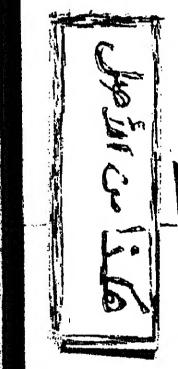

TO ROY OW - DOOR "TH' COTO. בן פיטן יונטנו והים יברו וו בליבור וכי מוצר פלונו אות ונו בערים ועו מון כו מפשירי היהוד - מספר שלפת אונס 🖸 און פּינשונט - נינדנא פּיַ בְּנַוּף י רה חופו יותר המודב - שמפר שלפל אמים ים מוחוי הים דיים-סיים - אבנים שונים 🗈 מאום ביים ג' פויין בשנונים בו מישירים ו-שרוב רצוייו "ו יוניבר של בנויו - אני פינטיוש ויום פיליבלין כן יונשה של דבי - קולי משיאון ריום מלרבילן בו בקיים - בומקס ובריון क्षात्राच्या । क्षात्राच्या १३

: אנו מנידורים שור משינה לידים בן מפנה לשוניים - פטור מנוציבה לישיים DESCRIPTION OF PARTY AND THE DUTING - H T SHIT MED ! ישליי ויצדב ישוי פני STORE OF TORESTORY CO. ייוֹנְינִיוּיוֹ נַ מּוֹיבּוּן וּן שְּתוּח בּ'מּמִי

-383838 NONW

חייב באמצעית כרטים אעראון

השטן ואשת האמן

קין עשר שנים בא השטן ונקש על דלת למרות מלחמתה עם הזמן נראתה ליאורה לא כאשה תר, כשגליה ניסתה לשחזר את האירועים, אמרה לאורי ש"הברנש נראה מצורר. לא בן 30, נראה כמי שנסוג אחורנית. בכל שנה כמו ובעצם, אם לדייק, הוא נראה מצורדת. לבש דמות של נהפך צעיר יותר. אשה כהירת שיער כעלת הכעה החלטית המסתתרת מאחזרי פנים יפות". אורי, שזה מככר מתווכח עם גליה הוא נהג לעסוק בליאורה כבשק אימונים, מכלי להבין על נסיון הנשים המוררניות לדמות לגכרים לא רק שגליה, כמעט בתיגילה של ליאורה, רואה כשתיהן במקצועות שהן בוחרות או בעצמאות שהן נוטלות יישות אחת. ואולי רווקא משום כך פגע בליאורה לעצמן אלא גם בהופעה, שאל כיצד יכלה לרעת. כשהוא מתכוון לגליה. "ואולי ככל זאת היה זה גבר? אם השטן לכש רמות בעלת שיער בהיר וקצוץ, עגיל כאוון וכתפיים רחבות, בלילהו היא לא רואה את ההבדלו כשהיא הולכת איתו מהיכן את יורעת מה היה המין האמיתי של הרמות?"

אבל גליה לא יכלה לטעות. חושה הנשי שירר היוצאת לטיול עם בנה?" אליה את ההברל המרוייק בין גבר לאשה.

כך או כך, עשר שנים לאחר שחתם השטן הסכם עם ליאורה, הופיע כרי לגכות את חובו.

על ההסכם למרה גליה מפי שכנתה ליאורה. אשה כאמצע שנות ה־50 לתייה, בעלת מודעות עמוקה למעמרה כמנהלת חברה כלכלית גרולה. אשה שנישאת לארון שמן, כרסתן ומקומט? האם האדון לא השולטת בגברים רכים, וסיגלה לעצמה את הגינונים חש בושה כשהוא רואה את הגוף הרופס שלו ליר גופה הבטוחים של גברת היורעת שגכרים ישמעו לה המתוח של נערה?". יתייחסו אליה ככבוד.

עשר שנים לפני כן הגיע לדירתה של ליאורה אמן צעיר, פרק את המווודה הקטנה שלו כסלון לקומה החמישית בדמות זהוכה עם פרופיל רך ושיער והשתקע שם. זה היה כרנש יפהפה כעל שיער בהיר שהניה לו לגלוש על כתפיו כאילו נוקם את נקמת בו ניצבו חולצותיו, מכנסיו ומעילו של האמן – התספורת הצבאית מימי שרות החוכה.

היו לו פנים שגליה הגדירה אותם כ"פניו המיוסרות של ישו", ואורי טען שהם תערונת בין אלה של ג׳יגולו לאלה של טרסור זונות. בכל מקום שנליה קראה רגישות, עדינות והכנה, ראה אורי תווים חמקמקים של ילד מסונק שגילה את דרך ההתנגדות הקלה. מאחר שלא הצליח לגמור אפילו את כית הספר התיכון, אמר עליו אורי, הוא נהפך לצייר: "להיות אמן זהי מקלטם של אלה שנכשלו בבחינות הבגרות. אמן לא צריך להציג שום תעודה. מספיק שהוא טוען שהקשקוש שעל הכר היא יצירה רכת משמעות, וככר מתחילים לדון כו ככובר ראש".

אכל גליה חשה שבפניו של הצייר יש משהו הן מנקמת החורף כפריחת האביכ. מיוחר. היו אלה פנים מפיקות עדינות שגרמה לנשים לרצות להגן עליו מפני תלאות החיים. היתה כהן על פי מקצועו, ועלה לקומה החמישית: הבעל החדש הצפוני של המיגרש. הוא ממשיך באימון עד תומו. הצלשה הגורמת לנשים להעמיר לרשותו את כל הכוח לא פרק רק מזוודה אתת. שעה ארוכה העלו סבלים שצברו, ורכות ששום גבר לא יכול להבין וכל אשה ארגזים כבדים לפתח הריךה וחכניםו אותם פנימה. צוא בו כבספר פתוח. עדינות וגבריות.

גליה אפילו לא ניסתה לפרט כפני אורי את ממנה, הרי יש לגיהנום תקווה", אמר אורי לגליה, מעלותיו של האמן שנהפך לשכנם. היא ידעה שהיא שוכח את התקפותין הזרוניות על היפהפה הצעיר. מומנת בכך ריב, מה עוד שהאמן היה צעיר, ותכונה זו "יואם המלאכים הטובים הם שמנים, אפורים וכברים אינה אהודה על גברים שחצו את ה־50... ורווסא הגיל כמו הבעל החרש שלה, הרי שגן־העדן עתיד לחיות הוא שהביא את ליאורה לספר לגליה על החווה מקום משעמם להחריד. שערכה עם חשטן.

זורי פגיולי אני יכולה למצוא רק גבר אפור.

Hinenio 50

כטוח ומשעמם. להזרקן לצידו במסכח פיהוקים שתכלע את שנינו. אכל עם הנער היפהפה הזה אני יכולה לעבור עשר שנים מרתקות, ובגללן אני מוכנה

הערצה. גליה, שמסיבות שונות הזניחה את הדקרקנות (המשך בעמוד 19) הגשית של טיפוח התן, עקבה מסוקרנת אחרי המלחמה שאסרה ליאורה על גילה. וזו היתה מלחמה של ממש. ככל בוקר היתה מתבוננת בדמותה שבמראה, אורבת לקמט בוגרני. פעמיים כשבוע היתה מטפלת בקמטים כזריקות תת־עוריות שהיו מישרות אותם ומטשטשות אותם כמעט לגמרי. הבעל הצעיר לא ידע על הגיחות

> הקוסמטיקאיות, התופרות. לגביו היא היתה אשה יפה, כשלה, שהגיל אינו נותן כה אותותיו. עשר שנים חלפו, ולליאורה הן היו תקופה של מלחמה עיקשת במאבק לנצח את הומן, להקפיא אותו,

שערכה למכוני היופי, על טיפולי העור, המסאז'ים.

לא לחת לו להותיר בה עיקבות. הזוג הזה עורר השתאות בכל מקום כו הופיע. הקומה החמישית בביח המשותף. מאותר יור צעירה אלא כאשה "הנראית טוב לגילה", כ"בת חמישים במצב טוכ". בעלה הצעיר, לעומת־ואת, עריין

בימים בהם התחשק לאורי להיות מרושע באמת,

"תגירי לי, היא לא מרגישה כושהז כמיטה, ברתוב היא לא מרגישה שמסתכלים אליה כאל אמא

אורי ידע שהחץ יפגע במטרה, וגליה אמנם גדלקה: "ואיך אתה חושב מרגישה נערה צעירה

עשר שנים חלפו והשטן צילצל ברלת, כא לגכות את חובו. ליאורה לא היתה בבית כשהשטן טיפס בהיר, קצוץ. כאשר חזרה הביתה גילתה שארון הבגרים התרוקן. מאחר שמעולם לא היתה לו חליפה, המטען שצריך היה לקות איתו מילא רק מזוורה אחת. אם היתה שופטת ביושר, היתה ליאורה נזכרת שהוא כא אליה עם מזוודה אחת, ויצא עם מווזדה אחת. בין פריקת המזוורה לאריזתה חלפו עשר שנים.

ליאורה הקימה קול צעקה כאילו נשכח ממנה ה"תיוה עם השטן". העולם מרמה אותה. גבר לא יכול לקום ולעווב את הבית כך סתם, בלי להשאיר סימן. יצאה להילחם, שוכחת את המשפט שאמרה לגליה: "אטילו אם יהיו לי איתו רק עשר שנים טוכות, כל העניין היה כראי".

אכל השטן גבה את חובר, והצעיר בעלם. ליאורה התכנסה כתוך עצמה, והילה של זעם אפפה אותה. הגברים במשרד נמלטו ממנה, רדופי שונו לשונה החדה והתפרצויותיה הזועמות. נשים צעירות ויפות סכלו גם

אחרייכן טיפט ארון כרסתן ומכובר, חרשתן "אם השטן הית יפה כמו האמן הצעיר שברח

סלפורד, עיר הולדתו הסמוכה למנצ'סטר. כשוה הנער מספסל הלימורים טיפס על אניות שענוי במיבדוק, כעוזר לרתכים. תמיד אהב לשאוף אורו מחוץ לקירות. "כשבאים אלי ואומרים לי: תשוף. הבחור הזה יש לו חיים קשים, בגלל זה הוא לא מתפק טוב על המיגרש, אני אומר: זה לא תרוץ לכלום נפלי היו חיים קשים".

באמצע המלחמה הגיע אביו ולקח את הילוש במכונית עמוסת תרנגולי הודו כרי לחגוג את הנ המולר כבית. במכואות העיר, בשש בערב, הזלה הפצצת בליץ שלא פסקה אלא כעבור 12 שעות. הצ והילדים כילו את ליל החג צנופים כחפירה, נועד נורא. כבוקר ניגשו למכונית העשנה. 'היו שם הת: תרנגולי הורו צלויים", מצחקק נ'ק.

שפתו העליונה פגומה מלירה. שפת האונה השסועה נימשכת כלפי מעלה כשהוא מרבר ומוספ: לארשת האטומה שלו קשיתות שאינה תמיר נמצאו שם. "אני רך, עמוק בפנים", הוא אומר. "התנון הישראלי, למשל, מביא רמעות לעיני כשאני כופק אותו באיצטריון מלא ארם. לא בגלל שהטחקנים מייצגים את ישראל בגאווה וכל זה. אני מביט נפנש של כל היהורים הקשישים האלה, ואני תושב על מי שהם עברו כדי להניע למדינה הואח. אני הוור ומסתכל בתמונה ההיא של הילד עם הקסקט מהשחת אני לא יכול להבין איך כני אדם עושים לבני אדם

אחרים דברים כאלה. זה לא נורמאלי". אחרי המלחמה נותח אביו בראשו והיה לנכו. פני הוריו מתו בתוך שלושה שבועות, כשהיה באמנע שנות העשרים לחייו. מנסל מוסר את העובדות האלה כרפרוף היובשני האופייני לו. הוא קם מהשולהן וכדים את קולו רק כשהוא מחקה חבר הנהלה. יש לו כפרון משחק קומי שמשתלח רק אחרי שהוא בומה נאים

המאמן לא חושף מרירות כשהוא מרכר כל הישראלים. כל חוויותיו ברחוב ההומה שלנו נישמעות במקרה הגרוע כקוריוז. "ניגש אלי שמן אחד בחוקן בפתחרתקוה ואומר לי: הי, מיסטר מנסל, תורה שהוסו לנו את הקבוצה. כשאני אומר אחרי דבר כזה שלאים הוה יש נימוסים רעים, אומרים עלי שאני מוכר נט ישראל. אבל חוסר נימוט כזה פגשתי גם כיוון. בתורכיה, כאנגליה. מרוכר באנשים שהלב שלום מדבר, לא הראש. כבר אמרתי – והיו אנשים שנעלנו

 שבכחריין פגשתי את האנשים המנומסים כעולפי. הנקמות שלו קטנות וכאות מבתוץ, כמו הרנה התרחשויות בחייו. מנסל אינו יוזמתי במוכן הנילהב של המלה. יום אחד, הוא זוכר, זה היה בימי הנכחת, נכח במשחק בין טוטנהאם לליוורפול. גם שחקני הניכחרת היו שם, וגם עיתונאים ישראליים. אחד מה אומר מנסל, הכפיש הריבה את שמי. האיש הזה ראה או רון גרינווד – שהיה או מאמן נכחרת אנגליה – נינס אלי, לוחץ את ידי ואומר: הי ג'ק, איך העניינים: ראיתי שהדוא מחוויר. אחר כך ניגש אלי בוב פרולי. המנג'ר של ליוורפול, ולחץ את ידיו מה נשמע נים הוא שאל. היית צריכה לראות את הפגים של

דעיתונאי ההוא". כשחבר הנהלה הנושא את השם (לא יאומן) מיק ברקוביץ מסלק ממגרש מכבי פתחיתקוח עיתונאית שולח רגליים קלות ומלאות מרץ להרגמת התוצה צועק אל השחקנים הרצים שישמעו הוראה בחון תנושתם, מניח יר עוצרת ושומרת על כתף של שחם. רק אחרייכן הוא נינש ליויר ההנהלה, מימור ואים לעיתונאית: האם היית רוצה לספר לו איך נהגו בדו מעליו מתנוסמת אותה שעון הכתוכת: יהן לשוא

כרורגל הוגן", והיא משקיפה על מכני התעשיה המחשיכים של פתח־תקה ואחריהם על כית הקברות

תלמה אדמון

והורוסקופ

מול קשת

מלו של מול קשת הוא הצנטאור – דמות מחולוגית, חצייה סוס חצייה אדם, הניצבת מארבע רגליים מוצקות על הקרקע בעוד ראשה נישא אליעל. ידיה מושכות בקשת, כלמת חץ למרחקים. כסמלו כן האיש, דמות חצוייה: ונקו נספירות גבוהות של רעיונות, ריגושים, הוסים והתפתקאות, אך רגליו על קרקע מוצקה של השלציה מעשית המאפשרת לו לתמרן את המציאות

הקפת הוא בן־מזל. זוכרים את פופאי המהלך שות על קורות עץ מתנדנדות מעל לתהום? כל אה סחא מציב את רגלו בחלל הריק – מתרוממת דו קוה וורשה מאיישם, הישר אל מתחת לרגליו – מסון נמנעו זה סוג המזל המלווה את מרבית הקתו לא משנה מה יעשו, ער כמה יסתבכו או מה קה מנינם - הם נוחתים על רגליהם. ואין זה משום לם פרוטקציונרים של הקב"ה; הם פשוט ניחנו מתפאיניה מצויינת, כחוש עיתוי טוב, בנכונות על הוומנויות וכמירה מדהימה של חוצפה. זהו

חוף ומתוה מירשם ברוק למזל. לקשת הקלאסי – החיים הם הרפתקה. הוא לא כת וננו על חרדות מפני כשלון, על פרטים טפלים הל אושים משעממים. הוא הולך על הרברים כחלים, על הפתעות וחוויות מעניינות (אצל הקשת כתום תופעה זו פחות בולטת, כי היא מתרחשת מו וברמיונו, בלימוד ובקריאה).

הא מומר מטבעו: יגש למכחן גם אם אינו מוכן ליקו על עצמו תפקיר גם אם הוא חסר נסיון כנושא." ה להך אתרי צאת האוטוכוס האחרון, מתוך הנחה ששו כבר יתן לו טרמפ. הוא אוהב להפתיע: לבקר שלו פנלי להודיע על בואו מראש, לערוך לך מסיבת שונה, וכיוצא כאלה. הוא מומחה בשליפת שפנים שנו ונהנה כמו ילד קטן כשהוא מצליח להפתיע

וקשת הוא שחקן מלידה, פושט ולובש תפקירים: תי ניהסיו עם הכוס, רומנטי בתפקיד המחזר, בירי ושופע הומור עם החבריה. כשהוא רוצה משתחל" לתפקיד שיענים לו את מירב לני להצלית. הוא נהנה מהמשחק: הטריקים

עד מובמבר עד. 21 בדצמבר)

מבדמבר עד 19 בינואר)

ון אונם מווו זמן.

עא עד פו בפברואר)

הקטנים, התיחמון והתיכנון בדרך למטרה חשובים בעיניו לא פחות – ואולי יותר – מעצם השגת המכורה:

אם לא הלך – לא נורא. היה כיף לנסות: למרות המשחק והטריקים, הקשת הוא כיסורו טיפוס ישר. הוא יכול לתחמן ולסוכב אותך – אך לא יוציא מפיו שקר מפורש ולא יגרום לך, במתכוון, נזק של ממש. נטייתו לומר אמת היא, למעשה, אחת מתכונותיו היותר מביכות. ע"כ מומלץ לא לסאול לדעתו בעניינים אישיים שלד... משום שהוא עלול לומר לך את האמת. שאלה כמו: "איך אני גראית היוםז" עלולה לזכות לחשובה כנוסת: "האיפור שמרחת על הפנים - מיותר: ממילא רואים לך את כל הקמטים". תוסר הטאקט הקשתי הוא מן המפורהמות. אבל משום שאין בו רוע ואין הוא מתכוון לפגוע כר. ומכיוון שה"קטילות" שלו מלוות בהן רב וברצון טוב –

סשה לכצום צליו. רצון טוב היא אחת ממלות המפתח בתיאור אופיו של הקשת. הוא מאמין בידידות, בצדק ובעזרה לזולת. רוב הקשתים לוקחים לליכם את מצוקותיהם של החלכאים והנדכאים למיניהם: אלא שהנכונות להגיש להם עזרה מעשית לא תמיר תואמת את מירת הרחמים שלהם. יש קשתים המקרישים חייהם לתיקון עוולות חברתיים – אך הם מיעוס. רוכם מסייעים במעט, ואח"כ מתפנים לעיסוקים מעניינים יותר. יש המבטיחים עזרה מכל הלב... ואז שוכחים מכל העניין. ויש – והם מיעוט קטן מאוד – שלא ינקפו אצבע למען הזולת אך מכיוון שחוסר מעורבות זה נוגר את מצפונם. הם יצריקו אותו כאיראולוגיה זו או אהרח,

כמו: "אין לעזור לארם שאינו עוזר לעצמו". מלת מפתח נוספת המתארת את הקשתים היא הכמיהה "לגלות" ולהבין את החיים. הקשת תמיר

מגסה להרחיב אופקים, אם כאמצעות לימורים או קריאה, אם ע"ר נסיעות או ניפגשים חברתיים מעניינים ואם בכל דרר חווייתית אפשרית. את מכלול חוויותיו הוא מצרף לאיראולוגיה אהת, להשקפת היים מסכמת. מכאן שלכל קשת השקפה פוליטית, תרבותית, רתית או חברתית מנובשת. ובהשקפה זו הוא בדרר כלל דבק בקנאות פנאטית. אם השקפתו התנבשה על בסיס מבלול עשיר של הוויות וריבוי תופעות - הוא יהיה טיפוס סיבלני המוכן לשניוע ולכבד דעות שונית משלו. אך אם השקפתו תתכסס על מציאות הריצררית ומוגבלת - הוא ייעסה צר אופקים. מקיבע בדיעותיו

רוב הקשתים הם בעלי קסם אישי שובהילב. מיעוטם שחקנים, רובם רברגים גדולים. ההומור הטבעי שלהם, החוש שלהם לרראמה והידע הנאגר במוהם

הופך אותם לאנכי סיהה נעימים ומותקים. הקשת המצוי אותב רומנטיקה - אך חש שלא בנוח במצבים טעוני פאתוס ורגשית "כברים". הוא אוהב חופש - זנונה "לבעוט" כשמנסים להגביל אוחו. הוא מספח תוכניות נסגכות - אך מתקשה לשפל בפרטים המשעמבים ההכרהיים לניימוים החובנית. הוא מתלהב מכל פרוייקט חרש - אך כשהוא מאבר עניין, צלול לנטוש אותו לשובת פרוייקט אחר, קיכם יותר. אי לכך יש לו נטייה להתפרס על מספר תחומים -ולמרות זאת הוא מתכודר עם המציאות בהצלחה

אכירנו בתחילת הרברים שהקשת מיוצג ע"י דכות שחצייה אדם (מעוף והרפתקנות) - וחצייה סוס ואחריות ומעשיות). אם מתערער האיזון בין שני ה"חצאים" והחלק "האנושי" ניתפתה על חשבון החלק "הסוסי" – בתהבל שיפוס בעל צורד כ"כ היצוני בחופט ובריגוסים, עד שהוא נהפך להרפתקן הסר אחריות ובעל פוסריות לקוייה, ההי את הרגע ומאמין שהמהר יסתדר מעצמו.

כאשר בתהפכות היוצרות - זוכה נושא האהריות, המופר והדאגנות לתשומתילב יתרה. האדם חרל לסמוך על האינטואיציה והאמורה להיות הצד החוק ביותר שלו) ובמקומה הוא מפתח מערכת נוקשה של חוקים כלאכותיים, מוסריים או התנהגוחיים, אותם הוא כופה על עצמו ועל סביבינו.

אך הקשת השומר על איזון בין שני חלקי אישיותו – הוא הטיפוס המצליה, הניוצלת והממוול, תכיכם של אלוהים ואדם.

רות אלי

תחזית לשבוע שבין 26־20 בנובמבר

(22 באוניסט עד 22 בספטמבר)

ים להחליט על נישואין. 21 ביוני עד 22 ביוליו חשבוע התמודדו עם בעיית מקוימת השבוע כראו בהחלט לערב עסקים עם - בני משנחה שהשתנענו באחרונה ימצא

(21 במאי עד סג ביוני)

אי לשים דנש גם בשבוע הקרוב תקרישו תשומה לב מיוחר המבב בעייתי. בימים אלה אתם מיטיבים

(19 בפברואר עד 20 במארט) מל לקת ונה השבוע, לאחר שחצלי- שילוב עסקים עם בילווים וביא לכם בי- אין כמו מסיבה כדי להשרות עליכם זה הזמן לברוק עניוני השקעות וודלין. להעבר על העכבות שלכם. אל תמעיי מים אלה תועלת מרובה, אחדים מכם מני. מצכירות רומנטי בחברת קשר פוכר (חי השבוע אתם עשויים לקבל פמישתו עד לושנים. בחחום הרומוטיקה מצפים לים התלחבות לגבי פרויוקט בלשהו בתי ביב. בתחום תעבודה, הנישה שלכם זה בפתרון בעיית ביתית מעוידה. יש שלקשין רעים ועיבים. שעות הערב חום האקדמיה: בוושא משפטי תוכלו מאופיות בחשיבה מעמיקה. זה זמן לכם רעיונות ממולחים בימים אלה, נתוכי שו שלעה מעמיקה, ילדים יסבו לכם עבשיו לקבל עצה טובה. יש לכם הוכניות חשוב לענייני שותפויות – אחדים עשניי לו להיות צעד אחד קדימה על פני חברים חדשות בתחום הכספי.

> טלה ם משחנים, והאהבה מסחררת את דים. חוכלו ליתנות עכשיו מחרבה יות שח יות עם זמן טוב ללימודים מדמות הכומת המנהינות שלכם בול ומו טוב לנסיי וע, ותוכלו לפתור בעיות שחט־ על לימודים.

> > למום אלח צמויח חצעה לבילוי

(21 במארס עד 19 באפריל) עו באופן כללי על התמונה הפיננסיה. זה או עוסוק יצירתי תובע הרבה מומוכם, אך הבחידה התניתיה. בתחום הכפנים -

וסוף מצליחו לפתור אותה בצורה בילויים. עכשיו מתחילות להיפתח חודי השבוע את הדרך לכיוס. בתחום הרופוי תקובת ביותר, התפתחווות חיוביות ישפיי מנויות חדשות לתתקדמות בחיים. תחביב שיקה, יתכן שאתם מחשלמים דווקא מן

(25 ביולי עד 22 כאונוסכו) השלמתה שלכם השבוע צריכה להיות אחרים זמצאו השבוע אושר הדש עם אונם מצליחים עכשיו לנבור על המתחי המוסמה שלכם השבוע צריבה להיות הוו שיני עד שתצלר אחבה ישוה. זה זמן אידאלי לעריכה דים שלכם זה זמן עוב להשקעות מוסיי חו. נואון שדלה אחה ופנים, אך הנכניות לקראת שיל מומה בשיוות עם זה שפרניות. ביננים חברתיים יפתח לפי לה מניים אכו צפוים חצעה לבילוי חו. נואה שדלה אחת נסנדה בפניבה, אך בשפחה, דופנשן מחשרות עוקצונות, ויבם הזרמנווות חדשות להחקדם משפחה אפור להחקוץ. בתחום תופתו דלה אחרת, ביחפי שותפור צפויה בו משפחה, דופנשן מחשרות עוקצונות ויבם הזרמנות שימור המצב הכפני. התקישות האמר להחתיע. בתחום תיפותו דלת אחרת, ביחקי שותפות צמית בשותה בימים אלה הקבלו החלטה בעשקים, לטרות שיפור המצב הכספי, שנו שלים מובעי בוחות. היתבן הצר שירות ומש אבשיו הובלו לקבל קוני בסי המוצעות בימים אלה הקבלו מדיין בראי להיונט מביונון. השובה הנוצע לילדום

לעבודוו. וצג במפטמבר עד 12 באיקטובר)

(23 באלקשובר עד וג במבמבר)

51 Maraio

ליצור לשר עם הענינה.

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" .20.11.52 – 13.11.52 שבין 20.11.52 הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

איינשטיין יסכים

נשיאות מדינת ישראל שבין כה

וכה אין לה משמעות וסמכות פו־

ליטית, לטמל המלכת הרוח

מערכת "ניו יורק טיימס" פנ־

בישראל, ולהעניק אותו לגאון

תה על יסוד כך לפרום' איינשטי־

ין ושאלתו לתגוכתו. הוא אמר,

כי כל עוד אין מוסד רשמי מציע

כריטים וצרפתים בישראל, וכ־

ארצות ערב סבורים, כי שלום

בין ישראל וערבים קרוב יותר

משהיה ביום מן הימים למן הק-

מת מדינת בשראל - כותב טופר

הסופר מוסיף כי ריפלומטים

אלה מאמינים שהלשון התריפה,

ששני הצדדים מדכרים בה כאו"ם

לומים, הם אך "כסות עיניים"

לדכרי הכחב פועלים נציגי

שלוש מעצמות המערב, למרות

האינטרסים המנוגרים של ארצור

מיהם במזרת התיכון, כמשותף

במסגרת הברית האטלאנטית

לשם ייצוכ המזרח התיכון ויצירת

רידה ניכרת

על ירודה בריבוי הטבעי

של הישוב היוודי מישראל מר

בור דמניון דמוחויון של ישריעות

דריכוי הטבעי ל-1000 תושר

26,11 בתקופת המקכילת אשת-

ותעמולת החבר הערכי נגד השיי

כרי לחפות על הנעשה כאמת.

"ניו יורק טיימס" בישראל.

את המועמרות, אין הוא רוצה

להיות נשיא מדינת ישראל, כאם המועמדות תוצע לו כאר-רח רשמי - זה דרושם המתקבל מדבריו, המתמרסמים בינין יו-

החשוב שבעתוני אמריקה, ועתונים רכים אחרים, פרסמו בוד בלטה את הצעת ד"ר עוריאל קור

פוצצה פצצת

פצצת חמימן הראשונה בעולם סוצצת על-ידי האמריק-

הוערה לאנרגיה אמומית מאמריקאית נילתה בחודעתה בי הפיצוין כוצע כאזור הניסורי ים האטומיים באיי איניווטוק הנידח באוקינוס השקט. החוק-דים מרוצים מדתוצאות.

אף כי הדבר אינו אמור במי סורש כהודעת הועדה, ברור מתוכה, כי השיצוין בוצע ולפי ניסוח התידעה אף יחכן כי פוצר צו פצצות מימן אחדות.

ראשי סיו העממית רוצים בקשרי מסחר עם

ימרינאים פיניים הביעו את ישראל. סין מוכנת לקנות מחור ירנת ישראליות" - אמר מר יער כב מאיום מעסקני מסים, שחור זה נוחה מסקינג, בירת סין, שם נפגש עם אישים רכוי מעלד. מר מאיום הוצג כנצינ ישר: אל במני נשיא סין העממית, מא יטסח טונג. כן נחקבל עדי ראש בים היה בין החרשים ינואר עיהית מקיננ, שנילה התעניינות: ספטמבר תשבה 14,74 לעומה מיוחרת המצב בישראל, בפגיי שות עם חציר העיראקי בועירה. עם 2 צירים מסוריה ומקבנון ועם ... אותו זמן ברל וחלך, הריכוי

צירים מאקניה הוני שה האני באחזה תקישה השנה את רצונה לבתן שלים עם ישר | המיע כאחזה תקישה השנה אל

לואר מלכד ניוטף פרנקל לדות שלמה מיים ברות ללותן שלו ברות ללותן שלו ברות מלום

לרות ושלמה מייץ

השבוע לפני 35 שנה

פרום אינשמין כשיחה עב כן גוריון. בומן ביקור רשם

ערב גדולים משהיו"

התיקונים שמבצע גנרל נגיב

במצרים, וכן העוכדה שכמקום

בבעיות פנימיות, יחד עם סידרה של ז'סטות מצד ישראל – כל

אלה עשויים לרעת הריפלומטים

להביא להצלחה והשכנת שלום

של ישראל מול נמל ומו.

.29-77,26

לא יהיה

לא ידויה כל שינוי או קובין בשירורי ייכול ישראלי - אם הבוקר הרובר הרשמי של יפי ישראל" לסופרנו כתכנית א' יימשכו השידו רים של 18 שפות ובתכנית ל של ז שעות ללא כל שינר.

רצו להשקיע

בין ההצעות הצכות להעשו הון כארץ, שהוכאו כפני ומחלם הכלכלית של המכנות היחוים היתה גם הצעה להקים מפעל לנשק על - מנלה ודי חוב המחלקה הכלכלית לקרות מקב הוועהים הסרוב.

יורשים כל חורש

מיזור צבע אחיד יותר.

מצבח וותר וזמני אספקה שהידים

שוחררו 20 נקודות הנעלה

וברת העויט הישראלית

א ק. נגבהי תפליג ביום ששי 11.152

בחיפה – לגנואה מרסייל

עלית הנוסעים לאניה

משעה 8-10 בבוקר.

החדשות הן: ה-9ן ה-11ן ה-

יחר עם 20 נקורות אלו קד נקודות מהפנקט היטן ו-14 נקר רות מפנקס התלושים הציש.

כשר לצרכנים, אלא לחלים בלי

נראה גם האחרונה כוערש זה. דיסלומטים אמריקאיים, ן אפשרות לכינון ארגון הננח אור | אולי במשך השנה הבאה, אם לא

ללבות איבה לישראל הוא מטפל הופסק החשמל

הגדולות של הברת החשמל הי-רושלמית לא יהיה חשמל בעיר

החברה מקווה שעד שעות הע-רב יצליחו לתקן את המבונה. אתמול אחה"צ נפסקה לפתע אספקת החשמל בכל העיר. הוב:

נה: אמש הצליחו לתקן חלק מסר ויים כמבונה אך הבוקר שוב איר עה תקלה ומשמרת שניה של פועלים הוכנסה לפעולות התיקון

מד אברהם ברוך ודנים חרח ברבות לבביות במצים בנם ל וזי לעול המצווה:

ישרה הדוף בחבי מכיב-התנהלה, החברים התקידים

מתרת איתוכים להוכרת חבח הכפורה משפחה א כראום

ישרה. שרוחי הים בעים

20 נקודות הנעלה הרשהו שוחרדו היום לסי צו משרך תמכחר והתעשיה. הנקוות

חררו 107 נקודות הנעלה - 13

בשר - רק

השבוע לא תהיח חלוקו

החלוקה הכאה לכל הצרכוש זהיה כשבוע הכא. זו תהיה הק לוקה השניה כתורש נוכמנד וכי

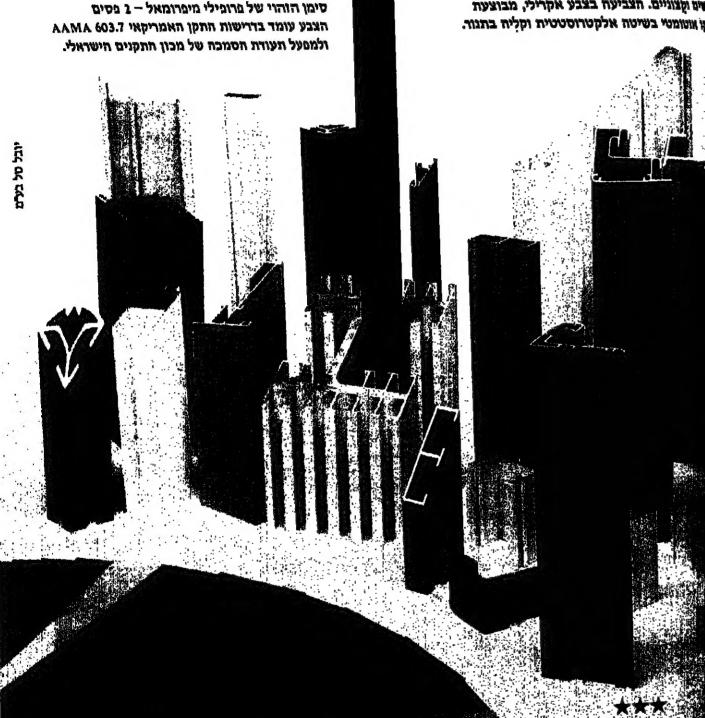
ככמה אזורים במשך כל היום.

ססינה לבנונית, שהיתה בדרכה ממצרים ללבנון, נעצרה רר כי אחת המכונות נתקלקלה, אתמול עיי משטרת הדעסים ומאז ועד הכוקר עמלים בחיקר והגבולות במים דטריטוריאליים אנשי המשטרת עלו על הסי םינה, אשר הצוות שלה מונה 5 אגשים והכניסוה לנמל יפו ללא בתחנת הכוח שבמושבה הגרמי

מינרומאל – חלוץ צביעת האלומיניום בארץ

הממעל תשקיע במערך צביעת מודרני ויקר, כאשר הצפוי היחיד לפרופילי אלומיניום שהיה ידוע בארץ היה האילגון. מיפרומאל מחין את צביעת הפרופילים לאט ובבטחת.

> תפפעל בעל ותק, נסיון ואמינות רבה, משוד לדשות לקוחותיו מגוון רחב של פרופילים בעלי אינות מעולת, ברק מיוחד ועמידות בתנאי אקלים קשים וקצוניים. הצביעה בצבע אקרילי, מבוצעת מן אוטומטי בשיטה אלקטרוסטטית וקליה בתנור.

מיפרומאל העשות ירושלים בעית צור מוברם מחב אשים משנה

נבעת שאול ב' תוד. 1535, ירושלים 1034, טלפון: 02-522201 טלקס 25322, פקסימילית 62-527176 המשרד בתל-אביב — טלפון: 260472, 63-267761

"את" – הירחון לאשה ולמשפחה (כולל "אתה" ו"צ'ופר")

מערכת ליסקי שתיה קלה שתיה קלה פוסות קלקי פוסות פוסים פוסים

שרות ללקורוות המשביר לצרכן-קניה באשראי עד 12תשלומים מעם נפוי ווכל פו